

ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับคนอื่น
เสริมสร้างความสัมพันธ์ในฐานะคริสเตียน

การศึกษาในกลุ่มสำหรับคริสเตียนใหม่

ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับคนอื่น

เสริมสร้างความสัมพันธ์ในฐานะคริสเตียน

โดย เดวิด เบทตี้

คู่มือผู้เรียน

ฉบับที่ 1

ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับคนอื่น

เสริมสร้างความสัมพันธ์ในฐานะคริสเตียน

คู่มือผู้เรียน
โดย เดวิด เบทตี้
ฉบับที่ 1

ข้อพระคัมภีร์ใช้ตามฉบับปี 1971 ของสมาคมพระคริสตธรรมไทย ฉบับอมตธรรมเพื่อชีวิต ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย ฉบับ KJV ฉบับ Thai New Contemporary Bible (TNCV) และ ฉบับ ERV-TH

เอกสารทั้งหมดได้จดลิขสิทธิ์โดย Copyright © 2019, Teen Challenge USA.

เดิมที วิชานี้ได้ถูกตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษชื่อ *Personal Relationships with Others, 5th edition*

เอกสารเหล่านี้อนุญาตให้ผลิตและแจกจ่ายเพื่อใช้กับทีนชาลเดินจ์และพันธกิจซึ่งคล้ายคลึงกัน ในคริสตจักรท้องถิ่น ในโรงเรียน องค์กรและกับบุคคล เอกสารเหล่านี้ยังดาวน์โหลดจากอินเทอร์เน็ตที่เว็บไซต์: www.iTeenChallenge.org สงวนลิขสิทธิ์ในการผลิตและจำหน่ายนอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากทีนชาลเดินจ์สากล

วิชานี้เป็นส่วนหนึ่งของ *การศึกษาในกลุ่มสำหรับคริสเตียนใหม่* ซึ่งได้รับการพัฒนาเพื่อใช้ในคริสตจักรในโรงเรียน และพันธกิจเรือนจำ ทีนชาลเดินจ์ประเทศไทย และพันธกิจซึ่งคล้ายคลึงกันที่ทำงานกับคริสเตียนใหม่ ในวิชานี้เรามี คู่มือครู คู่มือผู้เรียน สมุดบันทึกโครงการ การสอบ และใบประกาศนียบัตรสำหรับผู้จบการศึกษา หากสนใจรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชานี้สามารถติดต่อได้ที่...

ศจ.ปรีชา แสงคง

ทีนชาลเดินจ์ประเทศไทย

ตู้ ป.ณ. 2 คลองจั่น กทม.10240

โทรศัพท์ 08-1555-0329

Email. ps.preecha.s@gmail.com

www.teenchallenge-thailand.org

Global Teen Challenge

PO Box 511

Columbus, GA, 31902 USA

Email: gtc@globaltc.org

Web: www.globaltc.org และ

www.iTeenChallenge.org

สารบัญ

บทที่ 1. เราเป็นเพื่อนประเภทใด?	4
ก. ความสัมพันธ์ในอดีตของเรา.....	4
ข. เราเป็นเพื่อนประเภทใดสำหรับคนรอบข้าง	10
ค. เราเข้าใจมุมมองของพระเจ้าเกี่ยวกับมิตรภาพดีแค่ไหน?	12
บทที่ 2. มิตรภาพสี่ประเภท	17
ก. ประเภทที่ 1: คนรู้จักมักคุ้น.....	17
ข. ประเภทที่ 2: เพื่อนทั่วไป	19
ค. ประเภทที่ 3: เพื่อนที่ใกล้ชิด.....	20
ง. ประเภทที่ 4: เพื่อนที่สนิท.....	21
บทที่ 3. เราจะสร้างมิตรภาพที่ดีได้อย่างไร?	24
ก. จงเริ่มต้นที่ตนเอง.....	24
ข. เราควรมีขอบเขตในความสัมพันธ์อย่างไร.....	28
ค. เราจะเลือกเพื่อนที่ดีได้อย่างไร?	34
บทที่ 4. ชีวิตคริสเตียนกับเพศสัมพันธ์	43
ก. คนโสดกับเพศสัมพันธ์.....	44
ข. การคบหาและการเลือกคนที่เราจะแต่งงานด้วย	52
ค. การแต่งงาน.....	59

บทที่ 1

เราเป็นเพื่อนประเภทใด

ความสัมพันธ์กับคนอื่นสามารถเป็นแหล่งของความปิติยินดีในชีวิตเราได้ และอาจเป็นแหล่งของความเจ็บปวดที่สุดในชีวิตเราได้ด้วยเช่นกัน การเริ่มต้นศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ต่างๆ จะทำให้เราเรียนรู้ว่าความสัมพันธ์สามารถกลายเป็นส่วนที่ดียิ่งในชีวิตของเราได้อย่างไร

ความสำเร็จและความล้มเหลวในอนาคตของเราล้วนได้รับอิทธิพลอันใหญ่หลวงจากความสัมพันธ์ที่เรามีกับคนอื่น บุคคลที่เราจะเลือกเป็นเพื่อนในอนาคตจะมีผลสำคัญต่อทุกๆ ด้านในชีวิตของเรา

เราไม่อาจเป็นคนทีประสบความสำเร็จในชีวิตได้ นอกเสียจากว่าเราจะมีความสัมพันธ์ในด้านบวกกับคนอื่น

ก. ความสัมพันธ์ในอดีตของเรา

เราทุกคนล้วนเคยมีความสัมพันธ์ในอดีตมาก่อน แต่ไม่มีสักคนเดียวที่จะมีอดีตที่เหมือนกัน เราที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ ความสุขหรือทุกข์ของเราในปัจจุบันล้วนรับอิทธิพลอันใหญ่หลวงมาจากความสัมพันธ์ของเราที่มีกับสมาชิกในครอบครัวและบรรดาเพื่อนฝูงของเรา ความสำเร็จหรือความล้มเหลวทั้งหลายในชีวิตของเราก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลเหล่านี้เช่นกัน

ให้เราเริ่มต้นสำรวจดูว่าความสัมพันธ์ในอดีตมีอิทธิพลต่อชีวิตของเราอย่างไรบ้าง

1. ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเรา

ตั้งแต่แรกเกิดหรือแม้แต่ก่อนที่เราจะสามารถพูดคุยหรือทำอะไรได้เราก็เริ่มพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้คนแล้ว ความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวของเรามีอิทธิพลต่อเรานับแต่เราเกิด

ดังนั้น ให้เราใช้เวลาสักเล็กน้อยย้อนคิดกลับไปยังชีวิตในวัยเยาว์ของเราจวบจนปัจจุบันนี้ แล้วถามตัวเองดูว่า “อะไรคือสิ่งที่เราได้เรียนรู้จากความสัมพันธ์ในครอบครัวของเรา?”

ก. ครอบครัวของเราผิดพลาดเรื่องบทบาทหน้าที่หรือไม่?

ไม่มีใครมีครอบครัวใดที่สมบูรณ์แบบ ครอบครัวของเราเป็นอย่างไร? เราสัมผัสกับความรักในครอบครัวหรือว่าครอบครัวของเราเต็มไปด้วยความขัดแย้งและสับสนวุ่นวาย? เรารู้สึกใกล้ชิดกับครอบครัวหรือว่ารู้สึกเหมือนอยู่ตัวคนเดียว? พ่อกับแม่ให้ความรักกับเราตลอดช่วงวัยเด็กหรือไม่?

พ่อแม่ของเราเป็นคริสเตียนหรือไม่? พวกเขารักพระเจ้าหรือไม่? แล้วความรักนั้นส่งผลต่อชีวิตประจำวันของพวกเขาหรือไม่? ชีวิตของพ่อแม่แสดงออกถึงคำสอนของพระคัมภีร์ในทางปฏิบัติ และท่านได้แสดงความรักในแบบที่พ่อแม่ควรจะปฏิบัติต่อลูกๆ หรือไม่?

หลายครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นคริสเตียนแต่ก็ยังไม่สามารถทำตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง การเป็นคริสเตียนไม่ได้หมายความว่าเราจะสร้างครอบครัวที่ดีได้โดยอัตโนมัติ ครอบครัวของเราเป็นสถานที่อบอุ่นปลอดภัยหรือไม่? เราได้เรียนรู้วิธีพัฒนาความสัมพันธ์ด้วยการแสดงความรักต่อคนอื่นบ้างหรือไม่?

น่าเศร้าที่ผู้คนมากมายเติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่ไม่ได้ทำหน้าที่ของตัวเองอย่างเหมาะสม มีหน้าที่ที่ยังเต็มไปด้วยปัญหาและไม่อยู่ในสภาพที่ดีเท่าไรหรอก แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่าครอบครัวของเราเป็นครอบครัวที่ดีหรือว่าไม่ได้ทำหน้าที่อย่างเหมาะสม? เราใช้อะไรเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาว่าเราเติบโตในครอบครัวที่ดีพร้อมหรือไม่?

การจะตอบคำถามนี้ได้ถูกต้องที่สุดคงจะต้องใช้การประเมินที่ละเอียดทีเดียว ก่อนเรียนวิชานี้จบ เราจะเข้าใจความหมายของการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่นได้ดีขึ้น เราจะรู้จักมาตรฐานบางอย่างที่สามารถใช้เพื่อประเมินความสัมพันธ์ในอดีตของเรา เครื่องมือเหล่านี้จะช่วยเราในการเผชิญกับอนาคตและในการพัฒนาความสัมพันธ์ในทางบวกกับทั้งครอบครัวของเราและกับเพื่อนๆ ของเราด้วย

ไม่ว่าครอบครัวของเราจะทำผิดพลาดเรื่องบทบาทหน้าที่เหมาะสมมากแค่ไหนก็ตาม พระเจ้าทรงสามารถช่วยให้เราพัฒนาความสัมพันธ์ในทางบวกสำหรับช่วงชีวิตต่อจากนี้ของเราได้ แม้ว่าอดีตของครอบครัวจะนำหายนะมาสู่ชีวิตของเราแค่ไหนก็ตามแต่พระเจ้าทรงสามารถช่วยให้เราเปลี่ยนแปลงอนาคตได้ เพื่อว่าอดีตของครอบครัวจะไม่ห่วงเหนี่ยวเราไว้กับการตอบสนองแบบเดิมๆ โดยอัตโนมัติเมื่อผู้อื่นปฏิบัติต่อเราเหมือนในอดีต

สำหรับบางคนอาจรู้สึกต่อต้านเล็กน้อยกับการเผชิญความจริงที่ว่าครอบครัวของตนได้สร้างความเสียหายอย่างไรต่อพวกเขา “แต่เรารักครอบครัวจริงๆ นะ” ถ้าหากคุณก็เจอสถานการณ์เช่นนี้อยู่

เหมือนกัน ขอให้เข้าใจเลยว่าเราไม่ได้กำลังพยายามทำลายความรักที่คุณมีต่อครอบครัว วิชานี้ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยให้คุณเผชิญกับความจริงในอดีตของคุณ ซึ่งเป็นการเรียนรู้บทเรียนทั้งด้านบวกและด้านลบจากอดีต เพื่อคุณจะเผชิญกับอนาคตด้วยความมั่นใจว่าพระเจ้าทรงสามารถช่วยให้คุณพัฒนาความสัมพันธ์ในด้านบวกกับคนอื่นได้

ขณะที่คุณกำลังเรียนวิชานี้ ให้ถามตนเองเสมอว่า “ครอบครัวของเรามีความสมบูรณ์พร้อมแค่ไหน?” พ่อแม่เป็นแบบอย่างให้แก่เราเรื่องความสัมพันธ์ที่ปลอดภัยในทางของพระเจ้ามาน้อยแค่ไหน?

ข. การทำทารุณเป็นส่วนหนึ่งของประวัติครอบครัวเราหรือไม่?

ให้ย้อนคิดกลับไปยังอดีตสักครู่ การทำทารุณเป็นส่วนหนึ่งของประวัติครอบครัวเราหรือไม่? เราเคยถูกทารุณกรรมทางเพศหรือไม่? เคยถูกทารุณด้านร่างกายไหม? แล้วเคยถูกทารุณกรรมด้านอารมณ์ ความรู้สึกบ้างหรือเปล่า? หรือเคยถูกทำร้ายทางคำพูดมั๊ย? หากว่าเราเคยถูกทำทารุณในอดีต ประสบการณ์เหล่านี้จะสร้างหายนะต่อความสัมพันธ์ของเรากับคนอื่น การทารุณกรรมในอดีตเหล่านี้จะยังส่งผลกระทบอย่างใหญ่หลวงต่อเราและความสัมพันธ์ที่เรามีกับคนอื่นในอีกหลายปีข้างหน้า

การทารุณกรรมสร้างความเสียหายที่ยากจะปฏิเสธได้ อย่าคิดว่าเราจะดำเนินชีวิตต่อไปแล้วแสวงทำเป็นว่าทุกอย่างปกติดี แล้วปฏิเสธอดีตส่วนนั้นของเราทิ้งไปเสีย หากเราจะเติบโตขึ้นเหนือหายนะแห่งชีวิตนี้เราจะต้องค้นหาความช่วยเหลือให้ถูกที่เพื่อจะแก้ไขการทารุณกรรมนี้ตลอดจนผลกระทบที่มีต่อชีวิตของเรา เราสามารถขอความช่วยเหลือจากองค์กร Committed to Freedom ก่อตั้งโดย Sallie Culbreth ดูรายละเอียดที่เว็บไซต์: www.committedtofreedom.org

บรรดาคนที่ทำทารุณต่อเรานั้นได้สร้างแบบอย่างที่น่าหวาดกลัวเรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัวให้กับเรา นอกจากนั้นการทารุณกรรมยังมอบสิ่งเลวร้ายให้กับเราด้วย นั่นคือก่อให้เกิดความโกรธ ความกลัว ความไม่ไว้วางใจ และอื่นๆ อีกมากมาย ทั้งหมดนี้ล้วนส่งผลต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีของเรากับคนอื่นด้วย

เมื่อเรามองดูประวัติครอบครัวของเรา เราอาจไม่ได้เป็นเหยื่อของการทารุณกรรมแต่สมาชิกคนอื่นในครอบครัวของเราล่ะ? พวกเขาถูกทำทารุณหรือเปล่า? พวกเขาถูกทำทารุณในขณะที่เป็นเด็ก เป็นวัยรุ่น หรือแม้แต่เป็นผู้ใหญ่บ้างหรือไม่? สิ่งนี้อาจขัดขวางพวกเขาจากการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับตัวเราด้วยเช่นกัน

มีคนมากมายที่มีปัญหาในการสร้างมิตรภาพที่ดีกับผู้อื่น นี่ไม่ใช่ปัญหาเดียวของคนที่เคยถูกทำทารุณ ต้องพบเจอ หลายคนไม่เคยได้เรียนรู้การมีความสัมพันธ์กับคนอื่นในทางที่ดีเลย พวกเขาดำเนินชีวิตส่วน

ใหญ่ด้วยความอ้ำอวัง เมื่อพ่อแม่ล้มเหลวในการสอนลูกๆ เรื่องการสร้างความสัมพันธ์อันดีบนพื้นฐานที่แข็งแรงทำให้ลูกๆ ต้องยากลำบากในการจัดการเรื่องความสัมพันธ์ด้วยตนเอง

ค. ครอบครัวของเรามีวัฒนธรรมด้านความสัมพันธ์อย่างไรบ้าง?

สมาชิกในครอบครัว เช่น พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย ลูกป้า น้าอา ได้ส่งต่อวัฒนธรรมด้านความสัมพันธ์อะไรให้แก่เรา? พวกเขาแต่ละคนเข้ากันได้ดีกับคนในครอบครัวหรือไม่? มีการแสดงออกด้านความรักทั้งทางคำพูดและการปฏิบัติอื่นๆ หรือไม่?

ไม่ว่าเราจะชอบสิ่งนั้นหรือไม่ ความจริงก็คือเราได้รับการ “ฝึกฝน” จากครอบครัวเรื่องความสัมพันธ์แล้ว พวกเขาได้ส่งต่อประสบการณ์ด้านการสัมพันธ์กับผู้อื่นมายังตัวเราด้วย

บางส่วนของวัฒนธรรมในครอบครัวอาจเต็มไปด้วยหลักการด้านบวกในพระคัมภีร์เกี่ยวกับความรักและมิตรภาพ ขณะที่วัฒนธรรมอื่นๆ อาจเป็นสิ่งที่ผิดไปจากบทบาทหน้าที่ที่เหมาะสม การพูดว่า “ครอบครัวเราก็เป็นแบบนี้แหละ!” ถือเป็นข้อแก้ตัวสำหรับพฤติกรรมบางอย่างที่คนอื่นลงเห็นว่าพฤติกรรมเหล่านี้คือจุดอ่อนแอ

หากว่าพ่อแม่ของเรามีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเสพติด เช่น ติดเหล้า ติดยาเสพติด หรือปัญหาอื่นๆ ที่ครอบงำชีวิตแล้ว ปัญหานี้จะทำลายความสามารถในการสื่อสารสัมพันธ์กับเราด้วย โดยปัญหาในลักษณะนี้จะส่งผลกระทบต่อมิตรภาพความเป็นเพื่อนของเราเสมอ

พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เห็นชัดเจนว่าบางส่วนของสิ่งที่ส่งต่อกันมาจากครอบครัวของเราอาจเป็นสิ่งที่ไม่ดี

1 เปโตร 1:18 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม ปี1971

ท่านรู้ว่าพระองค์ได้ทรงไถ่ท่านทั้งหลายออกจากการประพฤติดันหาสาระมิได้ ซึ่งท่านได้รับต่อจากบรรพบุรุษของท่าน

คำค้ำประกันที่เราควรจะใช้เวลาในการประเมินวัฒนธรรมของครอบครัว “ที่ส่งมาถึงเรา” และดูว่าวัฒนธรรมที่ส่งต่อกันมานี้เป็นสิ่งที่สอดคล้องกับมาตรฐานของพระเจ้าเรื่องความสัมพันธ์ในทางบวกกับคนอื่นหรือไม่ อาจเป็นเรื่องยากหากว่าเราต้องการปลดปล่อยตนเองให้เป็นอิสระจากวัฒนธรรมที่ไม่ดีของครอบครัว แต่สิ่งที่เราได้รับการสั่งสอนมาตั้งแต่เป็นเด็กนั้นสามารถเปลี่ยนได้ แต่อาจต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากในการสร้างการเปลี่ยนแปลงนี้

2. เพื่อนๆ ของเรา

นอกเหนือจากครอบครัวของเราแล้ว มิตรภาพที่เรามีตลอดหลายปีตั้งแต่เรายังเป็นเด็กนั้น ล้วนแต่มีอิทธิพลที่สำคัญต่อเราด้วย อิทธิพลเหล่านี้จะส่งผลอย่างไรเมื่อเราก้าวเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น

ก. เพื่อนๆ ดีหรือร้ายต่อเรา?

ไม่ว่าเราจะมีเพื่อนมากหรือน้อยพวกเขาคือคนที่มีอิทธิพลต่อเราไม่ว่าจะในด้านบวกหรือด้านลบ เมื่อเราพิจารณามิตรภาพเหล่านี้ที่บางครั้งอาจมีความซับซ้อน เพื่อนคนหนึ่งอาจนำอิทธิพลที่ดีหลายอย่างมาสู่มิตรภาพระหว่างเรากับเขา แต่ในบางด้านเขาอาจมีอิทธิพลด้านลบต่อเราได้เช่นกัน อย่างเช่น วิธีการรับมือกับความขัดแย้งของเขา หรือวิธีที่เขาจัดการกับความโกรธของเขา หรือวิธีที่เขาปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ของเขา เป็นต้น

การประเมินเรื่องเพื่อนของเราอย่างสัตย์ซื่ออาจเป็นเรื่องยากเพราะมีแนวโน้มที่เราจะมองเห็นแต่สิ่งที่ดีและไม่รับรู้อิทธิพลที่ไม่ดีของเพื่อนที่มีต่อชีวิตเรา วิธีที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งสำหรับใช้ประเมินมิตรภาพก็คือ ใช้มาตรฐานของพระเจ้าเรื่องมิตรสหายที่ดี เราจะมาดูมาตรฐานเหล่านี้ในภายหลัง

เราเห็นแบบอย่างด้านบวกอะไรจากเพื่อนของเราซึ่งมีอิทธิพลต่อชีวิตเรา? เรามองเห็นปัญหาซึ่งเกิดขึ้นกับชีวิตเราอันเป็นผลมาจากเพื่อนของเราหรือไม่? เราจะเรียนในเรื่องนี้ในรายงานชิ้นที่ 1 และ 2 ของสมุดบันทึกโครงการ ไม่มีใครเป็นเพื่อนที่สมบูรณ์แบบ ความท้าทายที่เราเผชิญอยู่ก็คือการเข้าใจอิทธิพลในด้านบวกและด้านลบที่เพื่อนมีต่อเรา แล้วพิจารณาวิธีที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราตอบสนองต่อความสัมพันธ์นี้

ข. เราเข้าส่วนในความสัมพันธ์ที่ส่งผลร้ายหรือไม่?

ตอนที่คริสตี้เป็นวัยรุ่นเธอรู้จักกับชายคนหนึ่งซึ่งที่แรกดูเหมือนว่าเขาเป็นเพื่อนที่ยอดเยี่ยม ไม่นานความสัมพันธ์ก็แปรเปลี่ยนเป็นเลวร้ายลง เธอไม่ได้หยุดความสัมพันธ์กับเพื่อนคนนี้แม้ว่าเขาจะทำทารุณกับเธอมากขึ้นก็ตาม ในที่สุดเธอก็ยุติความสัมพันธ์นี้ลง อีกไม่นานเธอก็พบว่าตัวเองกำลังอยู่ในความสัมพันธ์ใหม่ที่แย่งกว่าเดิมเสียอีก ช่างเป็นเรื่องอัศจรรย์จริงๆ ที่พระเจ้านำพาให้เธอหลุดพ้นจากวิกฤตนี้มาได้ เธอแสวงหาความช่วยเหลือและหันเหชีวิตของเธอเข้าหาพระเจ้า

คริสตี้เคยติดยาเสพติด ด้วยเหตุนี้เองเธอจึงเข้าสู่ศูนย์พักพิงของทีนซาล์เลนจ์จนกระทั่งสำเร็จหลักสูตรในโครงการนี้ แต่ไม่กี่เดือนจากนั้นเธอก็มีความสัมพันธ์กับชายอีกคนหนึ่งซึ่งเป็นบุคคลที่อันตราย

มากเขายังทำทารุณกับเธอไม่น้อย ด้วยความช่วยเหลือจากเพื่อนหลายคนทำให้เธอเห็นว่านี่เป็นความสัมพันธ์ที่อันตรายและเธอต้องแยกตัวออกมา

คริสตียังคงมีวนเวียนอยู่กับการมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่เป็นอันตรายหรือถูกทารุณกรรม บ่อยครั้ง การพาตัวเองออกมาจากความสัมพันธ์กับคนที่ส่งผลร้ายต่อเรานั้นเป็นเรื่องที่ยากยิ่ง แต่ที่จริงแล้วผู้คนนำ ตัวเขาเองเข้าไปพัวพันในความสัมพันธ์ที่เป็นอันตรายซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้น ปัญหาของพวกเขาก็คือเขาพาตัวเองเข้าสู่สถานการณ์ที่ทำให้ตัวเองตกลงไปในกับดักของความสัมพันธ์ที่เป็นอันตราย ได้อย่างง่ายดาย

ค. ปัญหาที่เราได้เจอกับเพื่อนคืออะไร?

เมื่อเรามองดูที่เพื่อนในปัจจุบันหรือเพื่อนในอดีตของเรา เราเจอปัญหาอะไรบ้าง? ไม่มีใครมีเพื่อนที่สมบูรณ์แบบ ดังนั้น เราทุกคนต่างก็เจอกับปัญหาบางอย่างกับเพื่อนของเรา

ให้เราเขียนปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งและน่าชื่นใจกับเพื่อน บางส่วนของรายการเหล่านี้อาจเป็นปัญหาที่เรามีกับเพื่อนที่เราเลือกคบหา หรือบางทีปัญหานั้นอาจเกิดจากตัวเราเอง บางทีมิตรภาพของเราถูกทำลายก็เพราะความโกรธ การวิพากษ์วิจารณ์ หรือความเห็นแก่ตัวของเราเองก็เป็นได้

มิตรภาพของเราสร้างปัญหาให้กับชีวิตของเรามากขึ้นหรือไม่?

จงใช้เวลาในการใคร่ครวญความสัมพันธ์ของเรา และถามตนเองว่า “นี่คือวิถีแห่งมิตรภาพที่เราต้องการให้เกิดขึ้นตลอดชีวิตที่เหลือของเราหรือเปล่า?”

3. ความสัมพันธ์ในโลกแห่งจินตนาการ

เด็กเล็กๆ ส่วนใหญ่มักจะมีจินตนาการที่เปี่ยมด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่จากตัวละครต่างๆ ไม่ว่าจะป็นตุ๊กตา หรือตัวละคร หรือไดโนเสาร์ หรือม้า เมื่อเราเติบโตพ้นวัยเด็กไปแล้วการพัฒนาความสัมพันธ์ในทางบวกกับผู้คนจริงๆ เป็นเรื่องยากหรือไม่? หรือการมีความสัมพันธ์ในโลกแห่งจินตนาการเป็นสิ่งที่ปลอดภัยและง่ายกว่าใช่หรือไม่? แต่หากเราถูกบางคนทำให้เจ็บปวดจากความสัมพันธ์ การซุกตัวอยู่กับความสัมพันธ์ในโลกแห่งจินตนาการอาจช่วยทำให้เรารู้สึกเจ็บปวดน้อยกว่า

วัฒนธรรมของเราสร้างโอกาสการพัฒนาความสัมพันธ์ในโลกแห่งความฝันผ่านทางภาพยนตร์ นวนิยายรักโรแมนติค เกมสื่อบีโอดี อินเทอร์เน็ต และดนตรีต่างๆ มากขึ้นเรื่อยๆ ความสัมพันธ์ในโลกแห่งจินตนาการนี้ไม่ว่าจะจากวิดีโอเกมส์หรือกับความสัมพันธ์ที่เราสร้างขึ้นในความคิดนั้นเราคือผู้ที่

ควบคุมมัน ไม่มีความเสี่ยงว่าจะถูกทอดทิ้งจากความสัมพันธ์เหล่านี้ แต่ความสัมพันธ์ในโลกแห่งจินตนาการนั้นก็ไม่เคยให้ความพึงพอใจที่แท้จริงได้ เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างเราให้มีความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ที่จริงแท้กับผู้คน

ข. เราเป็นเพื่อนประเภทใดสำหรับคนรอบข้าง

ทั้งครอบครัวกับเพื่อนๆ ต่างก็มีอิทธิพลที่สำคัญต่อเรา แต่ตอนนี้ให้เรามาดูอีกด้านหนึ่งของความสัมพันธ์นี้ นั่นคือในด้านของตัวเราเอง เราเป็นเพื่อนประเภทไหนสำหรับคนรอบข้าง?

1. เราเป็นเพื่อนที่ดีหรือไม่?

คนอื่นอยากเป็นเพื่อนกับเราหรือไม่? พวกเขาองดูเราในฐานะคนที่มีอิทธิพลในด้านบวกสำหรับชีวิตพวกเขาหรือไม่? ที่สำคัญกว่านั้นก็คือพระเจ้าทรงคิดอย่างไรกับเรา? หากพระเจ้าทำการประเมินตัวเรา พระองค์จะตรัสว่าอย่างไร? พระองค์จะพูดถึงตัวเราในฐานะสหายที่ดีคนหนึ่งหรือไม่?

อะไรทำให้เราเป็นเพื่อนที่ดีสำหรับคนอื่น? ลักษณะใดของเราที่ทำให้เราเป็นเพื่อนที่ดีสำหรับคนอื่น?

เราเป็นเพื่อนที่สร้างความยุ่งยากให้คนอื่นหรือไม่? หรือว่าเราช่วยเพื่อนๆ ให้หลุดพ้นจากความยุ่งยากลำบาก? เราทำให้คนอื่นประนีประนอมกับมาตรฐานของพวกเขาหรือไม่? หรือว่าเราเป็นคนที่ช่วยให้เพื่อนยกระดับมาตรฐานของเขาขึ้น?

เราคือบุคคลที่คนอื่นสามารถไว้วางใจได้หรือไม่? เราเป็นบุคคลที่พระเจ้าสามารถไว้วางใจได้หรือไม่?

หากมีการสำรวจเพื่อนๆ และสมาชิกในครอบครัวพวกเขาจะจัดระดับให้เราอย่างไร?

2. เรา “ใช้เพื่อนเปลือง” หรือไม่?

กัญญาเป็นหญิงสาวที่หน้าตาดี เธอมีเพื่อนๆ อยู่แวดล้อมเสมอ ปัญหาก็คือไม่มีใครเป็นเพื่อนเธอได้นานนัก เธอเติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่มีการทำทารุณอย่างมาก เธอไม่เคยได้รับความรักและการปกป้องจากผู้เป็นพ่อแม่ของเธอ

ดังนั้น ในช่วงวัยรุ่นกัญญาจึงเริ่มต้นมองหาความรักจากความสัมพันธ์อื่นๆ ด้วยรูปร่างหน้าตาที่ดีกลายเป็นสิ่งดึงดูดเพื่อนๆ ให้เข้ามาหาเธอ กัญญากระโจนเข้าสู่ความสัมพันธ์ใหม่ที่และกลายเป็น “เพื่อนสนิท” กับเพื่อนใหม่อย่างรวดเร็ว เธอตัดดวงจากความสัมพันธ์เก่าที่เธอจะทำได้ แต่เมื่อเพื่อน

ไม่อาจทำให้เธอพอใจในสิ่งที่เธอต้องการแล้วละก็เธอจะเขียนๆ นั้นออกไปจากชีวิตทันที แล้วออกไปแสวงหาคนอื่นซึ่งสามารถรักเธอได้ดีกว่า ก็สัญญาพูดกับตัวเองว่า “ฉันใช้เพื่อนเปลือง” จริงๆ

ก็สัญญาจบชีวิตลงที่การอยู่ตามท้องถนนเพราะไร้บ้าน สามีของเธอก็ติดคุก เธอไม่มีใครที่จะหันไปหาได้อีกแล้วในเวลานี้เพราะว่าเธอได้ใช้เพื่อนๆ อย่างสิ้นเปลืองจนตอนนี้เพื่อนหมดแล้ว เวลาแห่งความสิ้นหวังนี้เองก็สัญญาได้เหยียดมือออกไปหาพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ นั่นเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการอันยาวนานแห่งการเปลี่ยนแปลงชีวิตของเธอ และส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงนั้นก็คือ การที่เธอเรียนรู้วิถีของพระเจ้าในการสร้างความสัมพันธ์ในด้านบวกกับคนอื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่สัญญาไม่เคยทำมาก่อนเลยในชีวิต

3. เราเป็นเพื่อนที่ช่วยเพื่อนมากไปหรือไม่?

หนึ่งในลักษณะด้านบวกของมิตรภาพที่ดีก็คือว่าเราคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างไรหนึ่งในปัญหาทั่วไปที่พบในความสัมพันธ์มากมายในปัจจุบันก็คือว่า ตัวคนที่ให้ความช่วยเหลือนั่นเองเป็นปัจจัยหนึ่งของปัญหาทั้งปวง เพราะคนเหล่านี้ชอบเสนอความช่วยเหลือในแบบที่ผิดๆ คือแทนที่จะช่วยเพื่อนให้เติบโตและกลายเป็นคนที่ดีขึ้น แต่กลับให้ความช่วยเหลือที่ล่อหลอมปัญหาของเพื่อนๆ เสียเอง

ยกตัวอย่างเช่น เราพูดโกหกเพื่อช่วยปกปิดความผิดที่เพื่อนทำ เราได้ช่วยเพื่อนเมื่อพวกเขาตัดสินใจผิดพลาดเพราะการใช้ชีวิตที่ขาดความรับผิดชอบของเขา เราปฏิเสธผลที่ร้ายแรงของปัญหานั้นเรากำลังหลอเลี้ยงปัญหาของเพื่อนโดยการให้เงินแทนที่จะยอมให้พวกเขาเจอกับผลลัพธ์จากการกระทำของตนเอง

คนที่เสนอความช่วยเหลือเช่นนั้นคิดว่าเขากำลังช่วยเหลือเพื่อนอยู่ โดยไม่รู้เลยว่าเขาคือส่วนหนึ่งของปัญหานั้นเสียเอง

เราเคยให้ความช่วยเหลือเพื่อนแบบผิดๆ บ้างหรือไม่? เรื่องนี้ยากสำหรับการประเมิน เราอาจต้องฟังคำแนะนำจากบางคนที่จะบอกปัญหาเรื่องนี้ในชีวิตของเราด้วยความเป็นกลาง ประเด็นนี้ถูกวิจัยอย่างลึกซึ้งในหนังสือชื่อ Present Day Miracles at Teen Challenge โดย เดวิด เบตตี้ หนังสือนี้จะรวมเอาบทหนึ่งที่มีหัวข้อว่า “การทำให้เป็นไปได้” (Enabling)

เราเป็นเพื่อนที่ดีแค่ไหน? ครอบครัวและเพื่อนมีอิทธิพลที่สำคัญในชีวิตเรา ในขณะที่เดียวกันเราเองก็มีส่วนสร้างลักษณะของมิตรภาพให้กับคนอื่นเช่นกัน

ค. เราเข้าใจมุมมองของพระเจ้าเกี่ยวกับมิตรภาพดีแค่ไหน?

เรามาดูสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับความสัมพันธ์เพื่อดูว่าเพื่อนของเรามีอิทธิพลต่อเราในทางที่พระเจ้าทรงต้องการให้เป็นหรือไม่ หรือว่าเราต้องเปลี่ยนวิถีที่เราสัมพันธ์กับคนอื่น พระคัมภีร์ให้คำสอนและตัวอย่างมากมายเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาความสัมพันธ์กับคนอื่น ทั้งกับครอบครัวและกับเพื่อนๆ

1. ลำดับความสำคัญของพระเจ้าเรื่องความสัมพันธ์ในชีวิตเรา

พระเจ้าได้ให้คุณค่าเรื่องความสัมพันธ์ไว้สูงมาก พระบัญญัติสองข้อที่ใหญ่ที่สุดในพระคัมภีร์เกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ พระเจ้าพูดไว้ชัดเจนว่าความสัมพันธ์ที่สำคัญที่สุดก็คือความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า พระเจ้าทรงเน้นย้ำว่าความรักต้องเป็นรากฐานสำหรับความสัมพันธ์นั้น

มาระโก 12:29-31 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรมปี 1971

พระเยซูจึงตรัสตอบคนนั้นว่า “ธรรมบัญญัติเอกนั้นคือว่า โอ ชนอิสราเอลจงฟังเถิด พระเจ้าของเราทั้งหลายทรงเป็นพระเจ้าเดียว และพวกท่านจงรักพระเจ้า ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน ด้วยสุดความคิดและด้วยสิ้นสุดกำลังของท่าน และธรรมบัญญัติที่สองนั้นคือจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ธรรมบัญญัติอื่นที่ใหญ่กว่าธรรมบัญญัติทั้งสองนี้ไม่มี”

พระบัญญัติสองข้อที่ใหญ่ที่สุดในพระคัมภีร์นั้นเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น ชัดเจนว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เรามีความสัมพันธ์กับผู้อื่น พระองค์ไม่ต้องการให้เราแยกตัวออกจากคนอื่น พระเจ้าทรงต้องการให้เราสร้างความสัมพันธ์ตามแนวทางที่พระองค์ให้ไว้ในพระวจนะ

2. แผนการของพระเจ้าในบทเรียนแรกสุดเรื่องความสัมพันธ์

พระคัมภีร์พูดไว้ชัดเจนว่าแผนการของพระเจ้าสำหรับเราคือการได้รับการเลี้ยงดูในครอบครัวที่มีพ่อแม่คอยให้ความรัก พ่อแม่จะมีความรักต่อพระเจ้าและต่อเราอย่างลึกซึ้ง แผนการของพระเจ้าคือให้เราได้อยู่ในครอบครัวที่มีความรักเพื่อเราจะได้เรียนรู้วิธีการสัมพันธ์กับผู้อื่นผ่านทางวิธีการที่พ่อแม่แสดงความรักต่อกันและกันและแสดงความรักต่อพระเจ้า พระเจ้าทรงต้องการให้เราได้เรียนรู้พื้นฐานของการเป็นเพื่อนที่ดีตลอดจนวิธีการเลือกเพื่อนที่ดีด้วย

แผนการของพระเจ้าคือให้เราได้เรียนรู้บทเรียนต่างๆ ในบ้านของเราเพื่อเตรียมเราสำหรับความท้าทายที่เราจะเจอเรื่องการพัฒนาความสัมพันธ์กับคนอื่นนอกบ้าน

ความจริงที่น่าเศร้าก็คือพวกเราส่วนใหญ่ไม่ได้ถูกเลี้ยงดูในบ้านที่มีความรัก แต่กลับถูกเลี้ยงดูในสภาพที่เลวร้ายเสียมากกว่า ดังนั้น แทนที่เราจะเรียนรู้บทเรียนต่างๆ ที่พระเจ้าต้องการให้เราเรียนรู้ พวกเรากลับได้เรียนรู้บทเรียนในด้านลบซึ่งนำหายนะมาสู่ชีวิตของเรา

3. ทศนะของโลกกับทศนะของพระเจ้า

หนึ่งในความท้าทายอันใหญ่หลวงซึ่งเราเผชิญอยู่ก็คือ การแยกแยะสิ่งที่คุณคนในโลกพูดเกี่ยวกับมิตรภาพ กับสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัส ปัจจุบันวัฒนธรรมของเราได้ใส่แรงกดดันอันใหญ่หลวงต่อเด็กและเยาวชนให้ปรับเปลี่ยนความเชื่อของตนเกี่ยวกับวิธีการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น ภาพยนตร์เกือบทุกเรื่องให้ภาพความสัมพันธ์ไว้มากมาย ซึ่งเราอาจได้รับอิทธิพลจากภาพยนตร์เหล่านั้นอย่างง่ายดาย

เพื่อนที่โรงเรียน หรือที่ทำงาน หรือในชุมชนก็อาจเพิ่มแรงกดดันให้กับเราในการเข้าร่วมกิจกรรมของพวกเขาด้วยความคิดที่ว่า “ใครๆ เขาก็ทำกันทั้งนั้น ไม่เห็นเป็นไรเลย”

แต่มาตรฐานของพระเจ้าเรื่องความสัมพันธ์ที่ดีนั้นจะไม่ถูกปรับเปลี่ยนให้เข้ากับวัฒนธรรมของโลก ปัจจุบัน พระคัมภีร์ให้คำสอนที่เจาะจงเรื่องมิตรภาพไว้ อะไรควร และอะไรไม่ควร จงใช้เวลาใคร่ครวญว่าวัฒนธรรมของเราพูดถึงมิตรภาพอย่างไร แล้วเปรียบเทียบกับสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับมิตรภาพ

มุมมองของโลกเรื่องความสัมพันธ์		มุมมองของพระเจ้าเรื่องความสัมพันธ์
_____	ความรัก	_____
_____	ความไว้วางใจ	_____
_____	ความลับ	_____
_____	เพศสัมพันธ์	_____
_____	การผูกพันตัว	_____
_____	ความงาม	_____

ยังมีอีกหลายประเด็นที่พูดถึงเรื่องความสัมพันธ์กับคนอื่น แต่รายการที่ให้มาจะช่วยให้แนวทางกับเราเพื่อจะมองเห็นประเด็นที่สำคัญอื่นๆ หลังจากที่เขียนคำตอบแล้ว ให้ถามตนเองว่า “ความเชื่อของเราสอดคล้องกับแนวทางไหน? เรากำลังดำเนินชีวิตตามทศนะของพระเจ้าเกี่ยวกับความสัมพันธ์หรือเปล่า? หรือว่ากำลังตามทศนะของโลกกันแน่?”

4. สติปัญญาจากพระธรรมสุภาสิตสำหรับเราวันนี้

พระธรรมสุภาสิตสอนเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวและกับเพื่อนๆ ใช้อย่างชาญฉลาด พระคัมภีร์สอนว่าเราจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงสิ่งใดบ้างในชีวิต รวมทั้งสิ่งที่เราควรจะมองหาจากมิตรสหายที่ดี จงใช้เวลาอ่านพระธรรมสุภาสิตตลอดทั้งเล่มแล้วเขียนคำสอนทั้งหมดที่พูดถึงเรื่องมิตรภาพ กิจกรรมนี้จะช่วยให้เราเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าตรัสเรื่องความสัมพันธ์กับคนอื่น

มีสองตัวอย่างจากพระสุภาสิต คือ

สุภาสิต 13:20 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรมปี1971

บุคคลที่เดินกับปราชญ์ ก็กลายเป็นคนฉลาด แต่เพื่อนฝูงของคนโง่จะรับภัยอันตราย

สุภาสิต 11:25 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรมปี1971

บุคคลที่ใจกว้างขวางย่อมได้รับความมั่งคั่ง บุคคลที่รดน้ำ เขาเองจะรับการรดน้ำ

หนึ่งในวิธีสำคัญสำหรับการพัฒนามิตรภาพที่มั่นคงและเป็นบวกก็คือการท่องจำข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ แล้วนำมาประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา ยิ่งเรานำข้อพระคัมภีร์เหล่านี้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตมากเท่าไรเราก็จะยิ่งกลายเป็นเพื่อนที่ดีสำหรับคนอื่นมากขึ้นเท่านั้น แล้วมิตรภาพของเรากับคนอื่นจะดียิ่งขึ้นกว่าเดิม

5. จงเรียนรู้จากแบบอย่างของคนในพระคัมภีร์

ตั้งแต่พระธรรมปฐมกาลจนจบพระคัมภีร์ทั้งเล่ม มีแบบอย่างที่ดีมากมายเกี่ยวกับมิตรภาพซึ่งมีทั้งดีและไม่ดี ตัวอย่างเหล่านี้สามารถให้ข้อมูลมากมายแก่เราในการสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัว และสิ่งที่เราต้องทำเพื่อหลีกเลี่ยงผลที่เกิดจากมิตรภาพที่ไม่ดี

คาอินเป็นตัวอย่างในด้านลบเกี่ยวกับความอิจฉาริษยาและความโกรธที่เขามีต่อน้องชายตัวเอง จนนำเขาสู่การฆ่าน้องชายคืออาเบล (ปฐมกาล 4:1-12)

ส่วนโยเซฟเป็นตัวอย่างในด้านบวก เรื่องการให้อภัยพี่น้องของเขาที่ทำสิ่งเลวร้ายต่อเขา พี่น้องเกลียดชังโยเซฟและขายเขาไปเป็นทาส แม้กระนั้นโยเซฟก็ยังคงให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิต แม้กระทั่งภรรยาของโปทิฟาร์พยายามที่จะยั่วยวนเขาทางเพศก็ตาม (ปฐมกาล 39)

ดาวิดและโยนาธานเป็นเพื่อนที่สนิทสนมกันมาก มิตรภาพนี้ให้ตัวอย่างที่ทรงอิทธิพลที่สุดสำหรับเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเราเติบโตขึ้นในครอบครัวที่ไม่ได้ทำตามบทบาทหน้าที่อย่างเหมาะสม โยนาธานเป็นโอรสของกษัตริย์ซาอูล กษัตริย์ผู้ซึ่งทอดทิ้งความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้าและพยายามที่จะสังหารดาวิดเพราะความริษยาในใจตน แม้ต้องอยู่ในครอบครัวที่บ่อนทำลายเช่นนี้ โยนาธานก็ยังตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิตของตนในทางที่ดี เขาปฏิเสธที่จะเป็นเหมือนอย่างพระราชบิดา เราก็สามารถปฏิเสธอิทธิพลที่ไม่ดีจากคนในครอบครัวของเราแล้วเลือกที่จะน้อมรับคำสอนของพระเจ้าเรื่องความสัมพันธ์กับคนอื่นมาใช้ได้เช่นกัน (1 ซามูเอล 20)

นางรูธเลือกที่จะอยู่กับแม่สามี แม่นั้นจะหมายถึงการย้ายไปอยู่อีกประเทศหนึ่งและมีชีวิตอยู่ด้วยความยากจนก็ตาม เธอสามารถเลือกที่จะทอดทิ้งแม่สามีแล้วกลับไปอยู่กับครอบครัวของเธอเองก็ได้ แต่แทนที่จะทำเช่นนั้น เธอเลือกที่จะเป็นผู้จงรักภักดีแล้วเลือกที่จะดูแลแม่สามีของเธอ เธอตัดสินใจเลือกแบกรับความรับผิดชอบนั้นไว้ พระเจ้าทรงเปิดโอกาสให้รูธได้แต่งงานอีกครั้ง ทั้งหมดนี้เป็นเพราะเธอเลือกที่จะใช้หลักการที่ขอบธรรมเมื่อต้องสัมพันธ์กับคนอื่น (พระธรรมรูธ บทที่ 1-2)

เอสเธอร์เลือกให้พระเจ้ามาก่อนในชีวิตของเธอแล้วอ่อนน้อมกษัตริย์ให้ช่วยกู้ชีวิตชาวยิวในประเทศ เธอเลือกที่จะให้เกียรติความสัมพันธ์ของเธอกับลุงและรับเอาความเสี่ยงอันใหญ่หลวงนี้ไว้ ทั้งหมดนี้ก็เพื่อถวายเกียรติแด่พระนามของพระเจ้า แก่ครอบครัวของเธอ และแก่บรรดาคนเหล่านั้นที่เป็นยิว (เอสเธอร์ บทที่ 4-5)

ดาเนียลและสหายหนุ่มทั้งสามของเขาถูกนำตัวมาจากบ้านเมืองไปเป็นเชลยยังประเทศอันท่างไกล ที่ซึ่งพวกเขาเผชิญกับความกดดันให้ปรับเปลี่ยนไปตามกฎเกณฑ์ของผู้นำในประเทศนั้น แต่ดาเนียลและสหายทั้งสามได้เลือกที่จะไม่ละเมิดต่อพระบัญญัติของพระเจ้าแม้ว่าอาจนำไปสู่ความตายหรืออย่างน้อยก็อาจถูกโยนออกจากสถานที่ที่พิเศษนี้ก็ตาม พวกเขาให้คุณค่าความสัมพันธ์ที่มีกับพระเจ้าว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่าการเป็นเพื่อนกับผู้นำเหล่านั้น พวกเขาไม่ยอมประนีประนอมกับการปฏิเสธพระเจ้า ด้วยเหตุนี้พระเจ้าได้ให้พวกเขาได้รับความโปรดปรานจากผู้นำ (ดาเนียลบทที่ 1)

ยังมีตัวอย่างอีกมากมายในพระคัมภีร์ที่พุดถึงผู้คนต่างๆ ที่สร้างความสัมพันธ์ในด้านบวกและในด้านลบกับผู้อื่น เมื่อเราอ่านเรื่องราวเหล่านี้ให้ถามตัวเองว่า “เราได้เรียนรู้อะไรบ้างจากประสบการณ์ของคนเหล่านั้นที่มีกับคนอื่น ซึ่งสามารถช่วยเราได้?”

6. พระเยซูทรงสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างไร?

ครูที่มีความเชี่ยวชาญยิ่งใหญ่มากที่สุดในเรื่องมิตรภาพและความสัมพันธ์ส่วนตัวกับคนอื่นก็คือพระเยซูคริสต์ พระเยซูเป็นตัวอย่างเรื่องความสัมพันธ์กับคนอื่นที่สมบูรณ์แบบที่สุด เมื่อเราอ่านพระกิตติคุณสี่เล่มแรกในพระคัมภีร์ใหม่เราจะเห็นวิธีเรียนรู้ที่แตกต่างกันมากมายจากพระเยซูคริสต์

คำสอนของพระเยซูได้ให้ความจริงที่ทรงอำนาจเกี่ยวกับการสัมพันธ์กับผู้คน

ความสัมพันธ์ของพระเยซูกับสาวก 12 คนแสดงให้เห็นการปฏิสัมพันธ์กับคนที่อยู่ใกล้ชิด

พระคัมภีร์ได้ให้ตัวอย่างวิธีที่พระเยซูทรงปฏิสัมพันธ์กับคนในครอบครัวของพระองค์เองคือ พ่อแม่ และพวกน้องๆ

พระเยซูยังให้ตัวอย่างเรื่องวิธีการที่พระองค์ทรงปฏิบัติต่อผู้อื่นที่คนมั่งมีและขอลาน คนเป็นโรคเรื้อน คนตาบอด และหญิงโสเภณี ไร้มากมาย ทั้งหมดนี้พระเยซูทรงปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยการให้เกียรติ แสดงความรัก และมีความกรุณา

ขอให้เราเลียนแบบชีวิตของพระเยซูคริสต์เพราะว่าความสัมพันธ์ที่พระองค์มีกับคนอื่นทรงเป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดสำหรับเรา

บทที่ 2

มิตรภาพสี่ประเภท

เรามักชอบบางคนมากกว่าบาง ซึ่งนั่นก็ไม่แปลก เราสามารถมีเพื่อนหลายๆ คนและสามารถมีมิตรภาพที่แตกต่างกันหลายรูปแบบได้ ในที่นี้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมิตรภาพสี่ประเภทที่แตกต่างกัน มิตรภาพส่วนใหญ่ของเราคงจะอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งในสี่ประเภทนี้

ให้เราพิจารณามิตรภาพที่แตกต่างกันทั้งสี่ประเภทนี้ แต่ละประเภทจะมี คำบรรยาย จากนั้นก็มีคำอธิบาย เสรีภาพของเราในแต่ละระดับของมิตรภาพเหล่านี้

สุดท้ายพูดถึงความรับผิดชอบของเราที่ควรจะมีต่อเพื่อนประเภทนั้น ใช่แล้ว หากเราจะเป็นเพื่อนที่ดีสำหรับคนอื่นเราต้องเต็มใจที่จะรับผิดชอบบางอย่าง

แนวคิดส่วนใหญ่ของบทเรียนตั้งอยู่บนพื้นฐานจากสถาบันหลักการพื้นฐานชีวิต (*Institute in Basic Life Principles Seminar*) เรารู้สึกซาบซึ้งใจที่การสัมมนาที่มีอิทธิพลที่ดีต่อคนที่พัฒนาเนื้อหาในบทเรียนนี้

ก. ประเภทที่ 1: คนรู้จักมักคุ้น

คนกลุ่มนี้อาจเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุดและมีความหลากหลายของผู้คนมากที่สุด คนรู้จักมักคุ้นจะมีความผูกพันส่วนตัวต่อกันน้อยมาก

1. คำบรรยาย

เราจะเจอคนแบบนี้เป็นครั้งคราว เรารู้จักเพียงแคชื่อกับชื่อของเขาหรือเธอเท่านั้น

2. เสรีภาพของเรา

เราสามารถถามคำถามทั่วไปๆ กับเขาได้ เป็นคำถามเชิงลักษณะข้อมูลทั่วไป อย่างเช่น “คุณชื่ออะไร? คุณพักอยู่ที่ไหน? คุณทำงานอะไร? คุณเรียนที่โรงเรียนไหน?” เป็นต้น

3. ความรับผิดชอบของเรา

“ผมชอบที่จะเจอคนใหม่ๆ” ทิมพูด “ผมตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะพยายามเสริมสร้างแต่ละคนที่รู้จักด้วยการใช้เวลาไปกับแต่ละคนมากกว่าสิบนาที”

ทิมได้รับความรับผิดชอบในการสร้างผลกระทบต่อคนใหม่ที่เขาได้รู้จัก เป้าหมายของเขาไม่ใช่การทำให้คนที่เขารู้จักทุกคนกลายเป็นเพื่อนใกล้ชิดหรือเพื่อนสนิท ซึ่งเป็นไปไม่ได้ในทางปฏิบัติอยู่แล้ว แต่เขาแสวงหาที่จะเสริมสร้างแต่ละคนในกลุ่มนี้ด้วยวิธีปฏิบัติต่างๆ นั่นคือใส่ใจคนนั้นอย่างเต็มที่หรือการสบตา และการแสดงความสนใจเมื่อเจอกัน และทำความรู้จักกับพวกเขาเท่านั้น

จงมองดูการรู้จักแต่ละคนว่าเป็น “การพบปะที่มาจากพระเจ้า” การพบเจอผู้คนอาจเป็นประสบการณ์ที่งดงามหากเราตระหนักว่าพระเจ้าอาจนำบุคคลนี้เข้ามาในชีวิตของเราเพราะว่าพระองค์ต้องการที่จะใช้เราให้เป็นพระพรต่อคนนี้ อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ได้หมายความว่าในทุกๆ ความเป็นเพื่อนจะต้องกลายเป็นมิตรภาพที่ดี เพราะบางคนอาจพยายามดึงเราให้ออกห่างจากพระเจ้า

มีหนึ่งวิธีที่สามารถใช้เพื่อปกป้องตัวเองจากมิตรภาพแบบนี้ก็คือ การให้พระเจ้าเข้ามามีส่วนในความสัมพันธ์ ก่อนที่เราจะคิดหาวิธีทำให้มิตรภาพนี้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นนั้นเราต้องแน่ใจเสียก่อนว่าแรงจูงใจของเจ้านั้นบริสุทธิ์

ให้พัฒนาคำถามที่ใช้ในการสนทนาเรื่องทั่วไปกับคนรู้จักมักคุ้นเหล่านี้ ซึ่งไม่ควรใช้คำถามที่ลูกล้ำความเป็นส่วนตัวหรือขอรายละเอียดส่วนตัวของคนๆ นั้น

เป็นไปได้ว่าคนรู้จักมักคุ้นนี้จะป็นกลุ่มที่มีจำนวนคนมากที่สุดในกลุ่มเพื่อนของเรา เราอาจมีคนที่รู้จักมักคุ้นสักร้อยคนหรือมากกว่านั้นได้ไม่ยากนัก วิธีการที่ถูกต้องในการตอบสนองเมื่อเจอกับคนใหม่ๆ ก็คือ

- ให้ความสนใจในตัวเขา
- ยอมรับเขาอย่างที่เขาเป็น
- แสดงออกทั้งทางกระทำและคำพูดว่าเขาเป็นคนสำคัญ และเราให้คุณค่าความเป็นเพื่อนกับเขา
- เป็นผู้ฟังที่ดี พยายามมองดูว่าพระเจ้ากำลังทำอะไรกับชีวิตของเขา

ข. ประเภทที่ 2: เพื่อนทั่วไป

คนที่ เป็นเพื่อนทั่วไปนั้นจะมีความลึกซึ้งในความสัมพันธ์มากกว่าคนรู้จักมักคุ้นขึ้นมาอีกหน่อย หลังจากที่เรารู้จักมักคุ้นกับคนๆ นี้แล้วเราก็ตกลงใจว่าต้องการที่จะรู้จักเขามากขึ้น นั่นคือเราอยากพัฒนามิตรภาพสู่ระดับถัดไป ความสัมพันธ์นี้ต้องมีพื้นฐานบางอย่างร่วมกัน นั่นคือสิ่งที่จะเป็นรากฐานให้มิตรภาพระดับนี้ถูกสร้างขึ้นได้

1. คำบรรยาย

มิตรภาพในลักษณะนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความสนใจและกิจกรรมต่างๆ ที่เหมือนกัน และทั้งสองแบ่งปันบางอย่างให้กัน ยกตัวอย่างเช่น ทั้งสองคนชอบเล่นวอลเลย์บอลล์ หรือฟุตบอล หรือต่อยมวย หรือทั้งสองอาจมีอาชีพหรืองานอดิเรกอย่างเดียวกัน เป็นต้น หากมีความสนใจบางอย่างเหมือนกันก็จะทำให้ง่ายสำหรับการสร้างมิตรภาพได้

2. เสรีภาพของเรา

เราสามารถถามคำถามที่เจาะจงได้ ยกตัวอย่างเช่น ถามความคิดเห็นที่เฉพาะเจาะจง หรือเป้าหมายต่างๆ ในชีวิตของเขา เป็นต้น

3. ความรับผิดชอบของเรา

เราต้องมองจุดดีที่มีในตัวของเขา มีคุณลักษณะหรือคุณสมบัติด้านบวกอะไรบางอย่างที่เราเห็นในชีวิตเขา? ดู พีลิปปี 4:8-9

เราต้องเรียนรู้วิธีการถามคำถามที่ดี จงฟังอย่างตั้งใจและถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เพื่อนให้ความสนใจ

เราอาจมีเพื่อนทั่วไปได้หลายคน ในหลายกรณีความสนใจที่มีร่วมกันคือ ทั้งสองคนเป็นคริสเตียน ซึ่งนี่ก็ถือเป็นเหตุผลที่ทำให้พัฒนามิตรภาพทั่วไปได้

ค. ประเภทที่ 3: เพื่อนที่ใกล้ชิด

เพื่อนที่ใกล้ชิดจะเรียกร่องการผูกพันตัวร่วมกัน ดังนั้น เราต้องพิจารณาให้ดีหากจะพัฒนามิตรภาพประเภทนี้ แน่ใจที่เดียวว่าเป็นการนำมิตรภาพไปสู่ระดับที่สูงกว่ามิตรภาพแบบทั่วไป เพื่อนที่ใกล้ชิดสามารถเป็นแหล่งแห่งความสุขของเรา

หากเรากำลังมีมิตรภาพที่ใกล้ชิดซึ่งมีอิทธิพลด้านบวกอย่างแท้จริงต่อชีวิตของเรา เราก็ต้องระมัดระวังในการเลือกเพื่อนประเภทนี้ หากว่าค่านิยมในเรื่องที่สำคัญของเขาแตกต่างจากเราเพื่อนคนนี้อาจนำเราให้ห่างไกลจากพระเจ้าได้

เมื่อพูดถึงเรื่องการเลือกเพื่อนที่ใกล้ชิดเราต้องให้พระเจ้ามีส่วนในการตัดสินใจครั้งนี้ เช่น เพื่อนคนนี้อุทิศตัวในการติดตามพระเยซูอย่างจริงจังหรือไม่? หากเราไม่แน่ใจว่าเขามีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้าแล้วน่าจะดีกว่าที่จะให้เพื่อนคนนี้อยู่ในระดับเพื่อนทั่วไป จนกว่าเราจะรู้จักเขาและรู้ว่าเขารักพระเจ้ามากเพียงใด

1. คำบรรยาย

มิตรภาพนี้ตั้งอยู่บนการมีเป้าหมายที่คล้ายกัน เราอาจมีเพื่อนที่ใกล้ชิดแบบนี้จำนวนไม่มาก บางทีอาจมีแค่ 5, 10, หรือ 15 คน

2. เสรีภาพของเรา

เราสามารถวางแผนกิจกรรมสำหรับทั้งสองคน เป็นสิ่งที่ทั้งสองคนเห็นพ้องต้องกัน อย่าเป็นคนที่ชอบผลักดันคนอื่นในแง่ของการให้คำแนะนำ ดูกาลาเทีย 6:2

ความลึกซึ้งแห่งมิตรภาพนี้ขึ้นอยู่กับอีกฝ่ายเต็มใจมากน้อยแค่ไหนในการพัฒนามิตรภาพนี้ เราไม่สามารถพูดได้ว่า “เขาเป็นเพื่อนที่ใกล้ชิดของเรา” ในขณะที่อีกฝ่ายพูดว่า “คุณเป็นคนรู้จักของเรา” หากเราต้องการมิตรภาพที่ดีทั้งสองคนต้องมองมิตรภาพนี้ในทางเดียวกัน

3. ความรับผิดชอบของเรา

เพื่อนที่ใกล้ชิดนั้นต้องการการใช้เวลาร่วมกัน หากว่าเขาจะเป็นเพื่อนแท้และเป็นเพื่อนกันไปนานๆ มิตรภาพในระดับนี้จะต้องมีความสัตย์ซื่อและจริงจังต่อกัน

จงหนุนใจเขา อ่านสุภาษิต 12:25

จงวางแผนการทำกิจกรรมที่จะช่วยซึ่งกันและกัน

เพื่อนที่ใกล้ชิดจะไม่เริ่มต้นความสัมพันธ์ในวันนี้และจบลงในวันพรุ่งนี้ แต่เขาจะยังลึกลงในความสัมพันธ์ มิตรภาพที่ใกล้ชิดของเราควรจะเป็นหยัดเคียงข้างกันทั้งในเวลาที่ดีและในเวลาที่ยากลำบาก

ง. ประเภทที่ 4: เพื่อนที่สนิท

มิตรภาพในลักษณะนี้ไม่ได้หมายถึงความสัมพันธ์ทางเพศ ความสนิทสนมที่แท้จริงไม่ใช่เรื่องเพศแต่หมายถึงความลึกซึ้งในสัมพันธภาพ เราสามารถมีเพื่อนสนิทที่เป็นเพื่อนผู้หญิงหรือเพื่อนผู้ชายก็ได้ หรือเพื่อนสนิทคนนั้นอาจจะเป็นพ่อหรือแม่ของเรา พี่สาวน้องสาว หรือพี่ชายน้องชายของเราก็ได้ หรืออาจจะไม่ได้เกี่ยวข้องเป็นเครือญาติกับเราก็ได้

เพื่อนสนิทที่ดีที่สุดของเราก็คือพระเจ้า นั่นเอง ใช้เวลาสักครู่และดูสิ่งที่เปาโลได้บอกเราใน 2 โครินธ์ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ส่วนตัวที่พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะมีกับเราแต่ละคน

2 โครินธ์ 13:14 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรมปี 1971

ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสตเจ้า ความรักแห่งพระเจ้า และความสนิทสนมซึ่งมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด

ใช่แล้ว พระเจ้าต้องการให้เราปฏิบัติสัมพันธ์กับคนอื่น แต่วิธีที่ดีที่สุดในการเรียนรู้เรื่องมิตรภาพนั้นก็คือการพัฒนาความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกับพระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นความสัมพันธ์ที่ปลอดภัยที่สุดที่เราสามารถมีได้

1. คำบรรยาย

บางคนใช้คำว่า “เพื่อนซี้” เพื่อบรรยายถึงความสัมพันธ์นี้

เพื่อนสนิทต้องการการผูกพันตัวในระดับที่ลึกกว่าเพื่อนที่ใกล้ชิด มิตรภาพนี้ตั้งอยู่บนการผูกพันตัวร่วมกันเพื่อพัฒนาคุณลักษณะชีวิตของกันและกัน หลายคนทีเดียวที่ไม่มีเพื่อนสนิท มิตรภาพแบบนี้เป็นสิ่งพิเศษมากๆ เราอาจมีเพื่อนสนิทเพียงแค่อันหนึ่งหรือสองคนเท่านั้นในช่วงเวลาหนึ่ง

ทั้งสองคนจะต้องปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์ในระดับนี้จึงจะเกิดมิตรภาพที่สนิทสนมได้ หากเราต้องการให้ใครบางคนเป็นเพื่อนสนิทของเรา อีกฝ่ายหนึ่งก็ต้องปรารถนาที่จะมีมิตรภาพเช่นนี้กับเราด้วยเช่นกัน

2. เสรีภาพของเรา

เราสามารถแก้ไข (ไม่ใช่วิพากษ์วิจารณ์) กันและกัน สิทธิพิเศษนี้อาจถูกใช้ในทางที่ผิดได้อย่างง่ายดาย จงใช้สิทธิพิเศษนี้ด้วยความใส่ใจ จงมุ่งเน้นการแก้ไขไปที่ “ด้านที่มีขอบเขต” ด้านที่มีขอบเขตของเพื่อนก็คือปัญหาที่เพื่อนไม่ตระหนักว่าเขามี

3. ความรับผิดชอบของเรา

ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้จะเรียกร้องให้เราเป็นคนรับการเตือนได้ เราจำเป็นต้องเป็นคนที่เปิดเผยตัวเองอย่างสัตย์ซื่อ แต่จงระมัดระวังว่าเรา “พูดความจริงด้วยใจรัก” เอเฟซัส 4:15

จงให้คำแนะนำในทางบวก อย่าวิพากษ์วิจารณ์ อานสุภาษิต 12:26 จงเป็นคนที่เปิดกว้างเพื่อรับคำแนะนำและการแก้ไข

เรามีหน้าที่ในการทำให้ความสัมพันธ์นี้ดำเนินไปด้วยความสัตย์ซื่อ ในบทถัดไปเราจะพูดถึงขอบเขตและบทบาทหน้าที่ของขอบเขตเหล่านี้มีต่อการพัฒนาและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีในทางบวกกับผู้อื่น

เราต้องลงทุนเวลาสำหรับความสัมพันธ์ประเภทนี้ การสื่อสารเป็นกุญแจสำคัญในการ

สร้างมิตรภาพที่แน่นแฟ้นและคงอยู่ต่อไป มิตรภาพที่สนิทสนมไม่สามารถเติบโตได้โดยอัตโนมัติหรือฉับพลันทันใด

หากคุณแต่งงานแล้ว คุณมีความรับผิดชอบในการช่วยให้คู่ครองของคุณพัฒนาความเป็นเพื่อนกับเพื่อนซี้กับคุณ คู่ครองของคุณอาจไม่สนิทกับเพื่อนสนิทของคุณแต่หากเขาไม่มีความสัมพันธ์ในระดับใดเลยแล้วละก็แนวโน้มว่าจะเกิดปัญหาในชีวิตสมรสของคุณได้

เพื่อสนิทจะไม่คงอยู่ตลอดไปโดยอัตโนมัติ เราต้องใช้เวลาและเพียรพยายามในการทำให้มิตรภาพนี้องกวมและหยั่งลึกยิ่งขึ้น ในบทที่ 3 เราจะพูดถึงหลักสำคัญในการสร้างมิตรภาพที่ดี

การมีเพื่อนสนิทที่ดีจะทำให้เราได้รับพระพรจากมิตรภาพประเภทนี้ สิ่งที่เราได้รับจะมากกว่าสิ่งที่ได้จากเพื่อนแบบทั่วไปหรือมิตรภาพในโลกจินตนาการ

บทสรุป

การพัฒนาความสัมพันธ์เรื่องเพื่อนมีความสำคัญต่อชีวิตของเรา พระเจ้าต้องการให้เราที่มีมิตรภาพที่เสริมสร้างชีวิตและช่วยให้เราใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้นกว่าเดิม หากเรายอมให้พระเจ้าช่วยเหลือเราในเรื่องนี้ พระองค์ก็จะช่วยให้เราได้เจอคนที่เป็เพื่อนแท้ เพื่อนที่ปลอดภัย และเป็นเพื่อนที่ดี ซึ่งจะเสริมสร้างชีวิตของเราได้

การพัฒนาความสัมพันธ์กับเพื่อนแบบรู้จักมักคุ้นใช้ความพยายามน้อยมาก แต่สำหรับมิตรภาพอีกสามระดับซึ่งมีความลึกซึ้งกว่านั้นเราต้องเจอกับความท้าทายและความรับผิดชอบที่มากขึ้นหากเราต้องการจะพัฒนามิตรภาพในระดับต่างๆ เหล่านี้ ในบทเรียนต่อไปเราจะพูดถึงวิธีสร้างมิตรภาพที่ดี ยอดเยี่ยม

บทที่ 3

เราจะสร้างมิตรภาพที่ดีได้อย่างไร?

เรามักเป็นผู้รับหรือผู้ให้? หากว่าเราต้องการสร้างมิตรภาพที่ดีเราต้องเรียนรู้วิธีการเป็นเพื่อนที่ดีต่อคนอื่น นอกจากนั้นเราต้องเรียนรู้วิธีรักษาเพื่อนที่ดีด้วยเช่นกัน สิ่งที่น่าประหลาดใจก็คือหลายคนในปัจจุบันนี้ที่เป็นคนที่ดี มีเสน่ห์ แต่กลับไม่มีเพื่อน เพราะการมีเพื่อนที่ดีต้องการมากกว่าแค่ภาพลักษณ์ที่ดีมีเสน่ห์

เราต้องมองให้ไกลเกินกว่าแค่ภาพลักษณ์ภายนอก แล้วเรียนรู้ที่จะมองให้ลึกถึงจิตใจของคน นั่นก็คือการมองดูที่ลักษณะชีวิตและค่านิยมของเขา

นอกจากนั้นเราต้องมีขอบเขตเพื่อจะช่วยป้องกันเราให้ปลอดภัยจากคนที่มีแนวโน้มที่จะนำอันตรายมาสู่ชีวิตของเรา

แล้วเราจะเริ่มต้นพัฒนามิตรภาพที่ยอดเยี่ยมจากจุดไหน? จงเริ่มต้นที่ตัวเราเอง

ก. จงเริ่มต้นที่ตนเอง

หากเราต้องการมีเพื่อนที่ดีเราก็ต้องเป็นเพื่อนที่ดีของคนอื่นด้วยเช่นกัน ถ้าเราจะพูดว่า “เราคงไม่มีความสุขถ้าเขาไม่มาเป็นเพื่อนของเรา” นั่นแสดงให้เห็นว่าคุณยังไม่เข้าใจการเป็นเพื่อนที่ดี จริงๆ แล้วเราต้องเป็นคนที่มีความสุข มีความมั่นคง และมีวุฒิภาวะเสียก่อนที่สำคัญต้องรู้ว่าเราจะพบความปิติยินดีได้จากที่ไหน จากนั้นก็ส่งต่อความปิติยินดีนั้นให้แก่คนอื่น

1. เราจำเป็นต้องได้รับการเยียวยาในด้านใดบ้าง?

ความสัมพันธ์ที่เราเคยมีในชีวิตจนถึงปัจจุบันนี้อาจสร้างความเสียหายอย่างมากมายให้กับชีวิตเรา เราอาจเติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่สมาชิกบางคนทำร้ายเรา หรือเราถูกละเลยและไม่ได้ได้รับความรัก ความเมตตา หรือสิ่งที่เราควรใช้ในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น

ขอให้ผู้นำแนะนำหนังสือบางเล่มเพื่อใช้เป็นแนวทางในการรับการฟื้นฟูจากอดีตที่สร้างปัญหาและความเจ็บปวดให้กับเรา ควรเลือกหนังสือที่จัดการกับความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ในอดีตของเรา

อีกด้านของชีวิตที่เราควรได้รับการเยียวยาก็คือ หากเราเคยข้องเกี่ยวกับการเสพติด หรือถูกบางสิ่งครอบงำ เช่น ยาเสพติด, การพนัน, การกินอาหารเกินขนาด, ความโกรธ, ความหดหู่ใจ, สภาพจิตใจที่ย่ำแย่เนื่องจากอยู่ร่วมกับคนที่มีปัญหา, หรือปัญหาด้านอื่นๆ ที่ครอบงำชีวิต สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่นทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

ความเจ็บปวดบางอย่างอาจสร้างความเสียหายที่เราไม่อาจมองเห็นได้ชัดเจนนัก แต่จริงๆ แล้วมันทำลายชีวิตเราอย่างต่อเนื่องโดยที่เราไม่รู้ตัว ในกรณีนี้เราต้องขอความช่วยเหลือจากบางคนเพื่อช่วยเรากำจัดสิ่งเหล่านี้ออกไป เราต้องการผู้ให้คำปรึกษา, พี่เลี้ยง หรือเพื่อนที่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ซึ่งสามารถให้คำแนะนำแก่เราว่าด้านใดในชีวิตเราที่สะท้อนให้เห็นว่าเป็นผลมาจากความเจ็บปวดในอดีต และเราต้องได้รับการเยียวยารักษา

การปิดหูปิดตาไม่ยอมรับข้อดีที่ไม่ได้ช่วยให้เราเป็นเพื่อนที่ดีสำหรับคนอื่นได้ หากเราไม่จัดการกับความเจ็บปวดในอดีตสิ่งนี้จะนำความวุ่นวายสับสนมาสู่ความสัมพันธ์ในอนาคตของเราเป็นแน่ การจัดการกับความเจ็บปวดในอดีตอาจไม่ใช่งานที่น่าปลื้มใจสักเท่าไรหรอก แต่เป็นสิ่งสำคัญต่อการสร้างเราให้เป็นคนอย่างที่เราอยากให้เป็น เราไม่จำเป็นต้องแบกความเจ็บปวดในอดีตไว้กับตัวเราจนถึงวันสุดท้ายของชีวิต เพราะพระเจ้าสามารถนำการเยียวยารักษาเข้าสู่ทุกด้านในชีวิตของเราได้ เราสามารถเรียนรู้ที่จะตอบสนองแบบใหม่ เราสามารถมีอิสระจากความเจ็บปวดในอดีตได้ พระเจ้าสามารถรักษาความบอบช้ำในจิตใจของเราได้ เพื่อเราจะเป็นเพื่อนที่ดีเยี่ยมสำหรับคนอื่นได้

2. เราจริงจังในการผูกพันตัวกับพระเจ้าแค่ไหน?

หากเราต้องการมีมิตรภาพที่ดีกับผู้อื่นแล้วคุณจำเป็นต้องอย่างหนึ่งก็คือ การเริ่มต้นที่ความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซูคริสต์ หากเราได้ทูลขอพระเยซูให้เป็นผู้นำในชีวิตของเราแล้วเราควรยอมให้พระองค์ทรงนำเราในการเลือกคบเพื่อนด้วย ไม่ได้หมายความว่า จะมีเสียงดังมาจากฟ้าสวรรค์ว่า “จงเลือก (ชื่อคน) ให้เป็นเพื่อนของเจ้า”

สิ่งที่เราต้องทำก็คือให้เรื่องนี้เป็นหัวข้อสำคัญในการอธิษฐานของเรา จงทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า บอกพระองค์ว่าเราต้องการให้พระองค์ทรงนำเราในการเลือกคบเพื่อน และหากเพื่อนคนหนึ่งคนใดในปัจจุบันของเราไม่ใช่คนที่พระเจ้าต้องการให้เราใช้เวลาด้วย เรายินดีจะละทิ้งมิตรภาพกับเขาคนนั้นทันที

การพูดว่า “เรารู้ว่าอะไรที่ดีที่สุดสำหรับเรา เราจะเลือกเพื่อนของเราเอง!” แต่เรา รู้จักคนที่เราจะคบ เป็นเพื่อนมากน้อยแค่ไหน? ใครที่รู้จักกัน? น้อยอย่างแท้จริง? พระเยซูคริสต์ทรงรู้จักเขาดี! ไม่มีสิ่งอื่นใด สามารถปิดบังพระองค์ได้ พระเยซูทรงรู้ทุกถ้อยคำที่คนนั้นพูด ทุกความคิดที่เขามี และพระองค์ทรง สามารถมองเห็นทะลุเข้าไปถึงจิตใจของเขาและรู้ว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นจริงๆ ลึกลงไปภายในตัวของคนนั้น เรา สามารถวางใจพระเยซูได้! พระองค์ทรงรู้ว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น และพระองค์ทรงสามารถช่วยให้เราสามารถตัดสินใจเลือกเพื่อนที่ดีได้

มิตรภาพที่ยิ่งใหญ่จริงๆ นั่นคือมิตรภาพที่จะช่วยให้เราใกล้ชิดกับพระเจ้ามากยิ่งขึ้น ไม่ใช่ทำให้เรา ห่างไกลจากพระเจ้า หากสิ่งที่สำคัญที่สุดของเราคือการใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้นแล้วละก็เราต้องให้ พระเยซูช่วยเราในการเลือกคบเพื่อน

3. เรามีความเป็นผู้ใหญ่แค่ไหน?

หนึ่งในศัตรูตัวฉกาจที่สุดของมิตรภาพที่ดีก็คือการไม่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ ปัญหานี้เกิดขึ้นกับคนทุกวัย แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเรามีความเป็นผู้ใหญ่หรือไม่?

ในหนังสือ The Life Model: Living from the Heart Jesus Gave You นั้น ผู้เขียนได้แยกแยะขั้นตอน สำคัญหลายขั้นที่จะนำเราสู่การเติบโตซึ่งเราต้องเชี่ยวชาญในแต่ละขั้นตอนในทุกช่วงชีวิต เมื่อเรา เชี่ยวชาญในทักษะเหล่านี้แล้วเราก็จะอยู่บนเส้นทางสู่ความเป็นผู้ใหญ่ แต่หากเราล้มเหลวขั้นตอนเหล่านี้ เราก็จะล้มเหลวไม่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งจะนำเราสู่การเจอผลลัพธ์ด้านลบมากมายและสิ่งเหล่านี้จะ ปรากฏชัดเมื่อเราพัฒนาความสัมพันธ์กับคนอื่น

ยกตัวอย่างเช่น ช่วงที่เด็กมีอายุ 12 ปี เขาจะต้องฝึกทักษะความชำนาญในหลายด้านด้วยกัน เพื่อ เขาจะเรียนรู้การรับและดูแลตนเอง ตลอดจนเรียนรู้ว่าจะการตอบสนองความต้องการของตนเองได้อย่างไร เมื่อมีความชำนาญในสิ่งเหล่านี้แล้วเด็กๆ ก็พร้อมที่จะเคลื่อนไปสู่ระดับถัดไป และเรียนรู้วิธีการเอาใจใส่คน อื่นได้

ในระดับถัดไปก็มีทักษะใหม่ๆ ซึ่งจำเป็นต้องสร้างความชำนาญ ทักษะเหล่านี้จะช่วยเราในการสร้าง มิตรภาพที่ดีกับผู้อื่น แต่หากเราล้มเหลวในการพัฒนาทักษะในการดูแลเอาใจใส่ตนเองแล้วเราก็จะไม่ สามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการก้าวสู่ระดับต่อไป แม้ว่าด้านร่างกายเราจะมียุ่มาขึ้น แต่ตัวตน ภายในเรายังต้องต่อสู้ต่อไป เนื่องจากเราไม่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณเราจึงล้มเหลวในการพัฒนาทักษะใน การดูแลตนเอง

หากเรายังคงรู้สึกคับข้องใจที่ไม่อาจตอบสนองความต้องการของตัวเองได้ เราก็ไม่สามารถสร้างมิตรภาพที่ดีได้ เพราะเราจะเป็นเพียงผู้รับโดยไม่ได้เป็นผู้ให้เลย ความสัมพันธ์ที่สร้างความพึงพอใจให้เรา นั่นก็จะเป็นเพียงความเพ้อฝันที่ไม่อยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง

พระธรรมยากอบพระเจ้าได้ให้วิธีที่จะนำเราไปสู่การเป็นคนที่มีความเป็นผู้ใหญ่ในทัศนะของพระเจ้าไว้ อย่างชัดเจน

ยากอบ 1:2-4 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม ปี 1971

ดูก่อนพี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อท่านทั้งหลายประสบความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ ก็จงถือว่าเป็นเรื่องน่ายินดี เพราะท่านทั้งหลายรู้ว่าการทดลองความเชื่อของท่าน นั้นทำให้เกิดความหนักแน่นมั่นคง และจงให้ความมั่นคงนั้นบรรลุผลอันสมบูรณ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนที่ดีพร้อม มีคุณสมบัติครบถ้วน ไม่มีสิ่งใดบกพร่องเลย

ขณะที่เราเผชิญกับปัญหาที่เข้ามาในชีวิตและเราเรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อปัญหาเหล่านี้ในทางบวกโดยการใช้สติปัญญาและฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้า พระเจ้าทรงสัญญาว่านี่คือเส้นทางสู่การเป็น “คนที่ดีพร้อม มีคุณสมบัติครบถ้วน ไม่มีสิ่งใดบกพร่องเลย”

จงเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตด้วยความจริงจากพระธรรมยากอบ 1:2-4 แล้วเราจะคนที่สร้างมิตรภาพที่ดีกับผู้อื่น ยิ่งเราผูกพันตัวในการติดตามพระเยซูมากเท่าไร เราก็จะเป็นมิตรที่ดีกับคนอื่นมากขึ้นเท่านั้น

4. จงเรียนรู้ที่จะเอาใจใส่คนอื่นด้วยความจริงใจ

หากจะมีเคล็ดลับสำคัญสักอย่างในการสร้างมิตรภาพที่ดีแล้ว เคล็ดลับนั้นก็ควรจะเป็น การเรียนรู้ที่จะเอาใจใส่คนอื่นด้วยความจริงใจ เราจะเรียนรู้ในการทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? ความรักคือรากฐานสำหรับทุกมิตรภาพที่ยิ่งใหญ่ เราไม่ได้กำลังพูดถึงความรักของคู่รัก แต่เป็นลักษณะของความรักที่บรรยายไว้ใน 1 โครินธ์ บทที่ 13

1 โครินธ์ บทที่ 13:4-7 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม ปี 1971

ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง ไม่หยาบค้าย ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด ไม่ชื่นชมยินดีเมื่อมีการประทุติพิต แต่ชื่นชมยินดีเมื่อประทุติชอบ ความรักทนได้ทุกอย่างแม้ความผิดของคนอื่น และเชื่อในส่วนดีของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และทนต่อทุกอย่าง

ความหวังโยอย่างแท้จริงจะมองไปไกลกว่าการได้รับบางสิ่งเพื่อตนเอง พระเยซูทรงเป็นตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมเรื่องการแสดงความหวังโยอย่างแท้จริงต่อคนที่พระองค์ได้พบเจอ แม้ว่าพวกเขาจะเป็นคนยากจน เป็นขอทาน เป็นโรคเรื้อน เป็นคนตาบอด หรือแม้แต่คนที่สังคมนั่งเกลียดก็ตาม พระเยซูทรงปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความเคารพและแสดงความรักต่อพวกเขา พระองค์มิได้ทรงถามว่า “เราจะได้รับอะไรจากพวกเจ้าบ้าง?” ในทางตรงกันข้าม พระองค์ทรงถามว่า “เราจะสามารถให้สิ่งใดแก่เจ้าได้บ้าง? เราจะสามารถช่วยเจ้าได้อย่างไร?”

ข. เราควรมีขอบเขตในความสัมพันธ์อย่างไร?

เราเคยเจอความปัญหาเพราะการเลือกคบเพื่อนผิดมั๊ย หรือยอมแพ้ต่อแรงกดดันจากเพื่อนๆ บ้างหรือไม่? เราจะมิตริภาพที่ดี ปลอดภัย และเสริมสร้างกันได้อย่างไร?

ให้คุณสองรูปแบบนี้ หลังจากนั้นให้เลือกว่าเราต้องการที่จะปฏิสัมพันธ์กับคนแบบใด

ทางเลือกที่ 1 บุคคลนี้มีความรับผิดชอบ การรู้จักบังคับตน มีอิสระ และความรัก

ทางเลือกที่ 2 บุคคลนี้ไร้ความรับผิดชอบ เจ้าก็เจ้าการ ควบคุมบงการชีวิตคนอื่น และไม่รู้จักบังคับตนเอง

คุณลักษณะใดที่เราต้องการจะเป็นเพื่อนด้วย? ตัดสินใจได้ง่ายๆ เลยใช่หรือไม่?

สิ่งที่สร้างความแตกต่างให้คนสองแบบนี้คืออะไร?

คำตอบคือ ขอบเขต

คนที่อยู่ในทางเลือกที่ 1 นั้นเรียนรู้เรื่องขอบเขตต่างๆ และทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญในชีวิตของตน

แต่คนที่อยู่ในทางเลือกที่ 2 นั้น คือผู้ที่กำลังดำเนินไปโดยปราศจากขอบเขตที่ดี

1. ขอบเขตคืออะไร?

ขอบเขตคือกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานซึ่งเรากำหนดขึ้นมาเพื่อตัวเอง คนอื่นอาจกำหนดขอบเขตต่างๆ สำหรับเราได้ด้วยเช่นกัน การตอบสนองของเราต่อกฎเกณฑ์เหล่านี้จะแสดงให้เห็นว่าเราเป็นคนที่ปลอดภัยอย่างไร

เราอาจเคยได้ยินหนุ่มโสดบางคนพูดถึงผู้หญิงที่เขากำลังคบอยู่ว่า “เมื่อเธอบอกว่า ‘ไม่’ เธอหมายความว่า ‘ได้’” ชายหนุ่มคนนี้กำลังแสดงให้เห็นว่าเขาขาดความนับถือในตัวผู้หญิงคนนี้ และเขาเป็นคนที่ไม่รู้จักระงับตัวเอง ซึ่งก็คือคนที่ไม่มีขอบเขตที่ดี

ขอบเขตต่างๆ ที่เรากำหนดขึ้นในชีวิตนั้นสามารถจัดได้เป็นสี่ประเภทคือ

ก. ขอบเขตทางด้านกายภาพ

ขอบเขตเหล่านี้จะกำหนดสิ่งที่เราจะสัมผัสและต้อง และคนที่เราตกลงใจว่าจะยอมให้เขาสัมผัสและต้อง และจะต้องอย่างไร ยกตัวอย่างเช่น เราจะไม่ซื้อหรือดูภาพโป๊เปลือยลามก เราจะไม่ชกต่อยกับคนอื่น เราจะรักษาพรหมจรรย์ไว้จนกว่าจะแต่งงาน เป็นต้น

ชายหนุ่มคนหนึ่งสูญเสียภรรยาของตนจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ที่น่าเศร้าสลด หลายปีต่อมาเขาเริ่มคบหาใจกับสตรีคนหนึ่งที่เขาหวังว่าจะแต่งงานด้วย ในที่สุดความสัมพันธ์ของเขากับสุภาพสตรีคนนี้ก็ลงเอยด้วยการแต่งงานกัน แต่จากชีวิตสมรสครั้งก่อนทำให้เขากำหนดขอบเขตการแสดงความรักทางกายภาพที่เหมาะสมตลอดช่วงเวลาที่เขาเป็นฝ่าย ทำให้เขาเลือกที่จะไม่แตะต้องหรือสัมผัสร่างกาย เช่น ไม่สวมกอด ไม่จูบ หรือแสดงความรักทางด้านร่างกายใดๆ จนกว่าจะแต่งงานเท่านั้น

พระคัมภีร์บอกหรือไม่ว่าเราต้องทำอย่างไร? ไม่ได้บอก แต่นี่คือวิธีการวางขอบเขตของเขาเพื่อจะรักษาสัมพันธ์ภาพนี้ให้ปลอดภัย นี่ยังเป็นวิธีที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารกับผู้ที่จะเป็นภรรยาใหม่ของเขาด้วยว่า เขามีคุณสมบัติภายในเรื่องการรู้จักบังคับตนเอง

ข. ขอบเขตทางด้านความคิด

ขอบเขตทางความคิดเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราคิดถึง ขอบเขตด้านความคิดจะช่วยปกป้องเราไว้จากการทดลองอันด่าขื่นและปัญหามากมายได้ ยกตัวอย่างเช่น “เราจะไม่จมอยู่กับสิ่งที่ไม่เป็นความจริง” คือ “เราจะคิดเฉพาะสิ่งที่เป็นความจริง” “เราจะไม่วางแผนแก้แค้นคนที่ทำไม่ดีกับเรา”

ขอบเขตทางความคิดจะมีอิทธิพลต่อสิ่งที่เราพูดและทำ บางคนอาจมีหลักการชีวิตว่า “ไม่เป็นไร แค่คิดไม่ผิดหรอก ตราบใดที่ไม่ได้ลงมือทำ” แนวคิดนี้ตรงข้ามกับสิ่งที่พระเจ้าตรัส เพราะพระองค์ตรัสว่า การฝังอยู่ในบาปทางความคิดก็บาปพอๆ กับการลงมือทำบาปจริงๆ

ดังนั้น เราจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตทางความคิดให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติ ในพระธรรมฟิลิปปี 4:8

ฟิลิปปี 4:8 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม ปี1971

ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ขอจงใคร่ครวญถึงสิ่งที่จริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่ยุติธรรม สิ่งที่มีบริสุทธิ์ สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่ทรงคุณ คือถ้ามีสิ่งใดที่ล้ำเลิศ สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ ก็ขอจงใคร่ครวญดู

ขอบเขตทางความคิดจะแสดงให้เห็นว่าเราเรียนรู้การรู้จักบังคับตนและมีศักยภาพเพียงพอที่จะเป็นเพื่อนที่ดีสำหรับคนอื่น

ค. ขอบเขตทางด้านอารมณ์ความรู้สึก

เราคือผู้ที่รับผิดชอบต่ออารมณ์ความรู้สึกของตัวเองเสมอ เมื่อเราพูดว่า “เธอทำให้เราโกรธมาก!” สิ่งที่เราพูดหมายความว่า “เราควบคุมตัวเองไม่ได้ และเราไม่รับผิดชอบต่ออารมณ์ของเรา” เมื่อเราโทษคนอื่นสำหรับการแสดงออกทางอารมณ์ของเรานั้นก็แสดงว่าเราไม่มีความรับผิดชอบต่อขอบเขตทางอารมณ์ของตัวเอง

ความล้มเหลวเรื่องขอบเขตทางอารมณ์ที่เหมาะสมนั้นเป็นหนึ่งในความอ่อนแอที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของคนหนุ่มสาว หนุ่มสาวบางคนล้มเหลวเพราะว่าภายในครอบครัวไม่มีการแสดงความรัก การให้คุณค่ากันมีแต่การทะเลาะทอดทิ้ง เมื่อคนหนุ่มสาวเหล่านี้โยนหาความรักจึงได้ตัดสินใจผิดๆ ในการเลือกคบเพื่อน

สิ่งสำคัญคือเราต้องไม่ปล่อยให้ความปรารถนาในการรักและการเป็นที่รักนั้นทำให้เราตัดสินใจผิดพลาดแล้ววิ่งไล่ตามความสัมพันธ์นั้น หลายคนกล่าวว่า “เรามองหาความรักผิดที่ไป” ความสัมพันธ์ใดก็ตามที่นำเราออกนอกขอบเขตของพระเจ้านั้นจะนำเราไปสู่ความผิดหวังและการสูญเสีย

การมีขอบเขตทางอารมณ์ที่ดีหมายความว่าเราไม่ปล่อยให้อารมณ์กำหนดขอบเขตของเรา แต่เราใช้ความจริงของพระเจ้าเพื่อกำหนดขอบเขตนั้น แล้วรักษาอารมณ์ของเราให้อยู่ภายใต้ขอบเขตเหล่านี้

เมื่อเราเข้าใจขอบเขตทางอารมณ์ที่เหมาะสมของเราแล้ว เราก็จะระวังในการแบกรับปฏิกิริยาทางอารมณ์ของคนอื่นเมื่อเขากล่าวโทษเราเนื่องด้วยอารมณ์ของเขา เราต้องตอบสนองต่อการกล่าวโทษของเขาในทางที่ถูกต้อง ความเข้าใจขอบเขตที่เหมาะสมจะปกป้องเราแม้ว่าคนอื่นกำลังทำในสิ่งที่ไร้ขอบเขตก็ตาม

หากคนอื่นกำลังแสดงอารมณ์โกรธใส่เรา ในเวลานั้นเรามีทางเลือกว่าจะตอบสนองทางอารมณ์อย่างไร? เราสามารถตอบสนองด้วยความโกรธ หรือเราเลือกที่จะตอบสนองภายใต้ขอบเขตทางอารมณ์ที่เราได้กำหนดไว้ นั่นคือตอบสนองตามวิถีทางที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำ

ง. ขอบเขตทางด้านฝ่ายวิญญาณ

ขอบเขตทางด้านฝ่ายวิญญาณคือขอบเขตซึ่งพระเจ้าได้ประทานให้แก่เรา ขอบเขตนี้เน้นที่น้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีสำหรับชีวิตของเรากับ “ความตั้งใจของเรา” พระบัญชาของพระเจ้าในพระคัมภีร์นั้นคือส่วนหนึ่งของขอบเขตฝ่ายวิญญาณ การทรงเรียกที่เจาะจงของพระเจ้าเรื่องอาชีพของเราก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของขอบเขตฝ่ายวิญญาณ

น่าเศร้าที่บางคนได้ทอดทิ้งความตั้งใจที่จะทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เขาทำ แล้วหันกลับไปทำตามมิตรภาพกับอีกคนหนึ่งโดยปราศจากการไตร่ตรองในสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัส และผลลัพธ์ก็คือเขาพลาดจากสิ่งดีที่สุดในชีวิตที่พระเจ้าทรงมีสำหรับชีวิตเขา

“เราจะทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำกับชีวิตของเรา” นี่คือนัยอย่างหนึ่งที่พูดถึงขอบเขตในประเภทนี้ บุคคลนี้ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อว่าความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่ามิตรภาพใดๆ

คุณเล็กเคยติดยาเสพติดมาก่อนและมีเพื่อนที่ใช้ชีวิตแบบเดียวกันนี้ หลังจากที่เขาจบหลักสูตรของทีนซาล์เลนจ์ เขาได้แบ่งปันเรื่องซึ่งพระเจ้ามิได้ปล่อยให้เขากลับไปหาเพื่อนเก่าๆ ของเขาเป็นเวลาถึงสิบปี ขอบเขตทางด้านฝ่ายวิญญาณนี้เป็นวิถีทางของพระเจ้าในการปกป้องเขาจากอันตราย

หากเราเข้าใจขอบเขตที่อยู่ในแนวทางที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราเข้าใจแล้ว เราก็จะเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ รู้จักบังคับตน มีเสรีภาพ และความรัก

2. เราจะใช้ขอบเขตในชีวิตของเราได้อย่างไร?

ก. เราจำเป็นต้องมีขอบเขตเรื่องใดบ้างในชีวิต?

เราจำเป็นต้องมีขอบเขตเรื่องใดบ้างในชีวิต? คำตอบหนึ่งสำหรับคำถามนี้ก็คือ ให้มองดูจุดที่เราอ่อนแอและมีปัญหาในชีวิต จงใช้ขอบเขตเป็นกฎเกณฑ์สำหรับตัวเราเพื่อรักษาเราไว้ในทางที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราอยู่

ขอบเขตเหล่านี้อาจหมายถึงพฤติกรรมในด้านลบที่เราไม่ต้องการจะมี หรืออาจหมายถึงพฤติกรรมในด้านบวกที่เราต้องการจะปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

หากความโกรธเป็นอำนาจเชิงทำลายล้างในชีวิตของเราแล้ว ชีวิตเราอาจต้องการขอบเขตที่แน่นอนสำหรับเรื่องนี้ หากความอิจฉาไม่ได้เป็นปัญหาสำหรับเรามากเท่าไร เราก็อาจต้องการแค่ขอบเขตเล็กน้อยในด้านนี้ก็พอ

ข. จะเกิดอะไรขึ้นหากว่าเรายังคงล้มเหลว?

จงมองดูขอบเขตเหล่านี้ว่าเป็นสิ่งที่จะรักษาเราไว้ในทางที่ปลอดภัย นั่นคือเส้นทางที่พระเจ้าปรารถนาให้เราเดินไป จงนึกภาพว่าเราเดินอยู่บนถนนแคบๆ ด้านซ้ายคือภูเขาด้านขวาคือหน้าผาที่ไร้มีแนวรั้วกัน หากว่ามีรั้วมากขึ้นที่หน้าผานั้นจะรู้สึกไม่พอใจหรือไม่? ไม่เลย เพราะรั้วนั้นจะปกป้องเราจากอันตรายที่จะเกิดขึ้นได้

นั่นคือหน้าที่ที่ดีที่ขอบเขตมีต่อชีวิตเรา คือปกป้องเราไว้จากอันตรายที่จะมาปล้นจุดหมายปลายทางที่พระเจ้าเตรียมไว้เพื่อเรา

ซาราห์นั่งอยู่ฝั่งตรงข้ามที่โต๊ะทำงานของผม เธอรู้สึกประหม่าและไม่กล้าสบตา เธอมีปัญหาเรื่องการโกหก และเจ้าหน้าที่ต้องการให้เธอออกจากโครงการของทีนซาล์เลนจ์ซึ่งผม (ผู้เขียน) รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการ บ่อยครั้งมากที่ซาราห์ละเมิดกฎเกณฑ์ที่ว่า “ฉันจะพูดแต่ความจริง”

ผมถามซาราห์ว่าการโกหกนั้นได้กลายเป็นปัญหาอย่างหนึ่งในชีวิตของเธอก่อนที่จะจะมาอยู่ที่ทีนซาล์เลนจ์หรือไม่ เธอตอบผมว่า “ฉันคุ้นเคยกับการโกหกตลอดเวลา”

ดังนั้น ผมจึงถามเธอว่า “เธอโกหกมากแค่ไหนในปัจจุบันนี้”

เธอตอบว่า “ปัจจุบันนี้ฉันโกหกเพียงแค่ 10% ที่ฉันเคยทำ”

ถ้าเช่นนั้น นั่นถือเป็นความก้าวหน้าที่ยอดเยี่ยม! จาก 100% ลดลงเหลือแค่ 10% แล้ว ยกเว้นว่าคุณคือคนที่ต้องคอยตามแก้ปัญหาและความคับข้องใจที่เกิดจากคนที่โกหกเพียง 10% ของที่เคยเป็นมา เรื่องนี้แสดงให้เห็นความจริงบางอย่างของกระบวนการที่ว่านี้

แม้ว่าเราจะกำหนดขอบเขตที่ชัดเจนในชีวิตของเราแล้วก็ตามก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่มีวันล้มเหลวในชีวิตอีก ความปรารถนาที่จะเอาชนะบางอย่างทำให้เราสัญญากับตัวเองว่า “เราจะไม่ทำสิ่งนั้นอีก” หรือ “เราจะไม่คิดถึงสิ่งนั้นอีก” แต่แล้วแค่ไม่กี่วันหรือไม่กี่สัปดาห์ต่อมาเราก็ตกลงไปในกับดักของปัญหาเรื่องเดิมอีก

เราจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตเหล่านี้ด้วยความเข้าใจว่า เราต้องได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าเพื่อจะทำให้พฤติกรรมนี้คงเส้นคงวาในชีวิตของเรา เมื่อเราพลาดพลั้งหรือล้มเหลวเราต้องยอมรับความล้มเหลวของเราแล้วหันกลับมาในเส้นทางแห่งขอบเขตของเราอีกครั้งและมุ่งหน้าต่อไป

ค. พระเจ้าต้องการให้เราเริ่มต้นที่จุดใด?

หากพระเจ้าประทานขอบเขตสูงสุดสามอย่างซึ่งพระองค์ทรงต้องการให้เราจดจ่อในวันนี้ เราคิดว่าสามอย่างที่พระเจ้าจะประทานให้เรา นั่นคืออะไร?

คำตอบทุกคนอาจไม่เหมือนกัน แต่ขณะที่เราอธิษฐานและแสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระองค์จะทรงสำแดงให้เราเห็นหนทางที่พระองค์ต้องการให้เราเดินไป แล้วอะไรคือความท้าทายที่ใหญ่ที่สุดในชีวิตเรา? มีปัญหาอะไรบางอย่างที่เรากำลังต่อสู้อยู่? จงค้นหาสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับปัญหานั้นหรือคิดว่ามีคุณลักษณะอะไรบางอย่างที่จะช่วยเราในการตอบสนองด้วยวิธีใหม่ๆ ต่อปัญหานั้น

จงมองหาความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทานความช่วยเหลือที่เราจำเป็นต้องมี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อท่านอ่อนแอ ดู 2 โครินธ์ 12:9-10

3. เราควรเริ่มต้นที่จุดใด?

ขอบเขตทั้งหลายจะส่งผลต่อทุกส่วนในชีวิตเรา แล้วเราควรเริ่มต้นตรงไหนดี? ไม่มีใครสามารถตอบคำถามนี้แทนเราได้ นี่เป็นกระบวนการที่จำเป็นต้องปกคลุมด้วยคำอธิษฐาน ด้านล่างมีคำถามที่อาจช่วยให้เราระบุจุดสำคัญในการเริ่มต้น

มีขอบเขตอะไรบางอย่างที่ทำให้เราเป็นคนที่ปลอดภัยสำหรับคนอื่น?

เราขาดความรับผิดชอบในจุดใดบ้าง?

มีความคิดด้านใดในชีวิตที่เราจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา? เราเป็นคนช่างวิพากษ์วิจารณ์

คนอื่นหรือเปล่า? การทดลองเรื่องใดที่เรายังคงต่อสู้อยู่?

การตอบสนองด้วยอารมณ์อะไรบางอย่างที่เรายอมรับว่ายังมีอยู่?

ด้านใดในชีวิตที่เราารู้สึกว่ายากที่จะยอมจำนนต่อพระเจ้า?

มีพฤติกรรมใดบ้างที่เราต้องเปลี่ยน?

เราเป็นคนที่ชอบเจ้าก็เจ้าการในเรื่องใด?

เราพยายามที่จะควบคุมชีวิตคนอื่นในด้านใดบ้าง?

มีด้านใดในชีวิตของเราที่อยู่นอกเหนือการควบคุม?

หากเรายังไม่แน่ใจเรื่องจุดที่ควรเริ่มต้นในการกำหนดขอบเขตในทางปฏิบัติ เราอาจต้องขอความช่วยเหลือจากเพื่อนที่ไว้วางใจได้หรือสมาชิกในครอบครัวพวกเขาจะให้ความคิดเห็นอย่างสัตย์ซื่อแก่เรา จงขอความช่วยเหลือในช่วงที่เรากำลังแยกแยะประเด็นปัญหาเหล่านี้

แต่เราก็กังต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจเรื่องขอบเขตของเราเอง ให้เขียนขอบเขตที่เราต้องการที่จะทำในอีกสองสามสัปดาห์ข้างหน้า โดยเขียนทั้งด้านบวกและด้านลบ เช่น “เราจะไม่โกหก” และ “เราจะเป็นคนสัตย์ซื่อในการสื่อสารโดยจะพูดความจริงด้วยความรัก”

ขอบเขตต่างๆ นั้นไม่ใช่เพียงเพื่อหลีกเลี่ยงความยุ่งยากลำบากหรือมีพฤติกรรมที่ไม่ดีเท่านั้น แต่ขอบเขตเหล่านี้ยังจำต้องมุ่งเน้นที่การพัฒนาพฤติกรรมในด้านบวกซึ่งจะสำแดงว่าเราคือสาวกของพระเยซูคริสต์ด้วย

เราสามารถขอให้เพื่อนและญาติพี่น้องช่วยทำหน้าที่ “เช็คชีวิต” ของเรา ซึ่งเราจะต้องรายงานเรื่องต่อไปนี “นี่คือด้านต่างๆ ในชีวิตที่เราต้องการจะอยู่ภายในขอบเขตเหล่านี้ ขอช่วยให้เรามีความรับผิดชอบในเรื่องนี้ ถ้าหากคุณเห็นว่าเรากำลังออกนอกขอบเขตเหล่านี้ขอช่วยบอกให้เราด้วย” ความสัมพันธ์ที่ทำให้เราสามารถรายงานตัวต่อกันได้จะเป็นแรงผลักดันให้เราก้าวไปในทิศทางที่ถูกต้อง

เมื่อเราพัฒนาขอบเขตที่ดีในชีวิตของเราได้ เราก็จะกลายเป็นบุคคลที่ปลอดภัยและเหมาะสมที่จะมีฐานะเพื่อนสำหรับคนอื่น เพราะเราจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ รู้จักบังคับตน ใช้ชีวิตอย่างมีเสถียรภาพ และแสดงความรักอันจริงแท้ได้อย่างเหมาะสม

ค. เราจะเลือกเพื่อนที่ดีได้อย่างไร?

เราต้องมีความตั้งใจที่จะเลือกคนที่ปลอดภัยมาเป็นเพื่อน ขณะที่เราคิดถึงอดีตที่ผ่านมา ความทรงจำของเราอาจเต็มไปด้วยความเจ็บปวดมากมายจากความสัมพันธ์ในอดีต อนาคตของเราจะแตกต่างไปจากอดีตได้อย่างไร? การเลือกคนที่ปลอดภัยมาเป็นเพื่อนคือหนึ่งในกุญแจที่สำคัญที่สุดสำหรับความสุขในอนาคตของเรา เราต้องเรียนรู้วิธีการหามิตรที่ดีสำหรับเรา และหลีกเลี่ยงมิตรที่จะนำไปสู่ความเลวร้าย

กุญแจสำคัญในการเลือกคนที่ปลอดภัยคืออะไร?

1. เราจะแยกแยะได้อย่างไรว่าใครคือคนที่ไม่ปลอดภัย?

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าใครเป็นคนที่ไม่ปลอดภัย? บ่อยครั้งที่เราคบเพื่อนใหม่เพราะเขาหน้าตาดีมีบุคลิกที่น่าดึงดูดใจโดยไม่สนใจว่าคนๆ นั้นปลอดภัยสำหรับเราหรือไม่ เราสนใจแค่เรื่องรูปลักษณ์หรือบุคลิกภาพภายนอกเท่านั้น ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกันว่าคนนั้นมีลักษณะชีวิตอย่างไร

พวกเราส่วนใหญ่ไม่เคยประเมินคนด้วยคุณลักษณะของเขา เราสนใจแค่ “ภาพลักษณ์ที่ดูดี” ภายนอก จากนั้นก็พุ่งเข้าสู่มิตรภาพใหม่พร้อมกับปิดตาไม่มองคุณลักษณะของเขา

เราจะมองเห็นลักษณะเด่นของคนที่ไม่ปลอดภัยได้อย่างไร?

ลักษณะเด่นบางอย่างของคนที่ไม่ปลอดภัย

- เป็นคนที่มีเสน่ห์ แต่ไร้ความรับผิดชอบ
- เย่อหยิ่ง ประเมินตนเองไว้สูง และบ่อยครั้งมักโอ้อวดว่าตนเองดีกว่าคนอื่น
- มีปัญหาด้านความโกรธ หากเราไม่ตอบสนองในสิ่งที่เขาคาดหวัง เขาก็จะโกรธเราได้อย่างง่ายดาย
- เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้น คนที่ไม่ปลอดภัยจะกล่าวโทษเรา และเราต้องเป็นคนที่ต้องถูกแก้ไข
- ล้มเหลวในการรักษาสัญญา แต่กลับคาดหวังให้เรารักษาสัญญา
- คาดหวังสิ่งทีเกินกว่าที่คนอื่นจะทำได้ เพราะเขาต้องการให้ทุกสิ่งสมบูรณ์แบบ
- เขาจะฟังแต่สิ่งที่ตัวเองต้องการ นั่นคือเขาคาดหวังเราให้ฟังเขา แต่บ่อยครั้งเขาจะไม่ฟังเรา โดยเฉพาะเวลาที่เรากำลังเจอปัญหา
- เราไม่สามารถไว้วางใจเขาได้ แต่เขาคาดหวังให้เราเป็นคนจงรักภักดีต่อเขาอย่างไม่ต้องสงสัยอะไร
- เขาใส่ใจเรื่องของตัวเองมากกว่าที่จะใส่ใจเรื่องของเรา
- เขาจะมีระดับของมิตรภาพ โดยเขาจะรู้สึกที่เรา นั้นยังไม่เข้าขั้น หรือเขามักทำตัวเหมือนกับเด็กๆ แล้วให้เราตามแก้ไขปัญหาที่เขาทำทิ้งไว้
- เขาสามารถใช้เราในทางที่ผิด แล้วกลับมาพร้อมกับรอยยิ้มอ่อนๆ เพื่อขอให้เราให้อภัยแล้วลืมๆ เรื่องที่เกิดขึ้นไปเสีย

พฤติกรรมของคนที่ไม่ปลอดภัยยังมีอีกหลายอย่าง ไม่ใช่ทุกคนที่ไม่ปลอดภัยจะมีลักษณะเหล่านี้ทั้งหมด แต่เมื่อเราเห็นสิ่งเหล่านี้ในใครคนหนึ่ง ขอให้รู้ไว้ว่าคนๆ นั้นน่าจะเป็นคนที่ไม่ปลอดภัย

จงให้เราคิดอย่างรอบคอบหากจะเริ่มต้นมิตรภาพใหม่กับใครสักคน อย่าคาดหวังว่าเขาจะเป็นเพื่อนที่ดียอดเยี่ยมเพียงเพราะเราชอบเขา เพราะเราจะทำให้ตัวเองเจ็บปวดมากขึ้น

ให้เราตั้งใจที่จะเลือกคนที่ปลอดภัยมาเป็นเพื่อนและจะอยู่ห่างๆ จากคนที่ไม่ปลอดภัย หนึ่งในเหตุผลที่ทำให้เรายังคงมีเพื่อนที่ไม่ปลอดภัยก็คือ เราอยากจะมีเพื่อนเยอะๆ จนไม่สนใจว่าเพื่อนที่มีนั้นเป็นคนประเภทไหน การมีเพื่อนแบบนี้มีแต่พังกับพัง

2. ทำไมเราจึงเป็นที่สนใจของคนที่ไม่ปลอดภัย?

หญิงสาวคนหนึ่งพูดแกมประชดว่า “หน้าผากฉันมีรอยสักว่า ‘เซียวหาประโยชน์ได้ตามใจชอบ’ หรือรอยสักนี้มีแต่คนที่ไม่ดีเท่านั้นหรือถึงจะอ่านมันออก”

ทำไมบางคนจึงตกลงไปในกับดักของความสัมพันธ์ที่เลวร้ายครั้งแล้วครั้งเล่า?

ปัญหานี้มีสองประเด็นให้คิด หนึ่งคือเราปล่อยให้ใครก็ได้เข้ามาในชีวิตของเรา คนที่ไม่ปลอดภัยอาจเข้ามาเพื่อหาผลประโยชน์จากคำว่าเพื่อนของเรา สองก็คือ เราเป็นคนที่น่าสนใจสำหรับคนที่ไม่ปลอดภัยเหล่านั้น

ทำไมคนที่ไม่ปลอดภัยจึงรู้ว่าเรามีสิ่งที่น่าดึงดูดสำหรับพวกเขา? บางทีอาจเป็นเพราะเรากำลังส่งสัญญาณบางอย่างออกไปในทำนองที่ว่า “เรากำลังมองหาเพื่อน” บางทีเราอาจเป็นคนที่โดดเด่นอย่างว่างและกระหายหาความรัก ปัจจัยทั้งสองนี้สามารถทำให้เรากลายเป็นเป้าหมายสำหรับคนที่ไม่ปลอดภัยได้โดยง่าย คนที่ไม่ปลอดภัยจะมองหาคนที่อยากจะเป็นที่ต้องการของใครสักคน พวกเขา กำลังมองหาคนที่พวกเขาสามารถใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของเขาได้

เมื่อคนหนึ่งกระหายหาความรัก เขาก็มักจะปักหลักกับอะไรก็ตามที่เข้ามาในชีวิตอย่างง่ายดาย หากเราไม่เคยมีมิตรที่ดีและปลอดภัยการพูดคุยเรื่องเพื่อนที่ดีและปลอดภัยก็เหมือนกับเป็นเรื่องเพ้อฝันไม่มีวันเกิดขึ้นจริง

เราไม่จำเป็นต้องเป็นเพื่อนกับคนที่ไม่ปลอดภัย พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับชีวิตของเราซึ่งเป็นแผนการที่เต็มไปด้วยความหวัง และพระองค์ต้องการให้เราใช้เวลาไปกับคนที่มีอิทธิพลต่อเราในด้านบวก เมื่อเราเชื่อว่าพระเจ้าทรงมีอนาคตที่เต็มด้วยความหวังใจ เต็มไปด้วยความสัมพันธ์ที่ปลอดภัยสำหรับเรา เราก็จะสามารถเผชิญแต่ละวันด้วยความมั่นใจ

ขณะที่เราเรียนรู้วิธีการประเมินคนอื่นและมองสิ่งที่ลึกกว่าภาพลักษณ์ภายนอก นั่นคือมองที่ลักษณะชีวิตภายในของพวกเขาแล้ว แสดงให้เห็นว่าเราได้วางตัวเองไว้ในจุดที่ประสบความสำเร็จในการเลือกคบ

คนที่ปลอดภัย จงเรียนรู้ที่จะปฏิเสธว่า “ไม่” กับคนที่ไม่ปลอดภัย ไม่สำคัญว่าพวกเขาจะเป็นคนที่มีเสน่ห์เพียงใดก็ตาม

เมื่อไม่กี่ปีก่อนมีโฆษณาแถมพู่ห้อยหนึ่งทางโทรทัศน์ ชายหนุ่มรูปหล่อคนหนึ่งเดินขึ้นไปหาหญิงสาวแสนสวย แต่เมื่อเขาเห็นรังแคที่อยู่บนไหล่ของเธอ เขาก็หันหลังเดินจากไปทันที โฆษณานี้กำลังสื่อข้อความว่า สาวน้อยเอ๋ย เธอมีปัญหาเสียแล้ว เพราะเธอใช้แชมพูผิด

แต่ผมอยากจะตะโกนว่า “ช้าเดี๋ยว! หากว่าชายคนนี้ไม่ต้องการเป็นเพื่อนของคุณ เพียงเพราะเขาเห็นรังแคบนไหล่ของคุณแล้วละก็ จงนับพระพรของคุณที่เขาได้จากไป! เขาไม่ใช่คนที่ปลอดภัย! หากเขาจะทอดทิ้งคุณเพียงเพราะว่าคุณมีรังแค คุณพอจะคิดออกไหมว่าเขาจะทำอะไรหากคุณกำลังเจอปัญหาที่หนักหนาสาหัส?

เราไม่อาจปล่อยให้อารมณ์ความรู้สึกของเราตัดสินใจในเรื่องที่ว่าใครเป็นคนที่ปลอดภัยหรือไม่ เราต้องอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง นั่นคือเราต้องเรียนรู้ที่จะมองดูคนนี้อย่างที่พระเจ้ามอง การบอก “ไม่” ต่อความสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่เราสามารถทำได้ ไม่สำคัญว่าพวกเขาจะเป็นคนที่มีเสน่ห์หรือไม่

3. เราจะเลือกเพื่อนที่ปลอดภัยได้อย่างไร?

ความสัมพันธ์ที่ปลอดภัยนั้นจะต้องผ่านการทดสอบในสามด้าน นั่นคือ

- ดึงเราเข้าไปใกล้พระเจ้ามากยิ่งขึ้น
- ดึงเราเข้าไปใกล้คนอื่นมากขึ้น
- ช่วยให้เราเป็นคนแบบที่พระเจ้าทรงสร้างเราให้เป็น

ทั้งสามด้านสามนี้สามารถนำมาใช้ประเมินความสัมพันธ์ของเราได้ ไม่ว่าจะ เป็นความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว เพื่อนสนิท หรือคู่สมรสในอนาคต

เพื่อนที่ปลอดภัยจะดึงเราให้เข้าไปใกล้พระเจ้ามากยิ่งขึ้นเพราะว่าเพื่อนก็รักพระเจ้าด้วย ยิ่งเพื่อนของเราผูกพันตัวในการติดตามพระเยซูมากเท่าไรพวกเขาก็จะยิ่งต้องการให้เราใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น เพื่อนที่ปลอดภัยคือคนที่อุทิศตัวในการติดตามพระเยซูคริสต์ในทุกด้านของชีวิต เขาจะทุ่มเทในการพัฒนาคุณลักษณะชีวิตของตนเพื่อจะถวายเกียรติแด่พระเจ้า

เพื่อนที่ปลอดภัยจะดึงให้เราเข้าไปใกล้คนอื่นมากยิ่งขึ้นด้วย หนึ่งในเครื่องหมายของเพื่อนที่ไม่ปลอดภัยก็คือ คนเหล่านี้ต้องการความเป็นเพื่อนที่อยากกีดกันให้คนอื่นออกห่างจากเรา เขาไม่ต้องการให้เราเข้าไปใกล้คนอื่นเพราะมันดูเหมือนว่าเราไม่ซื่อสัตย์

แต่เพื่อนที่ปลอดภัยจะเห็นคุณค่าของความสัมพันธ์ที่ดีที่วิเศษ เขาจะหนุนใจให้เราออกไปหาคนอื่นโดยปราศจากความอิจฉาริษยาต่อเพื่อนคนอื่นที่เราไม่ชอบ คนที่ปลอดภัยจะมีเพื่อนมากกว่าหนึ่งคนและโดยปกติแล้วเพื่อนของเขาก็จะเป็นคนที่ปลอดภัยด้วยเช่นกัน

ลักษณะที่สามของเพื่อนที่ปลอดภัยก็คือ เขาจะช่วยให้เรากลายเป็นคนแบบที่พระเจ้าทรงสร้างเราให้เป็น เขาไม่ได้ต้องการรับอะไรจากเราแต่เขาต้องการให้ความสัมพันธ์นี้ขยายความเข้าใจของเราเกี่ยวกับความหมายของการเป็นคนที่ดีอย่างแท้จริง เขาเป็นคนที่จริงใจและเราสามารถไว้วางใจเขาได้ เขาจะหนุนใจเราให้กลายเป็นทุกอย่างที่พระเจ้าได้เตรียมไว้เพื่อเรา

เอเฟซัส 2:10 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม ปี 1971

เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์เพื่อให้ประกอบกรทิจซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เรากระทำ

เพื่อนที่ปลอดภัยจะรับรองในของประทานและความสามารถของเรา และร่วมชื่นชมยินดีในยามที่เราเรียนรู้ที่จะใช้ของประทานและความสามารถเหล่านั้นในทางที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า เพื่อนที่ปลอดภัยจะยินดีเมื่อเราได้เดินในเส้นทางที่พระเจ้าได้ทรงวางไว้เพื่อเรา แม้ว่านั่นจะหมายถึงการย้ายไปยังเมืองอื่น เขาจะร่วมเฉลิมฉลองในสิ่งที่พระเจ้ากำลังทำในชีวิตเรา

เมื่อเราปรารถนาที่จะมีเพื่อนที่ปลอดภัย ขอให้เราแน่ใจได้เลยว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเรา เมื่อพูดถึงเพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนสนิท อย่าจมอยู่กับคนที่ไม่ปลอดภัย

แต่จงเลือกเพื่อนสนิทที่ปลอดภัยอย่างชาญฉลาด นี่คือนิสัยที่ดีที่สุดที่พระเจ้าทรงมีไว้สำหรับท่าน

4. เราควรทำอย่างไรหากกำลังอยู่ในความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไม่ปลอดภัย?

“ผมรู้สึกตกอยู่ในกับดักแห่งความสัมพันธ์นี้” เบี้ยกกล่าว เบี้ยกเป็นนักศึกษาปีหนึ่งวัย 18 ปีอาศัยอยู่ในรั้ววิทยาลัย เบี้ยกรู้จักกับเพื่อนนักศึกษาอีกคนหนึ่งชื่อ บ็วย เธอก็เป็นนักศึกษาปีหนึ่งเช่นกัน บ็วยเปลี่ยนจากคนรู้จักและจากเพื่อนทั่วไปมาสู่การเป็นเพื่อนที่สนิทกับเบี้ยกอย่างรวดเร็ว ภายในเวลาไม่กี่สัปดาห์เธอก็ทำให้เบี้ยกรู้ว่าเธอสนใจเรื่องการแต่งงาน

แต่ว่าเบียกมีความกังวลเรื่องความสัมพันธ์นี้ ปู่เป็นคนที่มีอารมณ์ขึ้นๆ ลงๆ วันหนึ่งขณะที่เธอกำลังไม่สบาย เธอบอกเบียกว่า “เหตุผลที่ฉันรู้สึกไม่สบายก็เพราะว่าเธอไม่ได้รักฉันมากพอ”

เบียกต้องการที่จะยุติความสัมพันธ์นี้ แต่เขาไม่ยอมทำร้ายความรู้สึกของปู่ เขากลัวว่าหากเขาเลิกคบหากับเธอ เธอจะรู้สึกขุ่นเคืองใจมาก

หากเราเป็นเพื่อนที่ใกล้ชิดกับเบียกเราจะพูดกับเบียกอย่างไร? เราจะให้คำแนะนำเรื่องความสัมพันธ์ของเบียกกับปู่อย่างไร?

เบียกได้ไปหาบางคนที่สามารถช่วยให้เขามองเห็นทางเลือกและตัดสินใจอย่างฉลาดได้ พวกเขาบอกเบียกว่า เบียกไม่ใช่คนที่ต้องรับผิดชอบต่อความรู้สึกของปู่ นั่นคือเขาไม่ได้เป็นคนที่ทำให้เธอป่วยเพราะเขาไม่ได้รักเธอมากพอ และเขาก็ไม่ใช่คนที่ต้องรับผิดชอบต่อความรู้สึกของเธอด้วยหากเขาเลือกที่จะยุติความสัมพันธ์นี้

พวกเขาช่วยให้เบียกเห็นว่าแม้ว่าปู่รักพระเจ้า เธอก็ไม่ใช่คนที่ปลอดภัย เธอไม่ใช่คนที่จะเป็นคู่ครองที่ดีในอนาคตสำหรับเบียกอย่างแน่นอน และหากว่าเขายังคงอยู่ในความสัมพันธ์นี้ต่อไป เขาก็จะไม่สามารถเป็นคนที่เปิดเผยกับเธออย่างจริงใจได้ เพราะว่าเหตุผลหลักของเขาก็คือไม่ยอมทำให้เธอต้องขุ่นเคืองใจ

ในที่สุดเบียกได้ยุติความสัมพันธ์นี้กับปู่ และเธอก็เปลี่ยนไปรู้จักกับอีกคนหนึ่ง และไม่กี่เดือนต่อมาเธอก็แต่งงาน

ก. จงสัตย์ซื่อกับตัวเอง

หนึ่งในความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ซึ่งหลายคนได้เผชิญก็คือ การเป็นคนสัตย์ซื่อกับความสัมพันธ์ของตนเอง เขามักปล่อยให้อารมณ์ความรู้สึกของเราทำการตัดสินใจเรื่องเพื่อนของเรา เมื่อเราชื่นชมกับความเป็นเพื่อนของใครบางคนแล้ว เขาก็มักจะคิดว่าพวกเขาคงต้องเป็นเพื่อนที่ปลอดภัยด้วย ง่ายมากที่จะอยู่กับการปฏิเสธความจริงโดยไม่ยอมเผชิญกับปัญหาที่แท้จริง ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างลักษณะชีวิตของเพื่อนคนนี้

เราจำเป็นต้องมองผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในชีวิตของเราอย่างสัตย์ซื่อหากเรายังคงอยู่ในความสัมพันธ์นี้ในอีกห้าปีข้างหน้า หรือตลอดชีวิตที่เหลือของเรา

- เราต้องการจะอยู่กับคนที่ไม่ได้ดูทิศชีวิตของเขาในการติดตามพระเยซูอย่างเต็มที่หรือไม่?
- เราต้องการจะอยู่กับคนที่เป็นคนซื่อจรรยา อารมณ์ คาดเคาได้ยาก อย่างนั้นหรือ?

- เราต้องการจะอยู่กับคนที่ไม่มีความเป็นผู้ใหญ่ ห่วงใยแต่ความต้องการของตัวเองมากกว่าความต้องการของเราอย่างนั้นหรือ?
- เราต้องการจะอยู่กับคนที่กล่าวโทษเราในปัญหาความสัมพันธ์ที่มีกับเขาหรือ? หรือคนที่ไม่รับผิดชอบกับปัญหาที่เขาก่อ หรือคนที่ชอบแก้ตัวต่างๆ นานาอย่างนั้นหรือ?

ไม่มีใครที่สมบูรณ์แบบ เราทุกคนล้วนมีจุดแข็งและจุดอ่อนทั้งนั้น แต่เราต้องเป็นคนที่ประเมินความสัมพันธ์เพื่อจะพิจารณาดูว่าคนๆ นี้เป็นคนที่ปลอดภัยหรือไม่ และเมื่อเราพบว่าตัวเองอยู่ในความสัมพันธ์กับคนที่ไม่ปลอดภัยเราก็ต้องมองหาความช่วยเหลือจากพระเจ้า

ข. การยุติความสัมพันธ์

หนึ่งในวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดในการตอบสนองเมื่อเราพบว่ากำลังอยู่ในสัมพันธภาพที่ไม่ปลอดภัย ก็คือยุติความสัมพันธ์กับคนนั้นเสียโดยการพูดอย่างชัดเจน พระเยซูตรัสว่า “จริงก็จริงว่าจริง ไม่ก็ว่าไม่” (มัทธิว 5:37) อย่าบอกว่าเป็นเพื่อนกับเธอ” ในขณะที่ข้างในใจพูดว่า “ไม่ เราอยากยุติความสัมพันธ์นี้” แต่บอกกับคนนั้นไปว่า “เราต้องการยุติความสัมพันธ์นี้”

เมื่อเราตัดสินใจที่จะยุติความสัมพันธ์กับคนนี้ อย่ารู้สึกว่าจะต้องอธิบายเหตุผลว่าทำไมเราจึงต้องการยุติความสัมพันธ์นี้ คนที่ไม่ปลอดภัยมากมายเป็นผู้พูดที่ดีเยี่ยมเขาจะมีข้อแก้ตัวสำหรับเหตุผลทุกอย่างที่เรายกขึ้นมา อย่าทิ้งการตัดสินใจที่จะออกจากความสัมพันธ์นี้ไว้ในมือของเขา หากเรามั่นใจว่าเราต้องการจะยุติความสัมพันธ์นั้นก็ยื่นหัตถ์บนการตัดสินใจนั้นโดยไม่สำคัญว่าอีกฝ่ายจะพูดว่าอย่างไร เราต้องตกลงใจให้ดีก่อนที่จะพูดคุยกับเขาว่าเราจะไม่มีทางเปลี่ยนความคิดที่พูดไปในวันนี้ ไม่สำคัญว่าอีกฝ่ายจะตอบว่าอะไรก็ตาม

จะเป็นการดีหากพูดคุยกันในที่สาธารณะ เพื่อเราจะป้องกันไม่ให้อีกฝ่ายเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ ก่อนการพบปะกันนี้ให้วางแผนสิ่งที่เราต้องการจะทำภายหลังจากการพูดคุยสิ้นสุดลง นั่นคือเราจะต้องหาวิธีในการเดินทางกลับบ้านหรือไปในที่ๆ เราต้องการไป เพื่อว่าเราจะไม่ต้องให้เขาไปส่งเรา

ค. หลังจากการยุติความสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย

อย่าประหลาดใจหากว่าเขาจะรู้สึกใจสบายหรือโกรธเรา พระเจ้าที่เรารับใช้นั้นใหญ่พอที่จะช่วยเขาให้ผ่านพ้นเหตุการณ์นี้ไปได้ พระเจ้าไม่ได้ต้องการให้เราไปช่วยเยียวยารักษาเขา พระองค์ทรงมีหนทางมากมายที่จะช่วยเขาได้

อย่าประหลาดใจหากเราจะยังคงสงสัยอยู่ว่าไปว่าเราตัดสินใจถูกต้องหรือไม่ เราจำเป็นต้องยื่นหยัดในสิ่งที่เราตัดสินใจ โดยไม่สำคัญว่าเรารู้สึกจะอย่างไร จงจำไว้ว่าเราไม่อาจปล่อยให้อารมณ์ของเราตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญเช่นนี้ได้

เราต้องตั้งมั่นที่จะไม่หันกลับไปสู่ความสัมพันธ์อีก คนที่ไม่ปลอดภัยไม่ใช่คนที่ทำสิ่งผิดพลาดเล็กน้อยในวันหนึ่งและสิ่งนั้นนำไปสู่การยุติความสัมพันธ์ในวันนี้ หากแต่เพราะคนที่ไม่ปลอดภัยนี้มีปัญหาด้านลักษณะชีวิตซึ่งเป็นอันตรายต่อเรา และปัญหาด้านลักษณะชีวิตไม่ใช่เป็นสิ่งที่แก้ไขภายในวันสองวันหรือหนึ่งสัปดาห์ได้

ง. หากคนที่ไม่ปลอดภัยเป็นญาติจะอย่างไร?

เป็นไปได้ว่าเราอาจมีญาติหรือสมาชิกในครอบครัวเป็นคนที่ไม่ปลอดภัย นี่หมายความว่าเราต้องไม่พูดคุยกับพวกเขาหรือเข้าไปใกล้พวกเขาอีกเลยอย่างนั้นหรือ? ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดสำหรับคำถามนี้ ส่วนหนึ่งของการตอบจะพิจารณาจากสภาพของคนที่ไม่ปลอดภัยนี้ว่าเป็นอย่างไร คนๆ นี้อารมณ์ร้ายหรือไม่? หรือคนนี้เคยทำทารุณต่อเราหรือต่อคนอื่นในอดีตหรือไม่?

เราอาจต้องพิจารณาว่าเราต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ตัวเองอยู่ในที่ปลอดภัย หากเรายังอยู่ในหนทางที่เป็นอันตรายแล้วเราอาจจำเป็นต้องใช้ขั้นตอนที่เด็ดขาดเพื่อที่จะออกจากสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตรายนี้

หากคนที่เป็นอันตรายนี้คือคนที่เราทำงานด้วยหรือเป็นเพื่อนบ้าน เราต้องพิจารณาว่าจะปกป้องตัวเองจากอันตรายนี้ได้หรือไม่ อย่างไรก็ตามเราควรระวังในสิ่งที่เราจะอยู่ภายใต้การควบคุมของพวกเขา จงแสวงหาความช่วยเหลือจากคนอื่นเพื่อพิจารณาถึงหนทางที่ดีที่สุดในการรับมือกับความสัมพันธ์นี้

จ. เราจะอย่างไรกับเพื่อน ๆ ที่รู้จักก่อนที่เราจะมาเป็นคริสเตียน?

หากว่าเราเพิ่งมาเป็นคริสเตียนเมื่อไม่นานมานี้ เราก็อาจยังมีเพื่อนหลายคนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน แล้วเราจะอย่างไรกับพวกเขาดี? คนเหล่านี้อาจเป็นเพื่อนที่ตรงกับมิตรภาพสี่ประเภทที่ได้กล่าวไปในบทเรียนที่ 2 ของวิชานี้ นั่นคือ เป็นคนรู้จักมักคุ้น เพื่อนทั่วไป เพื่อนที่ใกล้ชิด และเพื่อนที่สนิทสนม

ยิ่งเราติดต่อกับเพื่อนเหล่านี้มากเท่าไรพวกเขาก็จะยังมีแนวโน้มที่จะมีอิทธิพลต่อเรามากขึ้นเท่านั้น ให้เราพยายามที่จะพาเพื่อนเก่าๆ เหล่านี้มาหาพระเยซูคริสต์ โดยถามพระองค์ว่า “พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงต้องการให้ข้าพระองค์ทำอย่างไรกับเพื่อนแต่ละคน?” หากเรายอมให้พระเยซูตัดสินใจเรื่องเพื่อนเก่าของเรา แน่ใจได้ว่าพระองค์จะทรงทำสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อเรา

นอกจากยอมให้พระเจ้าเลือกเพื่อนให้กับเราแล้ว เรายังต้องตัดสินใจให้ชัดเจนว่าคนเหล่านั้นที่ปฏิเสธพระเยซูไม่อาจเป็นเพื่อนใกล้ชิดกับเราได้อีก หากเรายังติดต่อกับเพื่อนเก่าของเราอยู่จงบอกพวกเขาแบบไม่อ้อมค้อมว่าเราได้มอบชีวิตให้กับพระเยซูแล้ว และจะไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลายที่เป็นบาปอีกต่อไป

คริสเตียนใหม่หลายคนไม่จริงจังกับอันตรายที่จะเกิดจากการคบเพื่อนเก่าๆ แล้วไม่นานก็พบว่าตนเองตกอยู่ในสถานการณ์ของการประนีประนอมและบางคนก็หันหลังให้กับพระเจ้า อย่าหลอกตนเองด้วยการคิดว่าเรารู้ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับเรา จงมอบความสัมพันธ์เหล่านี้ไว้ให้พระเยซู และปล่อยให้พระองค์ทรงชี้นำเรา

เจมมาเป็นคริสเตียนขณะพักอยู่ที่ทีนซาล์เลนจ์ และได้หันหลังให้กับชีวิตที่เคยติดยาเสพติดในอดีต ขณะที่เขาอธิษฐาน เขารู้สึกว่าพระเจ้ากำลังตรัสกับเขาไม่ให้หันกลับไปสู่ละแวกบ้านเดิมของเขาอีก แต่ให้เริ่มต้นสร้างมิตรภาพใหม่กับคริสเตียน เวลาผ่านไปนับสิบปีก่อนที่เจมจะรู้สึกว่าจะพระเจ้าอนุญาตให้เขากลับไปยังละแวกบ้านเก่าของเขาได้

เราอาจคิดว่านี่เป็นเรื่องน่าตลก แต่ความจริงก็คือว่า เจมทำอย่างนี้ก็เพราะว่าเขาได้อธิษฐานและสัมผัสว่าพระเจ้าตรัสให้เขาทำอย่างนี้ ชาวดีก็คือว่าเจมยังคงรับใช้พระเจ้าเป็นเวลานานถึง 20 ปีภายหลังจากที่เขาเป็นคริสเตียน เมื่อพูดถึงความสัมพันธ์ของเรากับเพื่อนเก่าแล้ว การทำสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้เรานั้นคือสิ่งที่ดีที่สุด จงวางใจพระเจ้าและเต็มใจที่จะอยู่กับสิ่งที่พระองค์ทรงบอกให้เราทำ

บทสรุป

ความสัมพันธ์ที่ปลอดภัยที่สุดที่เราสามารถมีได้กับผู้หนึ่งผู้ใด ก็คือกับองค์พระเยซูคริสต์ แม้ว่าเราจะใจแตกสลายกับมิตรภาพที่เราได้พิสูจน์แล้วว่า เป็นมิตรภาพที่ไม่ปลอดภัย ก็จงยืนหยัดอยู่บนพระสัญญาที่ว่าพระเจ้าจะนำคนที่ปลอดภัยมาสู่ชีวิตของเรา จงใส่ใจในการเลือกเพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนสนิท ต้องแน่ใจว่าพวกเขาเป็นคนที่ปลอดภัย จงฝึกฝนอย่างต่อเนื่องในการเจริญเติบโตสู่การเป็นบุคคลที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็น เพื่อที่เราจะเป็นเพื่อนที่ปลอดภัยสำหรับคนอื่นด้วยเช่นกัน

บทที่ 4

ชีวิตคริสเตียนกับเพศสัมพันธ์

เรื่องเพศจะเข้ากับชีวิตคริสเตียนได้อย่างไร? ส่วนที่เหลือของวิชานี้จะพยายามตอบคำถามนี้ มีบางคำถามที่เราอาจต้องคิดใคร่ครวญในสัปดาห์นี้

- อะไรคือแผนการของพระเจ้าสำหรับคนโสด?
- เราควรจะทำอย่างไรหากตกหลุมรักคนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน?
- จะเกิดอะไรขึ้นหากเราซึ่งเป็นคนโสดแต่มีเพศสัมพันธ์กับบางคน?
- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานส่งผลอะไรต่อเราหลังจากที่เราแต่งงานแล้ว?
- อะไรทำให้การคบหาดูใจกันประสบความสำเร็จ?
- การออกเดทกับคนที่ไม่เป็นคริสเตียนเป็นอย่างไร?
- เราจะพบคู่ชีวิตได้อย่างไร?
- อะไรทำให้ชีวิตสมรสของคริสเตียนเป็นสิ่งพิเศษ?
- เราจะรื้อฟื้นชีวิตสมรสของเราได้อย่างไร?
- การอยู่กินฉันท์สามีภรรยาโดยไม่จดทะเบียนสมรสเป็นอย่างไร?

เราอาจมีคำถามอื่นนอกเหนือจากที่ให้ไว้ เราหวังว่าการศึกษาของในบทนี้จะเป็นก้าวเล็กๆ ในการช่วยให้คุณได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงวางแผนชีวิตที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้สำหรับคุณอย่างไร นั่นรวมถึงการมีความสัมพันธ์กับเพศตรงกันข้ามด้วย แต่ความสัมพันธ์ที่ว่าเป็นในลักษณะใด?

แล้วใครจะเป็นผู้กำหนดความเชื่อที่เราจะใช้ในการดำเนินชีวิตด้านนี้ของเรา? ครอบครัวของเราหรือ? เพื่อนๆ ของเราหรือ? วัฒนธรรมหรือ? ครูในโรงเรียนหรือ? ดาราหรือ? หรือว่าพระเจ้า?

หากเราตัดสินใจขอให้พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้นำในชีวิตของเราแล้ว เราแน่ใจได้เลยว่าพระองค์พร้อมที่จะช่วยในทุกๆ คำถามและปัญหาที่เรามีในชีวิตด้านนี้

ก. คนใกล้ชิดกับเพศสัมพันธ์

ให้เรามาเริ่มต้นที่หัวข้อ คนใกล้ชิดกับเพศสัมพันธ์ เราทุกคนล้วนเริ่มต้นชีวิตกับการเป็นคนโสด พวกเราส่วนใหญ่จะดำเนินชีวิตในฐานะคนโสดไปจนอายุประมาณ 22 ปีหรืออาจมากกว่านั้นหลายปี หรือบางคนก็อาจเริ่มแต่งงานในขณะที่ยังอยู่ในวัยที่น้อยกว่านี้ก็ได้

วิธีที่เรารับมือกับความคิดในเรื่องเพศและความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามในฐานะคนโสดนั้นจะส่งผลกระทบสำคัญต่อชีวิตทุกด้านของเรา

พระเจ้าทรงมีหลายสิ่งที่จะบอกเล่าเกี่ยวกับชีวิตในด้านนี้ของเรา ไม่ว่าจะความคิดของเราในเรื่องเพศจะเป็นอย่างไร พระเจ้าทรงรู้มากกว่าที่เราอยู่ในเรื่องเพศสัมพันธ์และวิธีการที่จะชื่นชมกับสิ่งนี้อย่างแท้จริง เพราะว่าพระองค์ทรงสร้างเพศขึ้นมา! และเมื่อพระองค์ทรงสร้างเพศ พระองค์ก็ทรงรู้ว่าพระองค์กำลังทำอะไร!

แต่ของประทานอันล้ำค่าที่สุดแห่งการทรงสร้างของพระเจ้านี้ก็อาจเป็นเครื่องมือสำคัญที่ซาตานจะใช้ในการพยายามปล้นเอาพระพรพิเศษที่พระเจ้าต้องการให้กับเราในเรื่องเพศสัมพันธ์ไป เพศสัมพันธ์ไม่ใช่ความบาปเมื่อถูกใช้ภายในขอบเขตของพระเจ้า ซาตานจะทำทุกอย่างเพื่อทำให้เราเพิกเฉยต่อสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ซาตานต้องการทำให้เราไปในเส้นทางที่ต่างจากที่พระเจ้าได้ทรงวางแผนไว้เพื่อเรา

ใครคือผู้ที่มีอิทธิพลด้านความเชื่อของเราตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบันนี้ในเรื่องเพศสัมพันธ์? พระเจ้าหรือ? ครอบครัวของเราหรือ? เพื่อนๆ หรือ? หรือว่าวัฒนธรรม?

1. วัฒนธรรมบอกอะไรเราเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์?

ประเทศส่วนใหญ่ปัจจุบันนี้เรื่องเพศถือเป็นเรื่องใหญ่ของวัฒนธรรม ภาพยนตร์ต่างๆ นำเสนอเรื่องเพศอย่างเปิดเผย แม้ว่าภาพยนตร์จะถูกจัดประเภทให้เหมาะสมตามวัย แต่เด็กๆ ส่วนใหญ่ก็ยังเปิดรับภาพยนตร์เรื่องที่พวกเขาต้องการจะชมอยู่ดีหนุ่มสาวมากมายในปัจจุบันนี้กำลังถูกสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ผ่านทางภาพยนตร์ที่เขาชมกัน

แต่การสร้างมุมมองทางวัฒนธรรมในเรื่องเพศสัมพันธ์ของเรานั้นเป็นอะไรที่มากกว่าเพียงแค่ชมภาพยนตร์ เพื่อนของเราและคนในวัยเดียวกันกับเราต่างก็มีอิทธิพลอย่างมากต่อมุมมองของเราในเรื่องเพศสัมพันธ์

วัยรุ่นมากมายใช้อวดเรื่องที่พักพวกเขาได้เสียพรหมจรรย์ของตน และบ่อยครั้งไม่มีความเสียใจปรากฏให้เห็นเลย “ใครๆ ก็มีเพศสัมพันธ์กัน เพราะฉะนั้นฉันก็แค่ทำในสิ่งที่ใครๆ เขาก็ทำกัน” นั่นเป็นเหตุผลที่ขับเคลื่อนความคิดและความเชื่อของวัยรุ่นมากมายในปัจจุบันนี้

- มีข่าวสารสำคัญอะไรที่วัฒนธรรมของเราได้สื่อในเรื่องเพศสัมพันธ์?
- วัฒนธรรมส่งผลอะไรต่อความเชื่อของเราเรื่องคนโสดกับเพศสัมพันธ์?
- วัฒนธรรมของเรามีมุมมองที่แตกต่างกันอย่างไรในเรื่องเพศสัมพันธ์เมื่อเปรียบเทียบกับมุมมองของพระเจ้า?
- เราเคยใช้เวลาสำรวจสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับมุมมองทางวัฒนธรรมในเรื่องเพศสัมพันธ์ของเราหรือไม่?

ในปัจจุบันนี้ทัศนคติทางวัฒนธรรมในหลายประเทศนั้นครอบงำคนมากเกินไปจนมุมมองอื่นๆ ถูกกลืนหายไป แต่ถ้าเราสำรวจทัศนะของพระเจ้าในเรื่องเพศสัมพันธ์ให้ดีแล้วเราจะพบว่าบ่อยครั้งมุมมองของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ขัดแย้งอย่างมากกับความเชื่อที่ยึดถือกันอยู่ในวัฒนธรรมของเรา แล้วใครเป็นฝ่ายถูก?

พระเจ้าแจ้งข่าวสารที่ชัดเจนแก่เราเรื่องอันตรายของการติดตามสิ่งที่วัฒนธรรมได้บอกเราให้ทำ

โรม 12:1-2 ฉบับ ERV-TH

พี่น้องครับ พระเจ้าได้เมตตากรุณาต่อเรา ผมขอร้องให้คุณมอบร่างกายของคุณ คุณ เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอยู่ เป็นเครื่องบูชาที่บริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า อย่างนี้แหละเป็นการนมัสการด้วยจิตวิญญาณของคุณต่อพระองค์ อย่าทำตามอย่างคนในโลกนี้ แต่ยอมให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงพวกคุณ คือพระองค์ให้จิตใจใหม่กับคุณเพื่อจะได้รู้ว่าพระเจ้าต้องการอะไร จะได้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่พอใจของพระองค์ และอะไรที่สมบูรณ์แบบ

ข่าวสารของพระเจ้าที่มาถึงเรานั้นชัดเจนยิ่งนัก “อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้” นี่คือการเตือนภัยใหญ่หลวงที่เราเผชิญอยู่ในวัฒนธรรมของเรา เป็นการง่ายที่เราจะเผลอเข้าสู่ความเชื่อทางวัฒนธรรมหากคนส่วนใหญ่ยอมรับทัศนคติในเรื่องเพศเช่นนี้และสรุปว่านี่เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ทว่าสิ่งที่ใครอื่นคิดนั้นไม่ใช่วิธีการที่พระเจ้าทรงกำหนดว่าดีที่สุดสำหรับเรา

พระคัมภีร์อีกฉบับหนึ่งถอดความว่า “อย่ายอมให้โลกบีบคั้นท่านเข้าไปในเบ้าหลอมของมัน” นั่นคือสิ่งที่วัฒนธรรมต้องการให้เราทำ คือยอมให้โลกบีบคั้นเราเข้าไปในสิ่งที่โลกบอกเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ หรือที่ได้ยินบ่อยๆ ว่า “ใครๆ เขาก็ทำกัน!”

แต่หากเรายอมให้วัฒนธรรมกำหนดว่าอะไรดีที่สุดสำหรับเราแล้ว พระเจ้าตรัสว่าสิ่งนี้จะ “ดึงท่านไปสู่ระดับของการไม่เติบโตเป็นผู้ใหญ่เสมอ” แล้วใครเป็นฝ่ายถูก? วัฒนธรรมของเราหรือว่าพระเจ้า? อย่าลืมนะว่าทั้งสองฝ่ายไม่อาจถูกด้วยกันทั้งคู่ได้

แม้ว่าวัฒนธรรมของเราได้ให้ข่าวสารที่มีอิทธิพลในเรื่องเพศสัมพันธ์กับคนโสด แต่พระเจ้าทรงมีมุมมองที่ดีที่สุดจริงๆ ในเรื่องนี้ เหนือสิ่งอื่นใดก็คือพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างเพศ ดังนั้น พระองค์ย่อมรู้ว่าอะไรเป็นวิถีทางที่ดีที่สุดในการพบกับความอิมเม็บบใจในด้านนี้ของชีวิต

2. ประวัติครอบครัวของเราเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศเป็นอย่างไร?

ครอบครัวของเรามีอิทธิพลต่อทัศนคติเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศตั้งแต่แรกเริ่ม พ่อแม่ของเรามีความสัมพันธ์กันในลักษณะใด? พวกเขาอาศัยอยู่ด้วยกันและให้แบบอย่างด้านบวกให้แก่เราในเรื่องความรัก การสื่อสาร และสามารถเข้ากันได้ดีหรือไม่? พวกเขาให้แบบอย่างชัดเจนว่าความสัมพันธ์ที่ดีและเติบโตเป็นผู้ใหญ่นั้นมีลักษณะอย่างไรบ้างหรือไม่?

หรือว่าพ่อแม่ของเราทำตรงกันข้าม? การหย่าร้างคือส่วนหนึ่งของประสบการณ์ชีวิตวัยเด็กของเราหรือไม่? พ่อหรือแม่ หรือทั้งพ่อและแม่หายไปจากชีวิตของเราอย่างสิ้นเชิงหรือไม่?

แม้ว่าพ่อแม่ของเราจะเป็นแบบอย่างด้านบวกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในทางพระเจ้า แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะดำเนินรอยตามพวกเขาโดยอัตโนมัติ น่าเศร้าที่พ่อแม่หลายคนล้มเหลวในการสอนลูกเรื่องความสำคัญของเพศสัมพันธ์ซึ่งอาจปกป้องลูกไว้จากอิทธิพลที่รุนแรงของวัฒนธรรมและเพื่อนๆ ซึ่งดำเนินชีวิตแตกต่างจากที่พ่อแม่เราปฏิบัติ

แล้วปู่ย่าตายายและญาติๆ ของเราเป็นอย่างไร? วิถีชีวิตของพวกเขาสะท้อนอะไรถึงชีวิตของเราบ้าง? พวกเขาเป็นแบบอย่างในด้านบวกด้วยการมีทัศนคติแบบพระเจ้าในด้านเพศสัมพันธ์หรือไม่? หรือว่าพวกเขาเป็นแบบอย่างในทางตรงกันข้าม?

แล้วพี่น้องชายหญิง หรือลูกพี่ลูกน้องของเราเป็นอย่างไรในเรื่องนี้? พวกเขาให้ตัวอย่างในลักษณะใดแก่เราเกี่ยวกับเรื่องคนโสดกับเพศสัมพันธ์? ความเชื่อและการกระทำของพวกเขาให้แบบอย่างที่ดีที่สะท้อนสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ในพระคัมภีร์หรือไม่? หรือว่าพวกเขาไปในแนวทางเดียวกับสิ่งที่วัฒนธรรมพูดเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์เสียมากกว่า?

บ่อยครั้งเด็กๆ ที่เติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่เพียงฝ่ายเดียวจะดำเนินชีวิตตามรอยเดิมและมีลูกก่อนแต่งงาน หลายต่อหลายคนซึมซับวัฒนธรรมครอบครัวที่ผิดๆ และได้ส่งเสริมทัศนคติทางวัฒนธรรมในเรื่องเพศสัมพันธ์และความเสียหายก็เกิดขึ้นต่อเนื่องจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง

น่าเศร้าที่หนุ่มสาวในปัจจุบันเคยถูกทารุณกรรมทางเพศจากสมาชิกในครอบครัว หรือโดยคนที่ใกล้ชิดกับครอบครัว การทารุณกรรมนี้ให้ทัศนคติที่เสียหายอย่างมากในเรื่องเพศสัมพันธ์ และความเสียหายนี้ขยายออกไปเมื่อคนหนุ่มสาวเหล่านี้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่

ไม่ว่าเบื้องหลังครอบครัวของเราจะเป็นอย่างไรก็ตาม ความเชื่อและการปฏิบัติของสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์นั้นจะมีอิทธิพลต่อชีวิตของเรา ไม่ว่าจะเป็นในด้านลบหรือในด้านบวก เรายังคงมีอำนาจในการตัดสินใจ เราสามารถเลือกว่าจะทำตามแบบอย่างของพ่อแม่และคนในครอบครัวของเรา หรือเราจะวางลำดับความสำคัญสูงสุดของเราไว้กับสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสเรื่องเพศสัมพันธ์ในพระคัมภีร์

3. อะไรคือเสรีภาพทางเพศสัมพันธ์?

หนึ่งในข่าวสารธรรมดาที่สุดที่วัฒนธรรมของเราได้นำมาสู่คนหนุ่มสาวในปัจจุบันก็คือ “คุณมีเสรีภาพในการเลือกเพื่อคุณตัวเอง” ซึ่งรวมถึงเสรีภาพในการตัดสินใจเรื่องเพศด้วย เพียงแค่ฟังเสียงหัวใจตัวเอง และเสียงที่มาจากวัฒนธรรม

หลายครั้งการพูดคุยเรื่องเสรีภาพทางเพศนั้นชักชวนเราอย่างไวว่า อย่าจำกัดตัวเองไว้ที่ความเชื่อเก่าๆ ที่พ่อแม่ของเรายึดถือมาเลย

ก. นิยามที่ตอบสนองต่อมาตรฐานของพระเจ้า

แล้วอะไรคือเสรีภาพทางเพศ? สิ่งนี้หมายความว่าเรามีอิสระที่จะเชื่อและทำอะไรที่เราต้องการอย่างนั้นหรือ? เหนือสิ่งอื่นใดคือนี่คือร่างกายของเราเอง

ในที่นี้มีคำจำกัดความหนึ่งที่เราไม่เคยได้ยินจากภาพยนตร์ เป็นคำจำกัดความเกี่ยวกับเสรีภาพทางเพศซึ่งตอบสนองต่อมาตรฐานของพระเจ้า

เสรีภาพทางเพศ ไม่ใช่อิสรภาพในการทำสิ่งที่คุณต้องการกับคู่อรักหรือคู่สมรสของคุณ (แฟนหรือสามี หรือภรรยา) เสรีภาพทางเพศคืออำนาจในการทำในสิ่งที่ถูกต้องกับคู่อรัก หรือคู่สมรสของคุณ คุณได้รับอำนาจและความเข้าใจนี้จากพระเจ้าและพระวาระของพระองค์ ซึ่งก็คือพระคัมภีร์

(คำจำกัดความเกี่ยวกับเสรีภาพทางเพศนี้คัดมาจาก *The Institute in Basic Life Principles* หรือสถาบันหลักการพื้นฐานชีวิต)

ดังนั้น เราจะดูมาประเด็นสำคัญจากคำจำกัดความเกี่ยวกับเสรีภาพทางเพศนี้ เสรีภาพไม่ได้หมายถึง การไร้ซึ่งขอบเขตใดๆ แต่เสรีภาพที่แท้จริงนั้นจะดำเนินอยู่ภายใต้ขอบเขต

บุคคลที่มีเสรีภาพทางเพศคือบุคคลที่มีอำนาจในการทำสิ่งที่ถูกต้องในทุกความสัมพันธ์ แล้วเราได้รับ อำนาจนี้มาจากที่ใด? อำนาจนี้มาจากพระเจ้า ไม่ได้หมายถึงการเป็นคนแข็งแกร่งเหนืออีกฝ่ายหนึ่งแต่ หมายถึงการรู้จักบังคับตน การมีอำนาจที่จะรักษาความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมของตนไว้ภายใต้การ ตรวจสอบ เพื่อว่าสิ่งเหล่านี้จะดำเนินอยู่ภายในขอบเขตที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้สำหรับเรา

เสรีภาพทางเพศที่แท้จริงยังรวมถึงการรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกต้องที่ควรจะทำในหลายๆ ความสัมพันธ์ แล้วอะไรคือพื้นฐานสำหรับความคิดและการตัดสินใจเหล่านี้? พระคัมภีร์ซึ่งเป็นความจริงของพระเจ้าคือ พื้นฐานที่ได้จัดเตรียมแหล่งการเรียนรู้สิ่งที่ถูกต้องที่ควรจะทำในแต่ละความสัมพันธ์ นี่คือนี่ซึ่งเราจะพบว่ามี การต่อสู้กับสิ่งที่วัฒนธรรมกำลังบอกเกี่ยวกับเสรีภาพทางเพศ

วัฒนธรรมจะบอกเราว่าอย่าปล่อยให้ใครบอกว่าคุณควรทำอะไร เรามีอิสระที่จะตัดสินใจเองได้ แต่นั่นไม่ใช่เสรีภาพทางเพศที่แท้จริง หากแต่เป็น “ระดับที่ยังไม่เติบโตเป็นผู้ใหญ่” ซึ่งพระธรรมโรม 12:2 ได้กล่าวถึง เมื่อวัยรุ่นคนหนึ่งกรีดร้องว่า “ฉันสามารถทำอะไรก็ได้ที่ฉันต้องการ!” พวกเขาที่กำลังเปิดเผย ตัวตนภายในของตนว่าเป็นคนที่ยังไม่เติบโตเป็นผู้ใหญ่สักเท่าไร

หากเราต้องการมีเสรีภาพทางเพศที่นำมาซึ่งความรักและความพึงพอใจที่แท้จริงในชีวิตของเราโดยไม่ ต้องเสียใจแล้ว เราจำเป็นต้องเชื่อทัศนคติของพระเจ้าในประเด็นเกี่ยวกับเสรีภาพทางเพศ หากเราเชื่อ ทัศนคติของวัฒนธรรมในเรื่องเสรีภาพทางเพศแล้วเราก็จะถูกนำไปสู่เส้นทางต่างๆ ซึ่งต่ำกว่าสิ่งที่พระเจ้าทรง จัดเตรียมไว้เพื่อเรา เราจะไม่บรรลุถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงวางแผนไว้เพื่อเรา หากเราเชื่อทัศนคติทางวัฒนธรรม ของเสรีภาพทางเพศ

ข. แล้วเรื่องเอกลักษณ์ทางเพศของเราล่ะ?

หลายปีมานี้ได้มีการยอมรับกันมากขึ้นสำหรับคนหนุ่มสาวที่จะทดลองมีคู่นอนหลายๆ คน วัยรุ่น จำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ กำลังถูกสนับสนุนให้มองความสัมพันธ์ต่อเพศเดียวกันว่าเป็นเรื่องธรรมดา ชาวสาว ที่พวกเขาได้รับคือ “จงทำอะไรก็ตามที่เธอต้องการ” วัยรุ่นมากมายต้องเผชิญกับแรงกดดันอันหนักหน่วง ให้ดำเนินไปตามกระแสของวัฒนธรรม

เมื่อเราคิดใคร่ครวญถึงชีวิตของเรา เราถูกท้าทายในเรื่องนี้อย่างไร? เสียงจากวัฒนธรรมกดดันให้เรา ทดลองเรื่องเพศสัมพันธ์หรือไม่?

แล้วพระเจ้าตรัสอะไรบ้างเกี่ยวกับเอกลักษณ์ทางเพศของเรา? พระคัมภีร์กล่าวไว้ชัดเจนว่า

ปฐมกาล 1:27 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรมไทย ปี 1971

**พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ตามพระฉายาของ
พระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นและได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง**

พระเจ้าทรงสร้างเราให้เป็นชายหรือไม่ก็เป็นหญิง พระเจ้าไม่ได้ทำสิ่งใดผิดพลาด ในอีกหลายข้อต่อไปนี้ ผู้เขียนสดุดีได้พูดถึงวิธีการที่พระเจ้าทรงสร้างเรา

สดุดี 139:13-14 ฉบับ TNCV

**เพราะพระองค์ทรงสร้างส่วนลึกล้ำภายในตัวข้าพระองค์ พระองค์ทรงถักทอข้า
พระองค์ขึ้นในครรภ์มารดา 14 ข้าพระองค์สรรเสริญพระองค์ เพราะพระองค์ทรง
สร้างข้าพระองค์อย่างมหัศจรรย์และน่าครันคร้าม มีพระหัตถ์ของพระองค์
อัศจรรย์ ข้าพระองค์ทราบดี**

วัฒนธรรมของเราอาจบอกกับเราว่าเราเกิดมาโดยบังเอิญ แต่พระเจ้าตรัสอย่างชัดเจนว่า พระองค์ทรงเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตของเราอย่างจริงจังตั้งแต่ก่อนที่เราจะถือกำเนิดมา

คนหนุ่มสาวมากมายในทุกวันนี้ถูกบอกว่า พวกเขาถือกำเนิดมาเป็นคนรักร่วมเพศ เป็นเกย์หรือไม่ก็เป็นเลสเบี้ยน แต่คำกล่าวนี้ขัดแย้งกับสิ่งที่พระเจ้าตรัสในพระคัมภีร์

คนหนุ่มสาวบางคนถูกดึงดูดด้วยความสัมพันธ์ต่อเพศเดียวกันหรือไม่? ใช่ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? ความจริงง่าย ๆ ประการหนึ่งที่สามารถช่วยให้เราเข้าใจประเด็นนี้ได้ก็คือ ซาตานต้องการเอาสิ่งดีทุกอย่างที่พระเจ้าทรงสร้างไว้ นั่นมาทำให้บิดเบี้ยวไปเพื่อจะนำความสับสนมาสู่ชีวิตของเรา เพื่อว่าเราจะปฏิเสธความจริงของพระเจ้าและเชื่อการหลอกลวงของซาตาน

เราต้องเลือกที่จะโน้มนำความคิดของเราให้สอดคล้องกับความจริงของพระเจ้า ความรู้สึกของเราไม่อาจกำหนดว่าอะไรเป็นความจริงสำหรับเรา แต่ความจริงของพระเจ้านั้นเป็นสิ่งจริงแท้ไม่ว่าเราจะยอมรับหรือไม่ก็ตาม เราต้องตัดสินใจที่จะโน้มรับความจริงของพระเจ้าที่พระองค์ทรงสร้างเรา ไม่ว่าพระองค์จะสร้างเราให้เป็นชายหรือหญิงก็ตาม ความจริงนั้นไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความรู้สึกของเราว่าเป็นอย่างไร แต่อยู่บนพื้นฐานของร่างกายนั้นที่พระเจ้าประทานแก่เราแล้ว

ผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมรักร่วมเพศนั้นอาจมีความรู้สึกต่อความสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน แต่พระเจ้าทรงต้องการให้ทุกคนโน้มรับความจริงของพระองค์ไว้

เราต้องมองตัวเองในกระจกและพูดกับตัวเองว่า “พระเจ้าทรงสร้างเรา พระองค์ไม่ได้ทำผิดพลาด เราเลือกที่จะอยู่กับความจริงของพระองค์ กับสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างเรามาอย่างไร”

เราอาจถูกทดลองและความรู้สึกไม่มั่นใจหลายอย่าง เมื่อพูดถึงเอกลักษณ์ทางเพศของเรา แต่จงแน่ใจในสิ่งนี้ นั่นคือพระเจ้าทรงพร้อมที่จะช่วยให้เราเข้าใจความจริงของพระองค์และดำเนินชีวิตในแต่ละวันไปกับความจริงนั้น

4. อะไรคือมาตรฐานของพระเจ้าสำหรับคนโสด?

พระเจ้าทรงสร้างเราให้เป็นชายหรือหญิง และพระเจ้าทรงสร้างเราให้มีอารมณ์ปรารถนาและความสามารถที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศ แต่เพศสัมพันธ์นั้นเป็นของประทานจากพระเจ้าที่ไม่ใช่ความจำเป็น เราจำเป็นต้องมีอากาศ ต้องมีอาหาร และน้ำดื่ม ไม่เช่นนั้นเราจะตาย แต่เราไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์เพื่อจะมีชีวิตอยู่ได้ เราไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ทางเพศเพื่อจะมีชีวิตที่เป็นสุข

พระเจ้าทรงมีมาตรฐานที่เรียบง่ายมากในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ เพศสัมพันธ์ถูกสงวนไว้สำหรับบุคคลคนเดียวเท่านั้น นั่นคือสำหรับบุคคลผู้เป็นสามีหรือภรรยาของเรา และเฉพาะภายหลังการแต่งงานแล้วเท่านั้น

มาตรฐานของพระเจ้าสำหรับทุกคนที่มีได้แต่งงานนั้นก็ชัดเจนยิ่ง นั่นคือ จะต้องไม่ข้องเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ

ในพระบัญญัติ 10 ประการ พระเจ้ายังทรงย้ำชัดเจนว่าเราจะต้องไม่ทำการล่วงประเวณี คนที่แต่งงานแล้วจะทำผิดประเวณีหากมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้อื่นผู้ใดนอกจากคู่สมรสของตน

พระเยซูทรงยึดถือมาตรฐานนี้และทำให้มาตรฐานนี้เจาะจงมากยิ่งขึ้น นั่นคือเราจะต้องไม่มีเพศสัมพันธ์แม้ในทางความคิดของเรากับอีกคนหนึ่ง

มัทธิว 5:27-28 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรมไทย ปี 1971

“ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า *อย่าล่วงประเวณีผัวเมียเขา* ฝ่ายเราบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดมองผู้หญิงเพื่อให้เกิดใจกำหนัดในหญิงนั้น ผู้นั้นได้ล่วงประเวณีในใจกับหญิงนั้นแล้ว

พระเยซูทรงเริ่มต้นที่การกระทำฝ่ายร่างกายตามที่กล่าวไว้ในบัญญัติ 10 ประการ แล้วทรงทำให้ประเด็นนี้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า เมื่อเรากระทำผิดเรื่องนี้ในทางความคิดของเรา เราก็กระทำบาปด้วย

การจัดการกับการทดลองทางความคิดนั้นอาจเป็นการต่อสู้ที่ใหญ่หลวงในชีวิตของเรา เราต้องเรียนรู้วิธีเอาชนะการทดลองเหล่านี้ พระเจ้าทรงพร้อมที่จะช่วยเหลือเรา เนื้อหาเรื่องนี้โดยละเอียดอยู่ในหลักสูตร *การศึกษาในกลุ่มสำหรับคริสเตียนใหม่* ในหัวข้อวิชาเรื่อง *การทดลอง*

เราจะดำรงความบริสุทธิ์ทางเพศจนกระทั่งแต่งงานได้อย่างไร? สิ่งนี้ต้องใช้การอุทิศตัวอย่างจริงจังของเรา ประเด็นที่สำคัญก็คือการตัดสินใจที่จะสงวนชีวิตส่วนนี้ไว้เฉพาะสำหรับคนที่เราจะแต่งงานด้วย และเฉพาะภายหลังจากแต่งงานเท่านั้น

แล้วคนโสดที่ข้องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์แล้วจะจะทำอย่างไร?

5. จงอุทิศตัวที่จะอยู่ในความบริสุทธิ์ทางเพศ

เราไม่อาจย้อนกลับไปเปลี่ยนอดีตของเราได้ หากในอดีตเราเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ในวันนี้เราสามารถตัดสินใจได้ว่าจะใช้ชีวิตที่แตกต่างจากเดิม เราสามารถเลือกที่จะใช้ชีวิตในความบริสุทธิ์ทางเพศตลอดชีวิตที่เหลือของเรา แล้วอะไรคือความบริสุทธิ์ทางเพศ? ก็คือดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของพระเจ้าในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ

พระเจ้าไม่ได้มองว่าเราล้มเหลวหรือเป็นสินค้าที่เสียหายแล้ว พระเจ้าทรงรักเราและพระองค์ทรงพร้อมที่จะให้อภัยเรา หากเรามาหาพระองค์และสารภาพความผิดบาปทั้งหลายของเรา ไม่ว่าจะความผิดบาปเหล่านั้นจะเป็นอะไรก็ตาม

วันหนึ่งฝูงชนได้นำสตรีคนหนึ่งมาอยู่ต่อพระพักตร์พระเยซู แล้วฟ้องว่าเธอถูกจับในขณะที่ล่วงประเวณี ชายเหล่านั้นเรียกร้องคำตอจากพระเยซูว่า ควรจะเอาหินขว้างหญิงนี้ หรือปล่อยเธอไป? พวกเขา กำลังพยายามที่จะหาเรื่องพระเยซู พระคัมภีร์เดิมกล่าวว่าผู้ใดก็ตามที่ถูกจับได้ในขณะที่ทำผิดล่วงประเวณีจะต้องถูกหินขว้างจนตาย แต่ในสมัยของพระเยซูนั้นชาวยิวอยู่ภายใต้กฎหมายของชาวโรมัน และกฎหมายของชาวโรมันไม่ได้เรียกร้องโทษถึงขั้นตายสำหรับคนเหล่านั้นที่กระทำผิดในข้อหาล่วงประเวณี

ในที่สุดพระเยซูทรงตอบชายเหล่านั้นโดยบอกพวกเขาว่า “ใครก็ตามที่ไม่มีบาป ให้เป็นคนขว้างหินก่อน” ไม่ช้าคนเหล่านั้นก็จากไปจนหมด แล้วพระเยซูจึงตรัสกับหญิงนั้นว่า

ยอห์น 8:10-11 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรมไทย ปี 1971

พระเยซูทรงเงยพระพักตร์ขึ้นตรัสกับนางว่า “หญิงเอ๋ย พวกเขาไปไหนหมด ไม่มีใครเอาโทษเจ้าหรือ” นางนั้นทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ไม่มีผู้ใดเลย” และพระเยซูตรัสว่า “เราก็ไม่เอาโทษเจ้าเหมือนกัน จงไปเถิดและอย่าทำผิดอีก”

คำตอบของพระเยซูที่ให้แก่อนินัยเผยให้เห็นสองประเด็นสำหรับคนที่มีกิจกรรมทางเพศนอกหลักเกณฑ์ของพระเจ้า ประเด็นแรก พระเยซูไม่ได้กำลังแสวงหาที่จะกล่าวโทษ พระองค์พร้อมที่จะให้อภัย ประเด็นที่สอง พระเยซูตรัสกับอนินัยว่า “จงไปเถิดและอย่าทำผิดอีก” นี่เป็นการเรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการเลือกชีวิตแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ

ดังนั้นไม่ว่าเราจะเคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางเพศหรือไม่ก็ตาม การทำทนายสำหรับเราในวันนี้ก็คือ เราเลือกที่จะอยู่ในความบริสุทธิ์ทางเพศนับจากวันนี้เป็นต้นไปหรือไม่? พระเจ้าจะทรงช่วยเราและพระองค์ทรงมีแผนการสำหรับชีวิตของเราซึ่งเต็มด้วยมิตรสหายที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข. การค้นหาและการเลือกคนที่เราจะแต่งงานด้วย

หากเราสำรวจความเห็นของคนหนุ่มสาวโสดที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปีแล้ว คนเหล่านี้ส่วนใหญ่ก็คงจะบอกว่า วันหนึ่ง อยากแต่งงาน! บางคนมีแผนการว่า “อยากจะได้เรียนจบมหาวิทยาลัยก่อน” บางคนอาจบอกว่า “เราพร้อมและตั้งใจที่จะแต่งงาน แต่ต้องหาคนที่ใช่ให้เจอเท่านั้น” แล้วคำถามก็ตามมาว่า “เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเรากำลังตกหลุมรักจริงๆ? แล้วความรักนั้นจะนำพาเราไปตลอดรอดฝั่งในชีวิตสมรสกับคนๆ นั้นหรือไม่?”

เราจะคนที่ใช่เพื่อจะแต่งงานด้วยได้อย่างไร? กระบวนการนี้แตกต่างกันในแต่ละประเทศ และแม้แต่ในครอบครัวหนึ่งก็ยังคงแตกต่างจากอีกครอบครัวหนึ่ง ในบางครอบครัวพ่อแม่เป็นคนจัดการเรื่องการแต่งงานของลูกๆ ในกรณีของเราที่อาจแตกต่างไปจากนี้

แต่ไม่ว่าเราจะใช้กระบวนการใดก็ตาม การเลือกคนที่เราจะแต่งงานด้วยนั้นเป็นการตัดสินใจที่สำคัญที่สุดที่เราจะทำในชีวิต กฎเกณฑ์อย่างหนึ่งของการมีชีวิตสมรสที่มีความสุขนั้นก็คือ การเรียนรู้วิธีการสร้างมีมิตรภาพที่ดีกับเพศตรงข้ามเสียก่อน

ประเด็นเรื่องการคบหาดูใจและการเลือกคนที่เราจะแต่งงานด้วยนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งและเป็นเนื้อหาที่จะพูดให้ละเอียดมากขึ้นในวิชาอื่นๆ ในหลักสูตรนี้ บทนี้เราจะดูแค่คำถามสำคัญสี่ประการ และให้ภาพรวมบางประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการคบหาดูใจ

1. อะไรคือจุดประสงค์ของการคบหาดูใจ

ทำไมคุณต้องคบหาดูใจกัน? คำตอบที่ถูกต้องนั้นมีมากกว่าหนึ่งคำตอบ เราจะมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในหัวข้อนี้เมื่อทำโครงการที่ 4 ในคำถามที่ 1 ในหัวข้อเรื่อง “การคบหาดูใจกัน” ในที่นี้มีคำตอบบางส่วนที่คนอื่นได้ตอบไว้

- เพื่อจะรู้จักเพื่อนๆ ได้ดีขึ้น
- เพื่อจะเติบโตร่วมกันในสังคม
- เพื่อจะเรียนรู้ว่าผู้หญิง (หรือผู้ชาย) นั้นคิดอย่างไร
- เพื่อจะแบ่งปันความรู้สึกร่วมกัน
- เพื่อจะเตรียมตัวสำหรับการแต่งงาน
- เพื่อจะเรียนรู้ว่ารู้สึกสบายใจ (สะดวกใจ) ในการอยู่กับคนที่เป็นเพศตรงข้ามได้อย่างไร

เราอาจมีเหตุผลที่ต่างไป ก็ไม่เป็นไร แต่ความคิดเรื่องการออกเดทของเรามาจากไหน? มาจากความจริงตามหลักพระวจนะหรือไม่? หรือว่าเป็นความคิดเห็นที่เราได้รับมาจากวัฒนธรรมของเราเอง?

อะไรควรเป็นเหตุผลสำหรับการคบหาดูแลใจกันสำหรับเราซึ่งเป็นคริสเตียนที่อุทิศตัวในการติดตามพระเยซูคริสต์ในชีวิตด้านนี้? ท่ามกลางเหตุผลที่เราให้ นั่นควรจะรวมเอาเหตุผลด้านบั้นนี้ไว้ด้วย หากเราขอให้พระเยซูบอกเหตุผลว่าทำไมเราจึงควรจะคบหาดูแลใจกัน เราคิดว่าพระเยซูจะใส่อะไรไว้ในคำตอบนี้?

มีสองประเด็นซึ่งอาจเป็นส่วนสำคัญในการคบหาดูแลใจของเรา

- ก) เพื่อที่จะเรียนรู้เรื่องการให้และรับความรัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรักแบบ **อากาเป่** ที่เป็นความรักของพระเจ้า
- ข) เป็นโอกาสสำคัญสำหรับเราทั้งสองที่จะดึงดูดกันให้ใกล้ชิดพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

หากเราได้เรียนหลักสูตร *การศึกษาในกลุ่มสำหรับคริสเตียนใหม่* ในหัวข้อวิชาเรื่อง *ความรักและยอมรับตนเอง* แล้ว เราก็คงได้มองดูความรักในลักษณะที่แตกต่างกันไป ภาษากรีกในพระคัมภีร์มี 4 คำที่ใช้สำหรับคำว่าความรัก และ "อากาเป่" ก็เป็นความรักที่มักถูกใช้เพื่อบรรยายถึงลักษณะความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรา พระองค์ทรงรักเราอย่างลึกซึ้งแต่ก็ไม่ใช่ความรักที่เป็นความรู้สึกแบบโรแมนติก

คำอธิบายความรักแบบ "อากาเป่" ที่ดีที่สุดนั้นอยู่ใน 1 โครินธ์ 13 ซึ่งบรรยายถึงความรักไว้ว่าเป็นความอดทน จะมีความโรแมนติคอะไรในความรักที่มีความอดทนเล่า? พระคัมภีร์กล่าวว่า "ความรักนั้นก็กระทำคุณให้" มีการแสดงออกซึ่งความรักในทางปฏิบัติที่เพิ่มมากขึ้นในความสัมพันธ์ที่ดี แต่ก็ไม่มีสักอย่างเลยที่หมายถึงแบบโรแมนติก แต่ทั้งหมดก็เป็นความรักที่แท้จริง

ประเด็นที่สอง (ข) แสดงชัดเจนว่าหากเรากำลังคบหาดูแลใจกับใครบางคน นี่ควรจะเป็นโอกาสสำหรับเราทั้งสองที่จะดึงดูดกันให้ใกล้ชิดพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

หากทั้งสองประเด็นนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในการคบหาดูใจของเราแล้ว เราก็พลาดบางส่วนที่น่าชื่นชมที่สุดของการคบกัน แต่ก็เป็นไปได้ว่าทั้งสองประเด็นนี้จะเป็นส่วนที่ประสบความสำเร็จได้ยากที่สุดของการคบหาดูใจกัน

การคบหาดูใจนั้นเป็นเรื่องของการพัฒนามิตรภาพที่จริงจังต่อกัน ไม่ได้เป็นเรื่องของการทดลองมีประสบการณ์ทางเพศ หากเราเป็นคนโสดและสนใจคบหาใครสักคน จงแน่ใจว่าเราได้คบหากันด้วยหัวใจที่เปิดกว้างต่อพระเจ้า โดยขอให้พระองค์ชี้แนวทางเราในความสัมพันธ์นี้

2. เมื่อไหร่ที่คน ๆ หนึ่งพร้อมจะเริ่มต้นการคบหาดูใจกัน?

คำตอบของเราสำหรับคำถามนี้คืออะไร เมื่อไหร่ที่คน ๆ หนึ่งพร้อมจะเริ่มต้นในการคบหาดูใจกัน? ไม่มีคำตอบใดที่เหมือนกันและถูกต้องสำหรับทุกคน พระเจ้าทรงสร้างเราแต่ละคนมาให้มีความแตกต่างกัน หากเราเป็นคนโสดให้ถามพระเจ้าว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์พร้อมที่จะเริ่มต้นการคบหาดูใจกันหรือยัง?”

มีห้าประเด็นที่เราสามารถนำมาใช้พิจารณาว่า คน ๆ หนึ่งพร้อมสำหรับการเริ่มต้นการคบหาดูใจหรือยัง

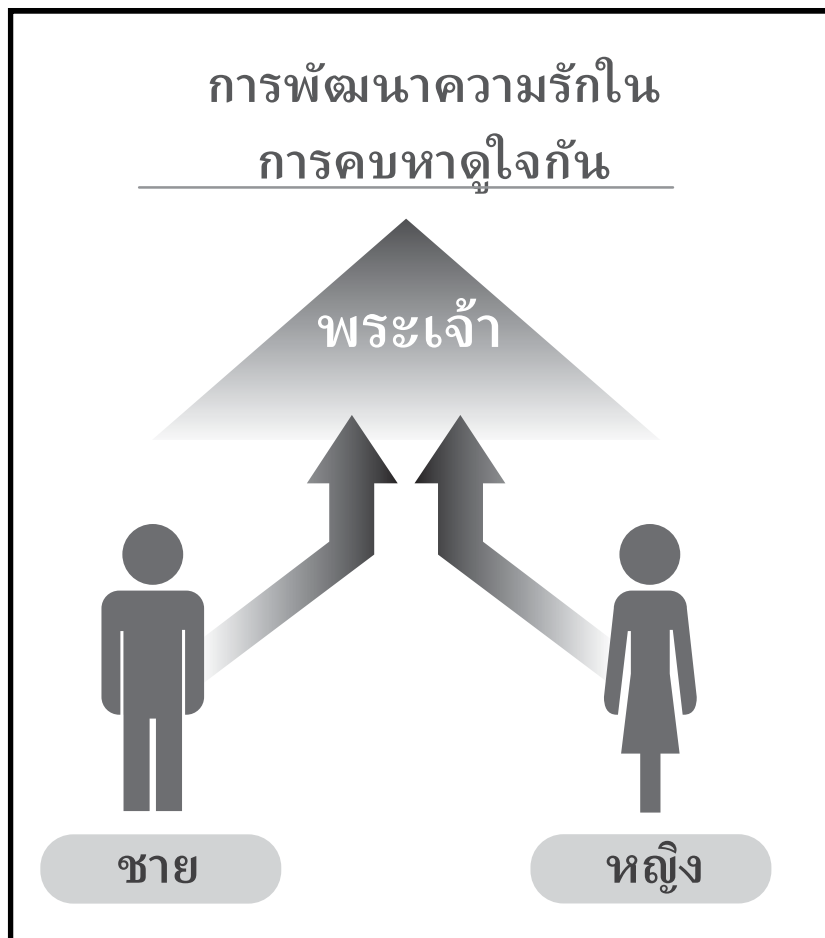
- ก. เมื่อเรารู้ถึงประโยชน์และอันตรายของการคบหาดูใจกัน
- ข. เมื่อเราได้กำหนดขอบเขตสำหรับการคบหาดูใจกัน
- ค. เมื่อเราได้ทำข้อตกลงกับพระเจ้าว่าจะไม่ลดมาตรฐานของเราลงมา เพราะเมื่อไหร่ที่เราประนีประนอมการทดลองของมารก็จะรุนแรงยิ่งขึ้น แล้วเราก็จะอ่อนแอลง ไม่นานเราก็จะตกลงในกับดักของความคิดและการกระทำต่างๆ ที่เต็มด้วยบาป
- ง. เมื่อเรารู้วิธีพัฒนามิตรภาพที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ถูกต้องซึ่งไม่ใช่ความน่าดึงดูดใจทางเพศ
- จ. เมื่อเราเป็นมั่นคงในลักษณะชีวิตส่วนตัวและตั้งใจฝึกฝนการรู้จักบังคับตนในความสัมพันธ์ของเรากับคนที่เราวางแผนจะคบหาดูใจกัน นั่นคือเมื่อเราเป็นเพื่อนที่ปลอดภัยแล้ว

ในแต่ละประเด็นเหล่านี้ควรจะมีการพูดถึงรายละเอียดที่มากกว่านี้ แต่วันนี้เราจะดูที่ข้อ ข. “เมื่อเราได้กำหนดขอบเขตสำหรับการคบหาดูใจกัน” ขอบเขตเหล่านี้คือกฎของเราสำหรับการคบหาดูใจกัน ในบทเรียนที่ 3 เราได้พูดคุยเรื่องขอบเขตไปแล้ว อนาคตที่ดีที่สุดของเราจะมาถึงเมื่อเราเลือกที่จะวางพระเจ้าไว้เป็นความสำคัญอันดับแรกในชีวิต และพัฒนาขอบเขตที่จะถวายเกียรติแด่พระองค์

3. ประโยชน์ของการคบหาดูใจ?

เราจะมีโอกาสตอบคำถามนี้ในโครงการที่ 4 ในคำถามที่ 3 หากเราเป็นคนโสด เราอาจจะไปพูดคุยกับผู้ใหญ่ที่แต่งงานแล้ว แล้วสอบถามคำตอบจากเขาเพื่อเราจะได้คำตอบที่ดี

การทำความรู้จักรับอีกฝ่ายหนึ่งและเริ่มต้นที่จะคิดถึงความเป็นไปได้ในการใช้ชีวิตร่วมกัน นี่คือการบวกรวมการที่ตรงมาของการตกลงหมั้นรักกัน แล้วสิ่งนี้จะเกิดขึ้นในชีวิตของเราได้อย่างไร?

เราจะพัฒนาความรักในการคบหาดูใจกันได้อย่างไร? ภาพตัวอย่างด้านล่างแสดงถึงรูปแบบตามหลักการพระคัมภีร์ของการพัฒนาความรักและความสัมพันธ์ที่ดีกับเพศตรงข้าม

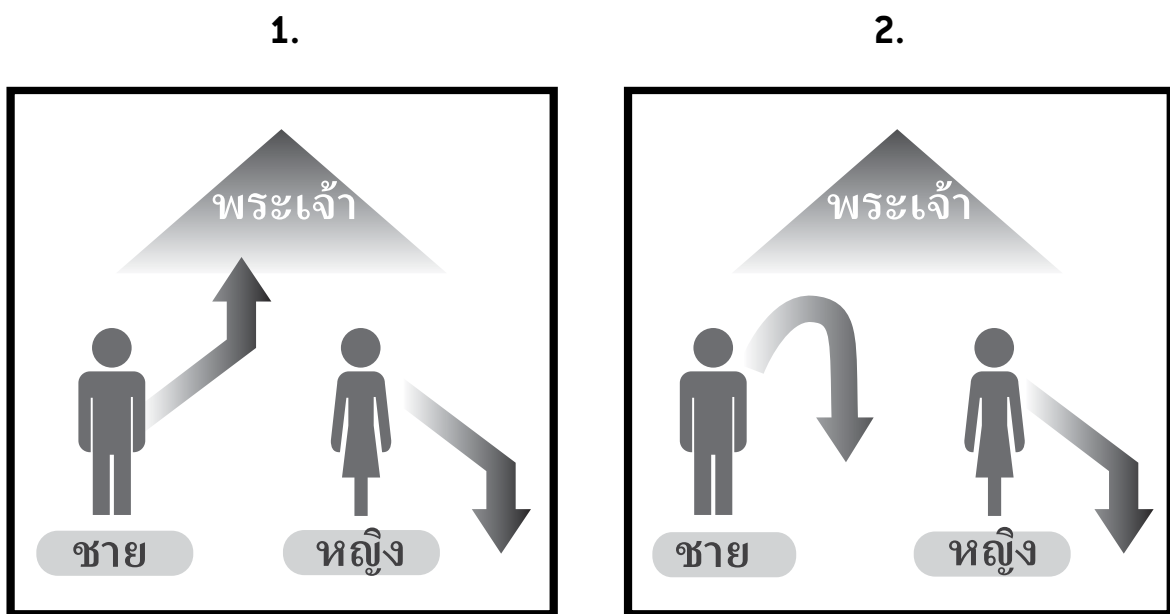
วิธีที่ดีที่สุดในการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับเพื่อนก็คือ ทั้งสองคนต่างใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้นก่อน โดยให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเรา แล้วเราก็จะพบว่าทั้งสองจะใกล้ชิดกันและกันมากขึ้นด้วย

แล้วเราเต็มใจที่จะให้พระเยซูบอกเราว่า “ใช่” หรือ “ไม่” สำหรับมิตรภาพที่มีกับอีกคนหนึ่งหรือไม่? หรือเราจะพูดว่า “เรารู้ว่าใครดีที่สุดสำหรับเรา เราจะตัดสินใจด้วยตัวเอง!” เราจะพูดอย่างนั้นจริงๆ หรือ? หากเราต้องการมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างดีที่สุด จงยอมให้พระเจ้าอยู่ในลำดับสูงสุดสำหรับการตัดสินใจนี้

4. อันตรายของการคบหาดูใจกันมีอะไรบ้าง?

เราอาจมีคำตอบที่ถูกต้องสำหรับคำถามนี้อยู่แล้วก็เป็นได้ เราเคยมีประสบการณ์ส่วนตัวในการคบหาดูใจที่ไม่ดีหรือไม่? ชายหนุ่มและหญิงสาวมากมายต่างต้องพบกับความเจ็บปวดเสียใจพวกเขาารู้ตัวเมื่อสายไปว่าเขาตัดสินใจผิดเรื่องการคบหาดูใจกัน

สิ่งที่สำคัญก็คือเราต้องระมัดระวังในการเลือกคบคนที่ปลอดภัยสำหรับการคบหากัน แล้วอะไรคือเครื่องหมายที่จะเตือนเราถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นข้างหน้า?

ภาพตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นว่าจะเกิดอะไรขึ้นหากคนๆ นั้นไม่ได้เป็นคริสเตียน หรือไม่ตั้งใจที่จะใกล้ชิดกับพระเจ้า เราอาจใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้น (#1) แต่หากเขาไม่เอาด้วยแล้ว ยิ่งเราใกล้ชิดกับพระเจ้ามากเท่าไร เราก็จะยิ่งห่างจากเขามากขึ้นเท่านั้น

แต่หากเราตัดสินใจพัฒนาความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับเพื่อนของเราซึ่งเขาไม่ได้พัฒนาความใกล้ชิดกับพระเจ้าแล้ว เราก็จะห่างออกจากพระเจ้า (#2) ภาพตัวอย่างทั้งสองนี้แสดงให้เห็นความจริงที่ว่า หากเราทั้งสองไม่ได้ช่วยกันให้ใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้นแล้ว ความสัมพันธ์นี้จะทำให้เราต้องเจอกับความยุ่งยากใจและความเจ็บปวดอีกมากมาย

ความสัมพันธ์ใดๆ ก็ตามที่น่าเราให้ห่างไกลจากพระเจ้า จะปล้นเอาจุดหมายปลายทางที่พระเจ้าทรงวางแผนไว้เพื่อเราไปเสีย อย่าลวงตนเองด้วยการคิดว่ามิตรภาพนี้ดีกว่าที่พระเจ้าจะมอบให้กับเราตลอดนิรันดร์กาล

อันตรายอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการคบกันก็คือ การทดลองที่จะมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน การใช้ถุงยางอนามัยไม่ได้ทำให้การมีเพศสัมพันธ์ปลอดภัย ไม่มีสิ่งๆ ที่เรียกว่า “บาปที่ปลอดภัย” หากเราได้มอบชีวิตให้แก่พระเยซูและเลือกที่จะทำบาปทางเพศ สิ่งนี้จะนำมาซึ่งความผิดหวังและความเสียใจในชีวิตเราเสมอ

คนเหล่านั้นที่เข้าส่วนในเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน (ไม่ว่าจะเป็นการมีเพศสัมพันธ์กันหรือการสัมผัสและแต่งงานทางกายต่อกันอย่างไม่เหมาะสม) จะก่อให้เกิดอุปสรรคในความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้าอย่างใหญ่หลวง นอกจากนั้นยังสร้างกำแพงแห่งความรู้สึกฟุ้งผิดกันระหว่างคนทั้งสองอีกด้วย สิ่งนี้จะทำให้ยากที่พวกเขาจะสื่อสารกันอย่างเปิดเผย ทั้งสองจะเริ่มรู้สึกไม่พอใจกันและรู้สึกอ้ำว้างโดดเดี่ยว เพราะว่าคุณสมบัติที่มีต่อพระเจ้าและที่มีต่อกันของพวกเขาที่มีกำแพงกั้นขวาง

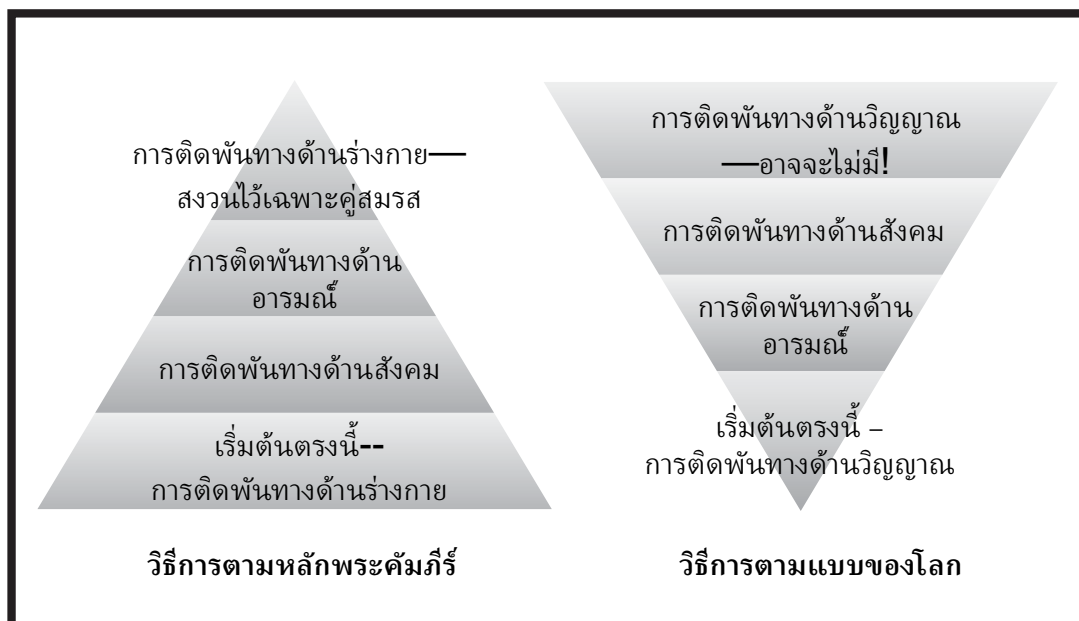
ความรักที่ไม่มีเพศสัมพันธ์ทางกายนั้นจะยึดเราไว้ด้วยกันและทำให้เราสามารถที่จะพัฒนาความรักที่ใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น

โคโลสี 3:14 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม ปี1971

แล้วจงสวมความรักทับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เพราะความรักย่อมผูกพันทุกสิ่งไว้ให้ถึงซึ่งความสมบูรณ์

หากเราจะถามคนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วว่าสิ่งที่พวกเขา รู้สึกเสียใจมากที่สุดเกี่ยวกับการคบหาดูใจกันคืออะไร? เราจะได้ยินคนตอบว่า “เสียตายที่เราไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กันในช่วงที่คบหากัน” แต่ในทางตรงกันข้าม สิ่งที่เราจะได้ยินจากคนที่เป็นผู้ใหญ่ก็คือ “น่าเสียตายที่เราไม่ได้ระมัดระวังมากพอ และไม่ได้ทำตามขอบเขตของพระเจ้าเรื่องเพศสัมพันธ์และการเป็นโสด รู้สึกเสียใจจริงๆ ที่เราไม่ได้รอคอยที่จะมีเพศสัมพันธ์อย่างถูกเวลา” นี่คือการตอบที่สัตย์จริง

ภาพวาดนี้ออกแบบที่สามารถช่วยในการอธิบายวิธีการตามหลักพระคัมภีร์ในการสร้างความสัมพันธ์คือการใช้ภาพปิรามิดนี้

วิธีการตามหลักการพระคัมภีร์ในการสร้างความสัมพันธ์นั้น มีรากฐานที่มั่นคงสำหรับความสัมพันธ์ที่จะเติบโตขึ้น แต่ทัศนคติแบบโลกนั้นได้ให้การสนับสนุนรับรองในทางที่ตรงกันข้าม ดังนั้นท่านจึงมีเพียงจุดเล็กๆ เป็นรากฐาน ซึ่งไม่ได้ให้ความมีเสถียรภาพและง่ายที่จะล่มสลาย

อย่าปล่อยให้โลกบีบคั้นให้เราไปอยู่ในเบ้าหลอมแห่งบาป แต่จงพุ่งสายตาของเราไปที่พระเยซูและอุทิศตัวในการติดตามพระเจ้า และให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิตเรา พระองค์จะทรงนำคนที่ดี มีความรับผิดชอบ รู้จักบังคับตน เมตตากรุณา เอาใจใส่ดูแล และเพื่อนมีนิสัยเหมือนพระเจ้าเข้ามาในชีวิตของเรา

ค. การแต่งงาน

ความสัมพันธ์ในการคบหากันนั้นของเรา นั้น สิ่งที่เราจะพิจารณา ก็คือการแต่งงานของเราและคนรัก จะเป็นสิ่งที่พิเศษที่สุด แต่เป็นที่สองรองจากความสัมพันธ์ที่เรามีกับพระเจ้า สามสิ่งที่จะช่วยให้เรามีการแต่งงานที่ดีที่สุด คือ

- การให้พระเจ้ามาก่อนสิ่งอื่นใดในชีวิตของเรา
- การยอมให้พระเจ้าทรงเลือกผู้ที่จะมาเป็นคู่ครองของเรา
- การเทหัวใจแห่งความรักลงในความสัมพันธ์นี้ ให้ความสัมพันธ์นี้เป็นมิตรภาพที่ดีที่สุด ในชีวิตของเรา ไม่ใช่แค่ตอนกำลังคบกันเท่านั้น แต่สำหรับตลอดชีวิตที่เหลือของเรา

การแต่งงานคือแผนการของพระเจ้าสำหรับเรา พระเจ้าทรงสร้างอาดัมและเอวาเป็นมนุษย์คู่แรกของโลก และพระองค์ทรงประกอบพิธีแต่งงานให้พวกเขา พระคัมภีร์เต็มไปด้วยเรื่องราวของผู้คนมากมายที่แต่งงานกัน เรื่องราวเหล่านี้แสดงให้เห็นเรื่องการแต่งงานทั้งในแง่บวกและแง่ลบอย่างชัดเจน

อย่าปล่อยให้โลกหรือภาพยนตร์หรือคนอื่นพาเราไปสู่เส้นทางที่แตกต่าง พระเจ้าทรงรู้ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับเรา และพระองค์ทรงรักเรามากกว่าใครและทรงปรารถนาสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อเรา

เยเรมีย์ 29:11 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรมไทย ปี 1971

พระเจ้าตรัสว่า เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทุกข์ทรมาน เพื่อจะให้นาคตและความหวังใจแก่เจ้า

มีหนังสือที่ดีหลายเล่มพูดถึงเรื่องการแต่งงานและการเลี้ยงดูบุตร เนื้อหาส่วนหนึ่งในวิชานี้ไม่ได้สอนทุกอย่างที่เราจำเป็นต้องรู้เพื่อจะมีชีวิตสมรสที่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะเราจะเป็นคนโสดหรือแต่งงานแล้วก็ตาม นี่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่เราควรลงทุนในการใช้เวลาอย่างต่อเนื่องเพื่อเราจะเป็นในสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการ

1. เราจะเตรียมตัวสำหรับชีวิตสมรสที่ประสบความสำเร็จได้อย่างไร?

หากปัจจุบันนี้เป็นคนโสด การเลือกคนที่เราจะแต่งงานด้วยนั้นเป็นการตัดสินใจที่สำคัญที่สุดในชีวิต อย่างไรก็ตาม แทนที่จะใช้เวลาทั้งหมดไปกับการค้นหาคู่ครองที่สมบูรณ์แบบ เราต้องมุ่งความสนใจไปที่การเป็นอย่างไรที่พระเจ้าต้องการให้เราเป็น เพื่อที่เราจะเป็นคู่ครองที่ดีให้กับคนที่พระเจ้าทรงเลือกให้สำหรับเรา

หากเราแต่งงานแล้ว เราไม่จำเป็นต้องอธิษฐานและถามพระเจ้าว่าเราแต่งงานกับคนที่ถูกหรือไม่ พระเจ้าทรงให้เกียรติแก่การตัดสินใจของเรา และพระองค์ทรงพร้อมที่จะช่วยเหลือเราเพื่อให้ชีวิตสมรสของเราดีกว่าที่เคยเป็น เราไม่อาจย้อนกลับไปแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงเรื่องการแต่งงานของเราได้ แต่เราสามารถตัดสินใจว่านับแต่วันนี้ไปเราจะทำทุกอย่างที่จะทำให้ชีวิตสมรสนี้ประสบความสำเร็จให้ได้

มีคำแนะนำเล็กน้อยสำหรับการเตรียมตัวเองให้มีชีวิตสมรสที่ดี ไม่ว่าเราจะเป็นคนโสดหรือแต่งงานแล้ว คำแนะนำเหล่านี้เป็นขั้นตอนสำคัญสู่การเจริญเติบโตของเราต่อไป

- ก. เราจำเป็นต้องเติบโตขึ้นในความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเยซู
- ข. เราจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะยอมรับตนเอง
- ค. เราจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังผู้มีสิทธิอำนาจ
- ง. เราจำเป็นต้องมีจิตสำนึกที่บริสุทธิ์
- จ. เราจำเป็นต้องแสดงความโกรธตามหลักการในพระคัมภีร์ นั่นคือการมอบสิทธิส่วนตัวของเราแต่พระเจ้า
- ฉ. เราจำเป็นต้องพัฒนาคุณสมบัติภายในด้านบวกเรื่องการรู้จักบังคับตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านพฤติกรรมทางเพศ
- ช. เราจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการสื่อสารที่ดี และเรียนรู้ว่าจะเป็นคนที่เปิดกว้างและสัตย์ซื่อในการสื่อสารกับคู่ครองของเรา
- ซ. เราจำเป็นต้องตัดสินใจว่าอะไรคือเป้าหมายชีวิตของเรา หนึ่งในเป้าหมายเหล่านี้ก็คือการรู้ว่าเราจะประกอบอาชีพอะไร
- ด. สำหรับคุณผู้ชาย คุณต้องสามารถสนับสนุนครอบครัวในด้านการเงิน คุณจำเป็นต้องเป็นอิสระจากหนี้สินก้อนโต

รายการนี้อาจจะยืดยาวหลายหน้ากระดาษก็ได้ เพราะยังมีอีกหลายสิ่งสามารถเขียนเข้าไปเพื่อบ่งบอกสิ่งที่เราจำเป็นต้องทำในชีวิต ที่สุดแล้วเราจะเป็นอย่างไรที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็น เราไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีสมบูรณ์แบบเพื่อจะมีชีวิตสมรสที่ประสบความสำเร็จ แต่เราจำเป็นต้องจริงจังกับการทำทนายที่อยู่ตรงหน้า

เมื่อเรามองดูชีวิตสมรสที่จบลงด้วยการหย่าร้างและชีวิตสมรสที่มีปัญหาอย่างมากมานั้น เราจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าเพื่อชีวิตสมรสที่มีความสุข นอกจากนี้เราต้องเติบโตขึ้นในฝ่ายวิญญาณเพื่อที่เราจะเป็นคู่สมรสที่ดีที่สุดสำหรับคนที่เราจะแต่งงานด้วย

2. รูปแบบของพระเจ้าสำหรับชีวิตสมรสที่ประสบความสำเร็จ?

มีหลายด้านในชีวิตที่เราจำเป็นต้องเอาใจใส่เพื่อเราจะมีชีวิตสมรสที่ประสบความสำเร็จตามที่พระเจ้าทรงวางแผนไว้ ให้เรามาดูว่าอะไรคือกุญแจสำคัญสู่ชีวิตสมรสที่ประสบความสำเร็จตามที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ในพระคัมภีร์

วันหนึ่งผู้นำศาสนาคนหนึ่งพยายามที่จะวางหลุมพรางดักพระเยซูด้วยการถามพระองค์เรื่องการหย่าร้าง สิ่งที่พระเยซูตอบทำให้เห็นชัดความปรารถนาของพระเจ้าสำหรับการแต่งงานได้อย่างชัดเจน

มัทธิว 19:3-6 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรมไทย ปี 1971

พวกฟาริสีมาทดลองพระองค์ทูลถามว่า “ผู้ชายจะหย่าภรรยาของตนเพราะเหตุใด ๆ ก็ตาม เป็นการถูกต้องตามธรรมเนียมปฏิบัติหรือไม่” พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “พวกท่านไม่ได้อ่านหรือว่า พระผู้ทรงสร้างมนุษย์แต่เดิม ได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง และตรัสว่า เพราะเหตุนั้นบุรุษจึงต้องละบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน เขาจึงไม่เป็นสองต่อไป แต่เป็นเนื้ออันเดียวกัน เหตุฉะนั้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พรากจากกันเลย”

พระเยซูทรงอ้างอิงจากพระธรรมปฐมกาลซึ่งพระเจ้าตรัสไว้ชัดเจนว่าเกี่ยวกับแผนการของพระเจ้าสำหรับการแต่งงาน ให้เรามาดูที่แนวทางสามประการที่จะนำไปสู่ชีวิตสมรสที่ประสบความสำเร็จ

ก. การละจาก

พระเจ้าทรงหมายความว่าอะไรเมื่อตรัสว่าให้ผู้ชาย “ละจากบิดามารดาของตน?” คนจะพร้อมที่จะแต่งงานก็ต่อเมื่อเขาพร้อมที่จะอยู่ด้วยตนเอง

นี่หมายความว่าถึงการละรูปแบบของความสัมพันธ์ที่มีกับพ่อแม่ของตนแล้วเริ่มต้นความสัมพันธ์ใหม่กับคูครองของตน สิ่งนี้ต้องมีการแสดงออกโดยการจดทะเบียนสมรส เพราะว่าเป็นถ้อยแถลงที่เป็นทางการของการสร้างครอบครัวใหม่

1) การละจากทางด้านกายภาพ

การละจากนี้ยังรวมถึงการที่สามารถอยู่ในที่อาศัยของตนเอง เช่น อพาร์ตเมนต์หรือบ้านของตน หลายประเทศในปัจจุบันเป็นเรื่องปกติสำหรับคู่สมรสใหม่ที่จะอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกับพ่อแม่ นี่ไม่ได้เป็นสิ่งที่ขัดกับน้ำพระทัยพระเจ้า แต่ในทางปฏิบัติแล้วอาจเป็นเหตุให้เกิดปัญหามากมายสำหรับในคู่สมรสใหม่ก็เป็นได้

2) การละจากพ่อแม่ทางด้านอารมณ์

สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าสถานที่ทางกายภาพที่เราอาศัยอยู่ในฐานะคู่สมรสใหม่ก็คือ การเรียนรู้ที่จะละจากพ่อแม่ทางด้านอารมณ์ สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าเรายุติความสัมพันธ์ฉันท์พ่อแม่ลูกหรือหยุดพูดคุยกับพวกเขา

เมื่อเราละจากพ่อแม่ทางด้านอารมณ์เพื่อที่จะแต่งงาน นั้นหมายถึงว่าเราได้รับความเห็นชอบจากพ่อแม่ สิ่งนี้สร้างเสรีภาพทางด้านอารมณ์ให้กับการสมรสของเราและในขณะเดียวกันก็รู้ว่าพ่อแม่ของเราให้คำอวยพรสำหรับความสัมพันธ์ใหม่นี้ การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ของพ่อแม่จะเป็นการหนุนใจที่แท้จริงแก่ชีวิตสมรสของท่าน

หนึ่งในวิธีที่เราสามารถได้รับคำอวยพรจากพ่อแม่ก็คือการที่เราสามารถบอกพ่อแม่ว่าเรายอมให้พระเจ้าเป็นผู้ตัดสินใจเรื่องนี้ ความปรารถนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเราคือการถวายเกียรติแด่พระเจ้าในเรื่องชีวิตสมรส

3) การละจากวิถีคิดแบบ “คนโสด” ของเรา

อีกส่วนหนึ่งของ “การละจาก” ที่เราจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับก็คือ การละจากวิถีคิดแบบ “คนโสด” เกี่ยวกับความสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม

ในฐานะคนโสดเรามีอิสระที่จะมองคนโสดเหมือนกัน และพิจารณาเรื่องเขาคนนั้นด้วยการถามตัวเองว่า “นี่คือคนที่เราอยากแต่งงานด้วยหรือไม่?” เรามีอิสระที่จะทดลองติดต่อสัมพันธ์กับแต่ละคน แต่หากเราแต่งงานแล้ว เราต้องมีขอบเขตที่เหมาะสมทั้งด้านการกระทำและความคิด

ขอบเขตในความคิดของเราต้องพูดว่า “ออกไปซะ” หากความคิดนั้นเกี่ยวข้องกับการมองดูอีกคนหนึ่งด้วยใจคิดว่าเขาคือคู่ชีวิตของเราหรือไม่ เราต้องตัดความคิดในลักษณะนี้ทิ้งไป ความคิดนี้เหมาะสมกับคนโสดเท่านั้น ตอนนี้เราแต่งงานแล้วจึงไม่เหมาะสมที่จะคิดและทำเช่นนั้น

ในทำนองเดียวกัน หากเรามองดูหญิงหรือชายอื่น เราต้องมีวินัยกับตนเองเรื่องการใช้สายตาเพื่อมองเฉพาะคนที่เป็นคู่ครองของเราเท่านั้น ขอบเขตเดียวกันนี้สามารถนำมาใช้กับการพูดว่า “ไม่” สำหรับการดูภาพโป๊เปลือยลามกด้วยเช่นกัน

เราสามารถมีเพื่อนที่เป็นเพศตรงข้ามหลายคนได้ แต่มิตรภาพเหล่านั้นต้องอยู่ในขอบเขตของเพื่อนเท่านั้นและต้องได้รับความเห็นชอบจากคู่สมรสของเราด้วย เมื่อเราแต่งงานแล้วไม่ได้หมายความว่าต้องเลิกคบเพื่อนไปเลย แต่หมายความว่าเราต้องประสานความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและคู่สมรสของเราให้ได้

ข. การผูกพันกับสามีหรือภรรยาของเรา

อันดับแรกพระเจ้าตรัสว่าให้ละบิดามารดา หลังจากนั้นพระเจ้าตรัสว่าให้ไปผูกพันกับสามีหรือภรรยา การผูกพันต่อกันจะนำสู่สำหรับชีวิตสมรสที่ประสบความสำเร็จ

ในพิธีแต่งงานคู่สมรสใหม่จะสัญญาต่อกันว่าจะอยู่ด้วยกันจนกว่าความตายจะแยกเราจากกัน คำสัญญานี้มีความหมายที่มากกว่าเพียงแค่การอยู่ในที่เดียวกัน แต่บ่งบอกถึงความต้องการที่จะอยู่ด้วยกันทางด้านอารมณ์ด้วย

ที่สุดแล้วความรักก็คือก้าวสำคัญที่จะผูกพันและพันผูกคนสองคนไว้ด้วยกัน

โคโลสี 3:14 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรมไทย ปี 1971

แล้วจงสวมความรักทับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เพราะความรักย่อมผูกพันทุกสิ่งไว้ให้ถึงซึ่งความสมบูรณ์

ความรักและความสัตย์ซื่อคือสองสิ่งที่สร้างการผูกพันซึ่งเป็นแก่นสำหรับชีวิตสมรสที่ประสบความสำเร็จ พระเจ้าทรงรักความสัมพันธ์ ยิ่งเรารักพระเจ้าและมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้ายิ่งเท่าไร ก็จะยิ่งง่ายสำหรับเราในการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับคูครองของเรามากขึ้นเท่านั้น

พระเจ้าให้คำสอนที่เฉพาะเจาะจงสำหรับผู้เป็นสามีในเรื่องที่เขาคงต้องรักภรรยาของตน

เอเฟซัส 5:25-28 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรมไทย ปี 1971

ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่าง que พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร เพื่อจะได้ทรงทำให้คริสตจักรบริสุทธิ์ โดยการทรงชำระด้วยน้ำและพระวจนะ เพื่อพระองค์จะได้มีคริสตจักรที่มีสง่าราศี ไม่มีตำหนิหรือรอย หรือมลทินใดๆ เลย แต่บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ เช่นนั้นแหละ สามีจึงควรจะรักภรรยาของตนเหมือนกับรักกายของตนเอง ผู้ที่รักภรรยาของตนก็รักตนเอง

พระเจ้าตรัสว่าฝ่ายสามีจงรักภรรยาของตนเหมือนอย่าง que พระคริสต์ทรงรักเรา นี่คือมาตรฐานเต็มไปด้วยความคาดหวังสำหรับผู้ชายทุกคน! นี่คืลักษณะของความรักที่พระเจ้าทรงต้องการให้ผู้ชายทุกคนมีสำหรับภรรยาของตน เมื่อสามีรักภรรยาของตนในลักษณะนี้ ก็ง่ายสำหรับภรรยาที่จะรักสามีด้วยหัวใจทั้งหมดของเธอ

พระเจ้าไม่ได้ตรัสว่าจงรักคู่สมรสของเจ้าในลักษณะเดียวกับที่ดารารหรือซูปตาร์ ดาราอาจมีรูปลักษณะที่มีเสน่ห์ แต่นั่นไม่ได้ทำให้การแต่งงานสมบูรณ์แบบ ความรักที่แท้จริงในแบบที่พระเจ้าตรัสถึงนั่นคือ กุญแจสู่ความสำเร็จในชีวิตสมรสของเรา

ค. การกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน

แผนการของพระเจ้าสำหรับการแต่งงานก็คือว่า เราและคู่สมรสจะเรียนรู้ว่าจะ “กลายเป็นหนึ่งเดียวกัน” ได้อย่างไร

การรวมเป็นหนึ่งเดียวนั้นไม่ใช่การที่คนๆ หนึ่งต้องสูญเสียเอกลักษณ์ของตนเองและถูกกลืนโดยบุคลิกของอีกฝ่ายหนึ่ง

การกลายเป็นหนึ่งเดียวกันคือการเรียนรู้ว่าจะกลายเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งด้านกายภาพ อารมณ์ และฝ่ายจิตวิญญาณได้อย่างไร นี่คือการของพระเจ้าเพื่อเรา ดังนั้น เราจึงมั่นใจเป็นไปไม่ได้ พระเจ้าไม่ขอให้เราทำในสิ่งที่มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำได้

1) การกลายเป็นหนึ่งเดียวด้านกายภาพ

พระเจ้าทรงวางแผนให้เพศสัมพันธ์ถูกสงวนไว้เฉพาะในชีวิตสมรส พระเจ้าทรงบรรยายถึงความสัมพันธ์ทางเพศว่าเป็น “การกลายเป็นหนึ่งเดียว” กับบุคคลนี้ พระเจ้าทรงใช้แนวคิดนี้ในการบอกเราว่า อย่า “กลายเป็นหนึ่งเดียว” กับหญิงโสเภณี หรือใครอื่นใดนอกเหนือการสมรส

1 โครินธ์ 6:15-17 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรมไทย ปี 1971

ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์ เมื่อเป็นเช่นนั้น จะให้ข้าพเจ้าเอาอวัยวะของพระคริสต์ มาเป็นอวัยวะของหญิงแพศยาได้หรือ อย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย ท่านไม่รู้หรือว่าคนที่ผูกพันกับหญิงแพศยาก็เป็นกายอันเดียวกับกับหญิงนั้น เพราะพระเจ้าได้ตรัสว่า เขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน แต่ส่วนคนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นจิตใจอันเดียวกับพระองค์

พระคัมภีร์ข้อนี้พูดต่อต้านการค้าประเวณี โดยการชี้ว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นเป็น “การกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน” กับบุคคลนั้น พระเจ้าตรัสว่าความสัมพันธ์เช่นนี้ควรถูกสงวนไว้เฉพาะกับคู่สมรสของเราเท่านั้น

ยังมีพระคัมภีร์อีกหลายข้อที่จะพูดถึงหัวข้อนี้ และยังคงกล่าวไว้ชัดเจนว่า “การกลายเป็นหนึ่งเดียว” กันนั้นเป็นมากกว่าการแสดงออกทางด้านร่างกายผ่านทางเพศสัมพันธ์

2) การเป็นหนึ่งเดียวกันทางด้านอารมณ์

การกลายเป็นหนึ่งเดียวกันทางด้านอารมณ์หมายความว่า เราเรียนรู้วิธีการแบ่งปันกันและกัน เรา ยังคงเป็นตัวของเราเองแต่เราต้องการที่จะแบ่งปันความยินดีของเรา ความหวังของเรา ความฝันของเรา ความสนใจของเรา ความเจ็บปวดของเรา ความเศร้าโศกของเรา และอารมณ์ของเราแก่กันและกัน เรา เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ โดยการมีส่วนร่วมของเราให้ดีที่สุดในการดูแลเอาใจใส่ต่อกันและกันใน ทางด้านอารมณ์ ไม่ใช่แค่ในด้านร่างกายเท่านั้น

การกลายเป็นหนึ่งเดียวกันนี้หมายความว่า เราแบ่งปันหัวใจของเราต่อกันและกัน เราเปิดตัวเราเอง ต่อกันและกัน มีส่วนร่วมในความต้องการของกันและกัน และกระทำส่วนของเราให้ดีที่สุดในการอยู่เพื่อคู่ สมรสของเรา

เมื่อเรากลายเป็นหนึ่งเดียวกันกับคู่สมรสของเรา เราก็ได้แบ่งปันค่านิยมอย่างเดียวกัน สิ่งนี้จะส่งผล ได้ดีที่สุดเมื่อเราทั้งสองได้อุทิศตัวอย่างเต็มที่ในการติดตามพระเยซูในทุกๆ ด้านของชีวิต

3) การกลายเป็นหนึ่งเดียวกันด้านจิตวิญญาณ

หากชีวิตสมรสของเราจะเป็นทั้งหมดที่พระเจ้าทรงปรารถนาเพื่อเราแล้วละก็ เราและคู่ครองของเรา จำเป็นต้องเรียนรู้ว่าจะเป็นหนึ่งเดียวกันทางจิตวิญญาณได้อย่างไร สิ่งนี้เริ่มต้นด้วยการที่ทั้งสองคนอุทิศ ตัวที่จะอยู่เพื่อพระเยซูคริสต์ แต่ลึกซึ้งกว่านั้นก็คือการมีเป้าหมายฝ่ายวิญญาณอย่างเดียวกัน

นี่คือเหตุผลว่าทำไมพระเจ้าทรงเตือนเราเมื่อเราจะเลือกคู่ครองว่าไม่ให้เลือกคนที่ไม่ได้เป็น คริสเตียน ดู 2 โครินธ์ 6:14

เมื่อเราและคู่สมรสได้ให้ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้านั้นมีความสำคัญที่สุดในชีวิตแล้ว และให้ ความสัมพันธ์ต่อกันและมีความสำคัญรองลงมา เราก็อยู่บนเส้นทางสู่ชีวิตสมรสที่ประสบความสำเร็จ ช่วงท้ายๆ ก่อนที่พระเยซูจะถูกตรึง พระเยซูทรงอธิษฐานกับพระเจ้าพระบิดาเกี่ยวกับความปรารถนาของ พระองค์ที่จะเห็นพวกเรากลายเป็นหนึ่งเดียวกันเหมือนดังที่พระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดา

ยอห์น 17:22-23 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรมไทย ปี 1971

เกียรติซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้มอบให้แก่เขา เพื่อเขา จะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังที่พระองค์กับข้าพระองค์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นั้น ข้าพระองค์อยู่ในเขาและพระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ เพื่อโลกจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระ องค์มา และพระองค์ทรงรักเขาเหมือนดังที่พระองค์ทรงรักข้าพระองค์

พระเจ้าปรารภให้เราที่มีประสบการณ์ในชีวิตสมรสที่มีความเป็นเอกภาพดังที่พระเจ้าพระบิดา พระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงมีประสบการณ์แห่งความสัมพันธ์ต่อกัน พระเจ้าทรงปรารภจะมอบสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อเราเสมอ

ทุกการสมรสจะต้องผ่านความท้าทายที่ยากลำบาก หากเราแต่งงานแล้วพระเจ้าทรงพร้อมที่จะช่วยให้ชีวิตสมรสของเราดีกว่าที่เคยเป็นมา หากเรายังเป็นโสดอยู่ จงวางใจพระเจ้าในเรื่องอนาคตของท่าน จงยอมให้พระองค์ทรงนำในแต่ละขั้นตอนของเส้นทางนั้น ไม่มีใครเป็นผู้นำทางที่ดีกว่านี้ได้แล้วสำหรับชีวิตของเรา

สรุป

การพัฒนาความสัมพันธ์ส่วนตัวในด้านบวกกับคนอื่นนั้นเป็นหนึ่งในส่วนที่ให้ผลตอบแทนที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตของเรา แต่ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับคนอื่นก็อาจเป็นส่วนที่วุ่นวายสับสนที่สุดซึ่งสร้างการทำลายล้างในชีวิตของเราได้เช่นกัน มิตรภาพที่ยิ่งใหญ่จะไม่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่ล้วนถูกพัฒนาขึ้นในขณะที่เราติดตามคำสอนของพระเจ้าในด้านนี้ของชีวิต

พระเจ้าทรงสร้างเราให้มีความปรารถนาและต้องการความรัก ความเป็นเพื่อน การแบ่งปันชีวิตของเรากับคนอื่น ขณะที่เราจดจ่ออยู่ที่การพัฒนาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเยซู พระองค์ก็จะนำเราในการพัฒนามิตรภาพอื่นๆ ซึ่งจะช่วยให้ชีวิตของเราครบถ้วนสมบูรณ์